

19
II

[Faint handwritten text, possibly a signature or date]

כ"ט
תור

ט"טז המקדנ

M. DANIELIS WEIMARI,

DOCTRINA

ACCENTUATIONIS

HEBRÆÆ

VI regulis accurate & succincte inclusa,
carumque perspicua explicatione ubique declarata,
exemplorum biblicorum inductione comprobata, & facil-
lima methodo concinnata,

ut

quisque vel proprio Marte

eam addiscere possit,

ex qua

infallibile accentuum ministerium in

conjungendis & distingvendis vocibus,

et princeps principium Hermeneuticum ad eruendum

verum & genuinum textus V. Test. sensum clarissime

innotescit.

IPSAM HANC

instauravit, emendavit, auxit,

retentis tamen prioribus paginis,

Idem, qui primitus in conficiendo edendoque opere

ADJUTOR,

M. Gottfried MATHESIUS, Oederanus.

Cum privilegio Regis atque Electoris Saxoniae.

LIPSIÆ, Typis BRANDENBURGERIANIS. 1709.

1714. 777

m!
D E O.
T R I N U N I.
P A T R I . F I L I O . E T . S P I .
R I T U I . S A N C T O .
D A T O R I . O M N I S . B O N I .
T E R . O P T U M O . M A X U M O .
S A T O R I . A C . S T A T O R I . A C C E N T U U M .
S A P I E N T I S I M O . A C . B E N I G N I S I M O .
J U D I C I . A T Q U E . A R B I T R O . C O G I T A T I O N U M .
E T . A C T I O N U M . H U M A N A R U M . J U S T I S I M O .
A E Q U I S I M O .
H A E C . Q V A E . S U A . S U N T . H U M I L I M A .
A N I M I . D E V O T I O N E . P R I M U M .
E T . O M N I . J U R E .
D I C A N T O R .
E T .
S A C R A . S U N T O .

POST.

POST, DEUM.
IN.
REIPUBLICÆ. LIPSIENSIS.
FLORENTISSIMÆ.
SENATU. INCLYTO.
PATRIBUS. CONSCRIPTIS.

MAGNIFICA. VIRTUTE.
AUTORITATE. AMPLISSIMA.
MERITIS. IMMORTALIBUS.

E X C E L L E N T I S S I M I S,

HAS. PAGELLAS. ACCENTUATORIAS. HEBRÆAS.
TOTAM. ACCENTUUM. ACIEM. REPRÆSENTANTES.

GRATO. ANIMO.

PRO. ACCEPTIS. SEX. PROPEMO.
DUM. LUSTRORUM. BENEFICIIS.
EXSTIMULANTE.

FELICI. REIPUBLICÆ. INCOLUMES. PATRES.
FELICIBUS. PATRIBUS. INCOLUMEM. REMPUBLICAM.

DEVOTE. ADPRECATUS.

DEMISE, HUMILITERQUE. OFFERT.

M. GOTTFRIED. MATHESIUS.
SCHOLÆ. SENATORIÆ. AD. DIVI. THOMÆ. COLLEGA.

LECTORI

M. Gottfried MATHESIUS

SALUTEM ET PACEM!

Primis juventutis meæ annis in Philologia sacra delicias quærens, factusque in Academia confirmator, ad illud appellebam animum, ut via compendiaria Introductionem adornarem in Accentuationis Hebrææ ab aliis publicatas satis prolixas Institutiones. Ecce vero molienti rem Vir amicissimus, hisce studiis eleganter doctus, meditationes in schedulas a se olim conjectas communicavit, relicta mihi optione, ut vel meis acquiescerem solis, vel collatis suis, negotium perficerem, cui per labores muneris ecclesiastici ipse haud sufficeret. Placuit Viri benevola in me fiducia. Mentem manum,

numque anno statim MDC LXXXI adhibeo ita
 felici, Numine clementer benedicente, successu,
 ut Tractatus in hunc ordinem redactus anno
 MDCLXXXVII typis exciperetur, atque ab isto tem-
 pore non solum scholis docentium, sed quoque
 pluribus *avrodidantais* feliciter interviret. Quid tunc
 a nobis præstitum fuerit in emolumentum eorum,
 qui linguam Hebræam, etiam *τῶν ὁμοειδῶν* rite obser-
 vato, sibi exquisite familiarem cupiunt, non tam
 præfatio B. M. Weimari, atque ad hunc epistola ce-
 leberrimi post ipsa fata Theologi & Philologi, D. Au-
 gusti Pfeifferi, quarum utramque de integro adjeci-
 mus, sed magis res ipsa loquitur, candidique Lectores
 dudum agnoverunt. Nimirum a prolixis ambagi-
 bus de industria nobis temperantes in eo fuimus de-
 fixi, ut rem non dicam reconditam, verum tantum
 non penitus vel ipsis eruditorum oculis abstrusam,
 qua fieri potuit brevitate, contraheremus, perspicue
 tamen demonstrantes, partim quomodo Accentus,
 ratione ipsorum probe cognita, a priori in varias in-
 terpretum versiones inferri possint, ut ex diversa ipso-
 rum consecutione appareat, quantum opere versiones
 fontibus Scripturæ authenticæ contraveniant, par-
 tim quomodo verus textuum sacrorum sensus ex
 Accentibus, utpote accuratissimum hermeneuticæ
 fun-

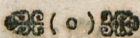

fundamentum præbentibus, agnosci eruique debeat. Certe suppeditat dicta ratione iste Accentuationis usus incomparabile adminiculum, sine ulla inquisitione alia, sine commentariorum apparatu, hermeneutam sacrum plus vice simplici non nisi fluctuantem dubiumque efficiente, penetrandi in ipsa textuum sacrorum viscera,

Utut etiam observationes cum proprias tum communicatas, uberioris dilucidationis causa, potuissimus adjicere, nolimus tamen, ne paginarum numerus mutaretur, compendii limites jam quoque egredi, atque illud hoc magis, quod dexteritas docentium, quæ nervosius proposuimus, facili negotio sit diductura. Nihilominus easdem in promptu habemus tunc adjiciendas, si forte invidentium malignitas, aut quædam necessitas alia novam impressionem sit extortura. Offerimus interim Accentuationis Hebrææ amatoribus fidelissimam informationem, communicata privatim Introductione nostra, Divinis auxiliis eo rem perducturi, ut in Accentuationis exercitio versati paucis horis omnia repetere, rudiores vero ejus fructum agnoscere haud obscure possint. Cæterum asseverare possumus, ex hac nova editione non solum sphalmata typographica, quæ irrepserant, sublata, sed insuper lon-

ge

ge plura olim minori accuratione posita, nunc inflexa fuisse politiusque elimata. Elargiatur DEUS benedictionum clementissime, ut conaminibus nostris Nomini sui gloria, & cultorum lingvæ sanctæ studia promoveantur. Ita poterimus de benevolorum propensione nobis gratulari, malevolorum contra invidentiam contemnere; quin plura in posterum, si vitam DEUS, valetudinem atque tranquillitatem concesserit, cum fructu moliri haud quæquam deficiemus. Bene vale. *Scribebam Lipsiæ XVI. Kalend. Novembris ipso Matris Elisabethæ in Patria æmortalis die, anno ætatis suæ LXXXII, Redemptoris nati cl. MCCCLXIX, piam Parentis memoriam, fato sic ferente, conser-*

vaturus,

PIO ET CANDIDO
LECTORI
SALUTEM IN DOMINO!

Nongloriolæ saliva ingenioli mei foetum protrudo, sed imperatrices fautorum & amicorum preces sunt, quæ e manibus meis extorserunt. In conscientia abdita globulos immiserunt ignitos, & pericardium mihi haut semel fauciarunt, ne, quod gloriam Divini Numinis, ecclesiæ Christi commodum, ac studiosæ juventutis emolumentum insigniter promoveat, sub oblivionis pulvere inter schedarum quisquillas diutius delitescere paterer. Accedit & hoc, quod Vir Maxime-Reverendus atque Excellentissimus DN. AUGUSTUS PFEIFFERUS, SS. Theolog. Doctor celeberrimus, Hebrææ, reliquarumque Orientalium linguarum in Academia Lipsiensi Prof. Publ. longe meritissimus, & ad D. Thomæ Ecclesiastes disertissimus, Patronus meus maximopere devenerandus, eum dignum judicaverit, ut fractis carceribus in publicam lucem prodiret. Ingenue quidem fateor, exulcerato & fastidioso hoc ævo nihil tam bonum, quod a sordidis vitilitigatoribus non carpiatur; nihil tam suave & jucundum, quod calumniæ tormentis in partem pessimam non rapiatur. Fatum
beni-

benignius Accentus divini, eorumque aestimatores ac propagatores expectare non debent. Ii enim, qui opinione ingentis doctrinae quovis utre tumidiores, & plebeja & tabernaria scientiola sunt fucati, tam contemtim Criticam sacram contemunt, & puncta pungunt, quasi super una atque altera literula nihili & minutissimis minutiis aetatem & genium nostrum excarnificaremus & jugularemus. Quam bene vero oleum & opera impenditur, quam utiliter tempus consumitur in iis & opera, quae maximi momenti, & ipsius DEI manu in animarum nostrarum salutem sunt exaratae? Non me mei poenitet facti, quod huic nobilissimo ac divinissimo studio me manciparim. Quoties quaso, ceu olim piissimus Israelis Rex ante arcam foederis, praegaudiis exsilio, quando in veteri foedere genuinus & planus Hebraei & Chaldaici textus sensus inter tot interpretamentorum divortia Accentuum beneficio clarissime innotescit. Immortales DEO nostro gratias flexis genibus agere debemus, quod caeleste hoc κειμήλιον saeculo hoc nobis largiri non fuerit dedignatus. O consiliorum DEI abyssum altam! Sancta haec scientia a Judaeis DEI domesticis neglecta, ideoque penitus ab iis amissa, & in profundum demersa latuit. Nostro autem aeo a viris divinitus excitatis ea quasi e Democriti puteo Herculeis laboribus extracta est. Non est facile dictu, quantum laboris multis fuerit exantlandu, ut veritas in tam turbidis daretur undis; tandem ea Φελλός ὡς ἀβάπτιστος ubique est adspicienda. Non interibit amplissima eorum fama, qui Accentuum doctrinam regulis certis inclusam orbi literario communicarunt; Quos inter primum nominandus est B. BOHLIUS, qui fere glaciem fregit, & nunc superatis hujus mundi turbinibus τέφανον τῆς ζωῆς αἰώνιας ἀμάραντον a manu Domini accepit. Hunc excepit CL. DN. LEDEBUHRIUS, qui per octennium anxie in hoc studio

sudavit, & varios Accentuum positus innumera exemplorum copia collegit, ut extinctam & sepultam Accentuum scientiam Clementissimus DEUS per eam veluti reviviscere voluerit, & ob id nemo ei debitam laudem ibit ereptum. Palmam tamen præ omnibus meretur ὁ πᾶν W A S M U T H I U S, celeberrimus SS. Theol. Doctor, ejusdemque in Academia Holsat. Kiloniensi Prof. Publ., qui ad abstrusissima eruenda natus admirandis Spiritus Sancti donis stupenda congescit opera, & justo hoc titulo, vel etiam ringente invidia, hodie audit felicissimus Linguae Hebraeae & divinae Accentuationis restitator. Exaudiat benignissimum Numen pium hoc & devotum votum, quod Hebraei suis doctoribus adprecantur, atque nos in sinum ejus fundimus:

יחורו בחורו לימים טובים ורבים אמן:

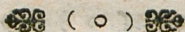
Merito etiam mentionem facio fidelissimi mei Gamalielis, Nobilissimi atque Excellentissimi DN, HEINRICI OPITII, Hebraeae reliquarumque Orientalium Lingvarum in eadem Academia Holsat. Profesf. Publ. famigeratissimi, qui hæc studia tam calamo quam voce juxta methodum Wasmuthianam fecunde propagare, auditoribus suis Heliconios illos liqvores dextre instillare, & omnium impendere se utui & saluti semper est promptissimus. Singularem benevolentiam & paternum in me affectum, quod me beavit, nunquam satis possum laudare. Omni enim studio, officio & fide me adjuvit atque adauxit, ut cinctus undique præstrictusque liberali meritorum luce ingratissimus sim mortalium, nisi serena mente agnoscam, & palam ostendam. Ei enim hæc atque alia multa secundum DEUM unice debeo, & ipsam fortunam fortunis meis anteivi, quod suavissima, ingeniosa & solertissima ejus informatione frui potuerim. Hinc & ipse assidue in ore, in oculis, & in animo mihi est, eumque interno pectoris cultu prosequi, & pertinaciter usque ad ultimum vitæ halitum amare non desistam. DEUS, omnis

omnis boni remunerator eum reipublicæ literariæ quam diutissime superesse jubeat, & pro omnibus in me non parca manu collatis beneficiis, cœlesti benedictionis rore abunde humectet. Hi sunt præcipui mei doctores (præter alios multos a me sæpius volutos révolutosqve) a quibus tam muta, quam viva voce in hac scientia omne id, quod scio, (quæcunqve etiam sit scire meum) accepi. Et quemadmodum olim lubentissime omnia in auditores meos transfudi, & sub velamine reticentiæ nihil obvolvi; ita & hanc doctrinam accentuatoriam, levi & brevi methode adornatam, quæ toties Jenæ, partim ab auditoribus meis, partim ab aliis quoque descripta est, publici juris fieri permitto. Licet quidem methodi Accentuationis Hebrææ multis modis intricatæ primum fuerint, illæ tamen castigatæ, emendatæ & perpolitæ jam extant. Inventis enim facile aliquid possumus addere, quod aut ad majorem splendorem, aut certitudinem, aut facilitatem facit. Quid in hac re præstitum sit, dicere non est meum. Hoc tantum dicam: Brevitati ac perspicuitati sedulo studere volui, quum veluti senatusconsultum statuo esse sequendum: *Semper via brevi ducat præceptor discipulos ad delubrum sapientiæ.* Huic satisfacere maximo opere allaboravi, & totam hanc scientiam accentuatoriam, paucissimis regulis inclusi, & ut eam a capite ad calcem, *ὡς ἐν συνόψει*, contemplari possis, epitomen & indicem omnium regularum, membrorum & numerorum in usum tuum præmisi.

Laudandus etiam est labor CL. DN. M. GOTHOFREDI MATHESII, Accentuationis divinæ perfectè gnari, Amici valde mei & e paucis, qui deesse mihi noluit, & pro ea, quæ pollet, dexterritate, non solû in perficiendo hoc scripto aliquot retro annis indefessus sudavit, nihil plane, quod ad meliorem ejus rationem facere posset, prætermittens, sed præterea in eodem edendo omnia observavit diligentissime, meque absente sphalmata, quæ alias in

ranta ignorantia nocte facile irrepsissent, curate expunxit, & totus in eo fuit, ut opusculum isthoc, quantum fieri potuit, distincte atq; accurate prodiret. Tu, LECTOR BENEVOLE, bono hanc methodum aggredere animo, & strenue tuas vires periclitare, experieris magno gaudio, quod ex ea proprio Marte, si velis, hanc scientiam accentuatoriam tibi possis acquirere. DEUS TRINUNUS sit tecum, & impleat cor tuum omni superna luce & gratia! Ut autem ineffabilem & egregium divinae Accentuationis usum in eruendis genuinis textus Vet. Test. sensibus penitus cognoscas, in posterum per aliquot decadas textuum Biblicorum, quorum magnam collegi copiam, ex his regulis & principiis per DEI gratiam feliciter jactis, delibandum tibi propinabo, ubi & aurea (quae vocant) axiomata luculenter declarentur, quaeque instar trutinæ sunt, juxta quae falsa interpretamenta sunt examinanda. Sicuti etiam, DEO vitam sanitatemque concedente, peculiari tractatu ex infallibili duplicis Accentuationis ministerio, veram Decalogi divisionem *ὁφθαλμοφανεῶς* proxime demonstrabo, & spurias Accentuum lectiones, tam in manu-scriptis, quam impressis Codicibus occurrentes, in quibus Accentuum adversarii suum imprimis ponunt praesidium, firmissimis rationibus veluti spongia delebo. Interim optime vale, LECTOR CHRISTIANE, & utere his praecipis accentuatoriis feliciter, resque tuas bene age in DOMINO. Dabam Neagorae Museo meo, ipsis Calendis Septembris, A. *χρ̄ιστογονίας* MDC LXXXVI.

M. DANIEL WEIMAR, Pastor ibidem.

NB

In praecedenti plagula ad finem penultimae columnae ibi omissa referantur:
* *Hec Elisabetha fuit nata Habersbergeria, Vidua Consulis Senioris Oederani Gabrielis Mathesii, beate defuncti d. 6. Febr. Anno Christi MDCXCII. aetatis suae LXVII.*

VIRO

V I R O

Perquam Reverendo atque Clarissimo

D O M I N O

M. DANIELI WEIMARO

S. P. D.

AUGUSTUS PFEIFFER, D.

Prof. Publ. & Ecclesiastes

Lipſienſis.

Accentuum rationem multis ſeculis a pleris-
que vel ignoratam penitus, vel non ſatis
intellectam fuiſſe, ſatis ſuperque loquun-
tur labores eorum, qui ante SAM. BOHLIUM do-
ctrinam iſtam tradere conati ſunt, quales autor
שער הנגינות ſ. portæ Accentuum, R. CALONY-
MUS App. ad Gramm. Abr. Balmes, de Accentibus,
R. JUDA BEN BILHAM in המקרי טעמי ſive de Ac-
centibus SSæ, ELIAS LEVITA in טרב טעם & c. &
e Chriſtianis, J. REUCHLINUS & SEB. MÜNSTER-
RUS de Accentibus, VAL. SCHINDLERUS
Gramm. l. 4. de Proſodia, AUG. SEB. NOUZENUS
L. de Literar. Vocal. & Accentuum Ebr. natura, J. A-
VENARIUS Gramm. P. 2. p. 344. ſive de Accentibus,
FRANC. JUNIUS Gramm. l. 4. de Proſodia,
CHRIST. HELVICUS Inſtitut. Gramm. P. 4. de Pro-
fodia, JOH. BUXTORFIUS Theſ. L. I. c. 5. de Ac-
centibus, IS. GRONBECCIUS Inſtit. Accentuum,

b 3

ABR.

ABR. GIBELIUS Artif. accentuum, & si qvi sunt alii. Omnes enim illi Accentuationem profaicam minus perfecte tradunt, metricam vero vix leviter attingunt. Penitius vero Accentuationis arcanum non inspexit modo, sed & aliis pandit CI SAM. BOHLIUS, uti testantur Tabulæ ejusdem VIII-XIII. & disputationes diversæ, nam Apodixis ejusdem accentuatoria edita non est. Eum excepit CASP. LEDEBUHRIUS [qvo manuductore et nos olim ad hæc sacra usi sumus] ediditq; חמקרא חמקרא catenam Scripturæ Sacræ. Horum laboribus usus qvidem est, at utriusq; diligentiam superavit DN. D. MATTH. WASMUTHUS, Fautor noster & in Christo Frater venerandus, in Institut. Methodica Accentuationis. Ejus enim opera, si perfectionem doctrinæ spectes, qvid in hoc genere addi queat, vix video. Non improbanda interim est eorum industria, qvi per compendia tradere conati sunt hanc doctrinam, ad qvam pleriq; ideo adhuc nauseare, eamq; mirari malunt qvam ambire, qvod multis difficultatibus implicita atq; adeo inaccessa videatur. Huic præjudicio occurrere atq; abstergere hanc maculam conati nos sumus manuductione nostra ad Accentuationem. Idem tentarunt ELIAS SCHNEEGASS, PHIL. LUDOV. HANCKENIUS, H. OPTIUS, CLAMER, FLORINUS, GEORG. SAM. DÖRF.

DÖRFFELIUS & alii. His nunc accedis, Clarissime
WEIMARE, & tuum quoque ἐπιβάντων μέγας addis praesenti
Tractatu, quem ita conscriptum esse, hic publice
testamur, ut valde stupidum esse oporteat, qui vel Ac-
centuationis divina certitudinem adhuc negare, vel
ejus rationem capere minus queat. Maeste hac tua
virtute, Vir Clarissime, & si qua in hoc studiorum ge-
nere elaborata adhuc habes, ea promere potius, quam
premere labora. Gratias Tibi debent illi, qui compen-
diariam viam ad haec sacra amant, & expectat te
praecipuum egregiorum conatuum premium, aeterna
scilicet fama solatium. Vale in Domino, & mi-
hi favere perge. Scripsi praepropere Lipsia,
A. 1686. d. 4. Octobr.

EST vere dictum: Grandes modo grandia laudant,
& parvum parvi pendere saepe solent.

Ast aliter JESUS noster, qui spernere haud vult
ex minimis unum, hoc docet ipse die.

Quod merito, FRATER, perpendis, puncta docendo,
in quibus doctrinae magna momenta latent.

Hec fructus multum producent semina parva,
dum jota Codex continet ille sacer.

Accino cordiculus, nec sum tibi vanus harspex:
His minimis crescent maximalucra. Sat est.

Hac festo Michaelis Archangeli fratri tractatum de Accentuatione
edituro ex Pölwicensi Museo properanter transmitti

Christianus Weimar,

Pastor.

Codi-

Codicis *Accensus* veteris, diversaque puncta
Imperii formam sistere, credo, queunt.
Induperatorum bini sacra munia præstant;
Quinque gerunt *Regum* nomine reque vices;
 Suntque *Duces octo*, *Comites* quibus addere *senos*
septem cum *Servis* pagina sancta solet.
 Ducitur id merito divini munus amoris,
 grandeque Christiadum religionis opus.
 WASMUTHIUS, toto Scriptor celeberrimus orbe,
 felici pridem reddidit illa manu.
 OPITIUS sequitur, Clarii lux clara Senatus,
 atque Altenburgi gloria magna sua.
 Talia, mi WEIMAR, studio vestigia magno
 calcans, ingenuo pignore laudis ovas.
 Inclyta Salaidum, Te præceptore, juventus
 hæc quondam docili dogmata mente bibit.
 O quoties eadem prelis expressa videre
 gestiit, & libris asociare suis.
 Quæ voluit, rata sunt; fausto nam sidere tandem
 in publicas veniunt, Te patiente, manus.
 Commoda sic viridi præstas laudanda catervæ,
 atque perennabit nomen in orbe tuum.
 Florida Te pariter, MATHESI, fama beabit,
 auxilio cujus conditur hicce liber.
 Vestraque dexteritas, venientia secula dicent,
Imperii sancti mystica puncta dedit.

Clarissimis
doctissimi Operis Auctori,

atque Editori,
Amicis a condiscipulatu sibi conjunctissimis
 L. M. Q.
 f.

M. Joh. Müller / Mylavia-Variscus,
 Lycei Altenb. Con - R.

I. N. J.

I. N. J!

TABULA SYNOPTICA
DOCTRINAE ACCENTUATI-
ONIS HEBRAEAE

Premissis Prolegomenis

agit

REG. I. de dictamine Grammatico,
seu de vocum textus V. T. exa-
mine.

MEMBR. I. de vocum constructione vel distinctione.

II. de vocum bis constructarum separatione.

REG. II. de dictamine Logico, seu de
distinctionum proportione &
quantitate.

MEMBR. I. de sedibus distinctionum vel majoribus vel minori-
bus in terminis propositionum.

II. de iisdem intra propositiones.

REG. III. de positu accentuum re-
gulari.

SECT. I. in libris profis.

MEMBR. I. de consecutione imperatoris: $\frac{1}{1}$ respectu $\frac{1}{1}$

II. de consecutione ejusdem respectu regum, $\frac{1}{1}$

III. de consecutione regum $\frac{1}{1}$: $\frac{1}{1}$

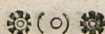
IV. de consecutione duorum $\frac{1}{1}$: $\frac{1}{1}$

V. de servis dominorum.

c

SECT.

SECT. II. in libris $\overline{\text{r}} \overline{\text{a}} \overline{\text{m}}$ 1. metricis.

MEMBR. I. de consecutione imperatoris: $\overline{\text{r}}$ respectu regum $\overline{\text{a}}$ & $\overline{\text{s}}$.

II. de consecutione ejusdem respectu ducis $\overline{\text{a}}$.

III. de consecutione regum $\overline{\text{a}}$ & $\overline{\text{s}}$.

IV. de consecutione ducum $\overline{\text{r}}$ & $\overline{\text{s}}$.

V. de consecutione comitis majoris $\overline{\text{v}}$.

VI. de servis dominorum.

REG. IV. de positu accentuum irregulari.

SECT. I. in libris profis.

MEMBR. I. de anomaliis imperatoris: $\overline{\text{r}}$ in vicariatu $\overline{\text{a}}$.

II. de anomaliis imperatorum: $\overline{\text{r}}$ & $\overline{\text{a}}$.

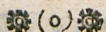
Num. (1.) in vicariatu regum, (2.) in ditione duarum vocum per servum copulandarum, (3.) in substitutione subdistinctivi pro servo in voce 3 ditionis, (4.) $\overline{\text{a}}$ in substitutione $\overline{\text{a}}$ pro $\overline{\text{i}}$.

III. de anomaliis regum,

Num. (1.) in vicariatu ductum (2.) $\overline{\text{r}}$ & $\overline{\text{a}}$ in ditione 2 vocum per servum conjugendarum. (3.) Regum omnium in substitutione subdistinctivi pro servo in voce 3 ditionis, (4.) $\overline{\text{r}}$ & $\overline{\text{a}}$ in substitutione minoris pro majore in voce 4 ditionis (5.) Regum omnium in substitutione minoris repetiti pro majori. (6.) $\overline{\text{r}}$ & $\overline{\text{a}}$ in substitutione $\overline{\text{a}}$ Sakephkatonis proprii pro majori $\overline{\text{a}}$. (7.) $\overline{\text{r}}$ in substitutione repetita $\overline{\text{r}}$ pro majori $\overline{\text{a}}$.

IV. de

IV. de anomaliis ducum.

Num. (1.) in vicariatu $\frac{1}{1}$ & $\frac{1}{2}$. (2.) in variis subdistinctionum sedibus, bis, ter, & saepius immediate subdistingvendis. (3.) in ditione mediata, (4.) in ditione 2 vocum per servum copulandarum. (5.) in substitutione subdistinctivi pro servo in voce 3 ditionis.

V. de consecutione comitum.

SECT. II. in libris $\frac{1}{1}$ s. metricis.

MEMBR. I. de anomaliis imperatoris: $\frac{1}{1}$ respectu regum

Num. (1.) in vicariatu $\frac{1}{1}$. (2.) in vicariatu $\frac{1}{2}$.

II. de anomaliis imperatoris: $\frac{1}{1}$ respectu ducis.

Num. (1.) in vicariatu $\frac{1}{1}$ in 2da voce distingvenda. (2.) in ditione 2 vocum. (3.) in ditione immediata bis subdistingvenda.

III. de anomaliis regum,

Num. [1.] in ditione 2 vocum per servum copulandarum. [2.] in voce 2 subdistingvenda. [3.] in voce 3 subdistingvenda.

IV. de anomaliis ducum,

Num. [1.] $\frac{1}{1}$ in voce sua subdistingvenda.

[2.] $\frac{1}{2}$ vicarius $\frac{1}{1}$ in voce ditionis vel 3.

vel 2. subdistingvenda [3.] $\frac{1}{3}$ vicarius $\frac{1}{1}$

in voce 3 subdistingvenda. [4.] $\frac{1}{1}$ & ejus

vicarii $\frac{1}{2}$ in 2 voce subdistingvenda. [5.] $\frac{1}{2}$

vicarii $\frac{1}{1}$ in voce 2 a suo domino

denuo in voce 2 a se subdistingvenda. [6.] $\frac{1}{2}$

vel $\frac{1}{3}$ vicarii in voce 2 ab $\frac{1}{1}$ [7.] $\frac{1}{1}$

& $\frac{1}{1}$ in substitutione $\frac{1}{1}$ pro $\frac{1}{1}$ [8.] $\frac{1}{1}$

& vicarii ejus $\frac{1}{2}$ & $\frac{1}{1}$ in ditione me-

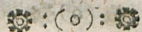
diata. [9.] eorundem in ditione immediata.

[10.] $\frac{1}{1}$ in ditione duarum vocum per

servum copulandarum.

V. de anomalis comitum,

Num. [1.] subdistinctivi [2.] subdistinctivi vicarii [3.] in substitutione pro [4.] vicarii sc.

VI. de inscriptione s. titulis Psalmorum.

REG. V. de accentibus euphonicis.

MEMBR. I. Num. [1.] Pisk. [2.] Metheg. [3.] Makkaph.

II. de substitutione Methegi pro servis in libris profis.

III. de eadem in libris DON s. metricis.

REG. VI. de duplici accentuatione.

SECT. I. in Decalogo.

MEMBR. I. de versicularum in præceptis contentorum accentuatione.

II. de præceptorum accentuatione.

III. de accentuum versicularium & præceptorum combinatione.

SECT. II. in Locis Piscatis.

MEMBR. I. de partium versus Piscati separatim sumtarum accentuatione.

II. de partium versus Piscati conjunctim sumtarum accentuatione.

III. de accentuum partium versus Piscati tam separatim quam conjunctim sumtarum combinatione.

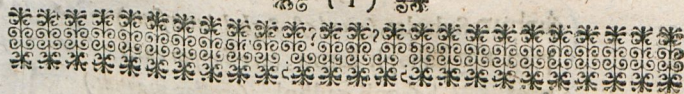
Δ T. ⊙

DOCTRI-

ob V

כהני

DOCTRINÆ ACCENTUATIONIS HEBRÆÆ

PROLEGOMENA

§. 1.

Accentus Hebræi sunt conjunctionum & distinctionum characteres, congruentisque pronuntiationis indices; Eorum enim munus est vocum ac sententiarum spatia determinare, & vocis syllabas conveniente elevatione vel depressione moderari.

§. 2. Hinc sunt ACCENTUS vel
(1) TONICI, a tono, quem plerique occupant, ita dicti & quidem

(a) *Distinctivi seu domini sunt:*

סילוק Silluk, (i. e. terminus, periodus,) cui perpetuo duō puncta subalternatim posita adduntur, quæ vocantur סוף פסוק Soph pasuk, (finis versus,) & fidelissimi sunt Silluki fatellites, versiculum semper claudentes

אתנח vel אתנחתא Athnach vel Athnachta, (quies seu respiratio, quam is maximam facit intra versum profaicum.)

A

סגולתא

*1 Blasph
Imperato
rum.*

II Classis
Regum

סגולה Sgholta, (quod est Seghol inversum.) *Lex maximus*
זקה קטון Sakeph katon, (erector parvus.) *Lex major*
זקה גדול Sakeph gadhol, (erector magnus.) *Lex minor*
טפחה Tipcha, (palma.)

III Classis
Ducum

רביע Rbhia, (cubans, quia medio litera incubat.) & in *Antid.*
profis vicarius ejus est שולשלת Schalscheleth *dux.*
Pfikatus, (catena distinguens, tribus nodis constans.)
זרקה Sarka, (sparsor.)
פאשטה Paschta, (extensor, inclinans.) Ejus vicarius *Suel*
יחיב Ithibh, (sedens scilicet ante primam vocis *minor*
vocalemi.)

IV Classis
Comitum

תבר Tbhir, (fractus, quia figura fracta veluti pingebatur.) Ejus vicarius audit *Comit.*
מרכה כפולה Merca chphula, (Merca duplicatus.) *maxim*
פאפר Pafet, (dispersor.) Ejus vicarius est *Comit.*
קרני פרה Karne phara, (cornua vacca.) *minor*
תלישה גדולה Tlifcha ghdhola, (evulsor magnus.) *Comit.*
גרעש Geresch, (expulsor.) Ejus vicarius est *minor*
גרשחיים Grafchajim, (expulsor geminus.)

Hisce annumerandus est פסיק Pfik, (diremtor,) qui nunquam tamen solus ponitur, sed vel cum domino, vel cum servo, quodammodo conjunctus apparet. *Figura non principalis. 174*

(E) Conjunctivi seu servi sunt

- מרכה Merca, (productor.)
- מונח Munach inferior vel superior, (sella, vel vacua quasi tuba.)
- מהפח Mahpach, (inversa quasi tuba.)
- דרגה Darga, (gradus scale.)

קדמה

קדמה Kadhma, (*præcursor scilicet Gereschi.*)

תלישח קטנה Tlifcha ktanna, (*evulsor parvus.*)

יח. Jerach, (*luna corniculata.*)

Hi servi tamen fere omnes, *exapto tantum Jerach +* certis conditionibus vicarii *ex diffinitione grammati- co & logico postum, par- tim de confectione dignesendi.* suorum dominorum, & legati subdistinguentes fieri possunt. Occurrunt & alii servi in libris metricis, nempe Tiphcha non-anterior, & Sarka non-posterior, conservus Mahpachi & Mercæ in eadem voce, de quibus infra.

Restant adhuc alii accentus tonici, qui ex adductis componuntur, & inde compositi audiunt, suntque

ca Mahpachrus, *alias Jethphathichy a* Rbbia Gerescharus, *varietas in Triumpho Davidy.* ma Pfikatus, *Maipach Pfikatus, Munach Pfi-* katus; & horum quilibet suo gaudet dominio, nisi

Munach Pfik tantum euphonicum habeat.

Vel (II.) EUPHONICI, (a nonnullis RHETORICI nominati.) qui tonico præmissi lectionis cursum vel inhihent, vel promovent & urgent; atque illi quidem, quum decore lectionem vocis aut syllabæ suspendunt, Grammaticis רסני הקריאה *habent lectionis* vocantur. Et sunt sequentes:

פסיק Pfik, (*diremtor.*) qui inter duas voces scribitur, & servo cuidam semper apponitur, v.g. Jer. XXIII, 6. צדקנו יהיה *Dominus justitia nostra.*

מתג Metheg, (*frenum, vel retinaculum.*) syllabæ, apponi- *tono desinitae inferis* nitur suspendendæ paululum, ne pronuntiatio vocis indecora ac dissona fiat, ut האדם. His etiam alii סוף פסוק Soph Pasuk annumerant. vid. Buxt. Tib. p. 279.

Promovet vero lectionem

מקף Makkaph, (*connexio.*) & est linea transversa dua- *vid p. 96 n. 3.* bus vel pluribus vocibus interposita, quas ita connectit, ut uno efferantur accentu tonico, v. g. Gen. I, 29. את-כל-העץ

NOTA.

- (1.) Sunt quidam accentus, qui alia habent nomina: Nempe Tiphcha etiam טַרְחָה Tarcha, (*labor*) & immediate ante Sillukum & Athnachum positus מַאֲיָלָה Majla, (*arictinum cornu*) dicitur. Merca chphula nominatur quoque תְּרִין Tren chutrin (*duæ virgule*) Karne phara dicitur פֶּזֶר פֶּזֶר פֶּזֶר Pafergadhhol, (*disperfor magnus*.) Thlischa ghdola תַּרְסָה Tarfa (*clypeus*) vocatur; Geresch quoque טֶרֶס Teres, & si Kadhma præco ejus præcesserit, אֲזֵלָה Asla, (*ambulans*) & Grafchajim etiam טַרְסִים Trafajim appellatur. Darga שׁוֹפָר גָּלְגַל Schophar galgal, (*tuba revoluta aut reflexa*) Munach שׁוֹפָר יָשָׁר Schophar jaschar, (*tuba recta*) & Mahpach שׁוֹפָר הַפּוּךָ Schophar haphuch, (*tuba inversa*) nominatur. Munach Pfikatus לְגַרְמֵה Lgar-me, seu לְבַדָּה Lbhaddo, (*solus*) Munach ultimæ syllabæ, imprimis ante Athnach, Sakeph katon & Sarka positus, עֲלֵי Hillui, (*exaltatus*.) & a principio positus מְכַרְבֵּל Mcharbel, (*involutor vocis*.) vocatur. Kadhma, si loco Methegi adhibetur, מַדָּה Masse audit. Pæterea Merca Mahpachatus seu compositus a nonnullis Merca Ithibhatus; Kadhma & Mahpach Pfikatus appellantur Paschta & Ithibh Pfikatus; Sed falso, quia in libris אֲמַת seu metricis Ithibh & Paschta plane non occurrunt.
- (2.) Accentus similem figuram habentes discernuntur ex stationibus suis, ut: Silluk a Methego differt, quod ille semper in tono, hic ^{in syllaba tono desinata} ante tonum existat, e. gr. : קָבִירֵאָה Paschta ultimam vocis literam occupat, ut: אֲמֵר Kadhama vero primam literam syllabæ, quæ tonum habet, ut: אֲמֵר. Nisi tonus simul in ultimum incidat, tunc cognoscitur
ex

ex focio, v. g. **וְאִתְּחִיב** Ithibh semper ante primum vocis suæ vocalem locatur, ut : **וְאִתְּחִיב**. Mahpach autem post illam scribitur, hoc modo: **וְאִתְּחִיב**. Rbhia medio literæ incubabat ; Punctum Cholem vero lateri literæ apponitur, ut : **וְאִתְּחִיב**.

(3.) Omnes accentus distinctivi supra vocem suas habent stationes, si exceperis hos VI. : $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ & $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$. Omnes vero servos infra vocem scribi invenies, præter duos profaicos $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ & $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$, & metricos duos $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ & conservum $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$.

(4.) Accentus ob consecutionem duplicem, profaicam scilicet & metricam, profaici sunt & metrici, olim a Doctoribus hujus scientiæ ita nominati. Illi in libris profaicis, hi in metricis seu in tribus libris **אִתְּחִיב** h. e. **וְאִתְּחִיב** Hiob, a versu 2. Cap. III. usque ad versum 6. cap. ult. **וְאִתְּחִיב** Proverbiis, & **וְאִתְּחִיב** Psalmis reperiuntur. Sunt autem solis libris profaicis sequentes XIII. usitati : $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ (Paschta) $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ (Ithibh) $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ (simplex,) $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$. Et in metricis V. nempe $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$.

anterior, $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ & conservus $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ tantum adhibentur. Reliqui tam in metricis, quam profaicis occurrunt.

(5.) Accentus quidam sunt vel præpositivi, ut $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ cum Rbhia compositus, $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ anterior, $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ (Ithibh) $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$; vel postpositivi, ut $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$, $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$, $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$ (Paschta) & $\overset{\cdot}{\underset{\cdot}{\text{—}}}$. *vel intermedii.*

§. 3. Quoniam etiam nonnulli termini in hac doctrina accentuatoria reperiuntur, qui ab accentuatoribus melioris doctrinæ gratia excogitati sunt, illorum mentio, ac brevis & perspicua enodatio hic quoque fieri debet, ne remoram discentibus postea injiciant. Quare sequentia observa:

(a) Accentuatio sub schemate alicujus reipublicæ representatur; ideo quoque accentus distinctivi dividuntur in imperatorem, (ejusque vicarium in profaicis) reges, duces, comites, barones &c. uti docebet reg. III. tabb. omnem.

(β) *Regii accentus* seu domini omnes communi nomine vocantur *distinctivi*, & sic in se absolute considerantur. Si vero respectum inter se invicem habent, tunc sunt vel *distinctivi*, vel *subdistinctivi*. *Distinctivus* stricte sic dictus est, qui ditionis seu territorii cujusdam est dominus. Talis est perpetuo: $\overline{\quad}$. Reliqui omnes respectu: $\overline{\quad}$ sunt *subdistinctivi*, vel *minores* vel *maiores*, prout vel majori vel minori dignitatis gradu gaudent: atque iterum vel *immediati* vel *mediati*, prout immediate vel mediate ab eo dependent; respectu vero subditorum suorum, qui ab iis, tanquam ditionis dominis ponuntur, sunt etiam *distinctivi*, v. g. $\overline{\quad}$ respectu: $\overline{\quad}$ est *subdistinctivus*, respectu vero $\overline{\quad}$ vel $\overline{\quad}$ suæ ditionis est, vel $\overline{\quad}$ est *distinctivus*. Vel: Rex respectu imperatorum est *subdistinctivus*, respectu ducum est *distinctivus*. Sic quoque cum reliquis res se habet.

(γ) *Initium lectionis* fit ab initio versus; sed *initium accentuationis* a fine versiculi sumitur. Inde quæ dictamen grammaticum & logicum (reg. I. & II.) *sequi* est, quod a sinistra, *precedere* vero, quod a dextra fit. Contra vero quæ consecutionem accentuum tam regularem, quam irregularem (reg. III. & IV.) *sequi* dicitur, quod a dextra; & *precedere*, quod a sinistra est.

(δ) *Ditio* (quæ & aliis territorium seu incisum dicitur) est vocum series, cui accentus *distinctivus* aliquis præest. Estque vel *mediata*, si dominus ditionis *subdistinctivo* cuidam imperium cedit, vel *immediata*, si ipsemet per integram ditionem dominium exercet, non mediantibus aliis. *Utraque* est vel *ampla* seu *angusta*, in quæ plures dantur voces; vel *angusta*, quæ una tantum vel duabus vocibus constat. *Ampla* seu major ditio etiam intermedias minores sub se habere potest, quas quoque nonnunquam habet, & ideo *mixta* dicitur.

(ε) *Voces laborantes* sunt, quæ ante tonum vocis aut plane nullam, aut non plures una habent syllabas, ut $\overline{\quad}$, $\overline{\quad}$, $\overline{\quad}$, $\overline{\quad}$, sunt voces laborantes. Sed vox $\overline{\quad}$ non laborat.

NOTA,

NOTA: Schua mobile post vocalem longam, vel longæ vicariam, hic censetur facere syllabam, v. gr. פָּקֵדִי non est vox laborans. E contrario autem non constituit syllabam in accentuum ratione punctum primarium Schva concisi, ut: רַעְמֵרִי. Nec etiam וּיְוֹוֹ si Vau Schvati vices gerit, ut: וּמִשְׁבֵּי; Hæ voces sunt laborantes.

(§) Voces per lineolam Maccaph copulatæ pro una voce habentur, v. g. וְאֵת־קָלִיל־בֵּן. Si vero loco Methegi positus est accentus tonicus, (sive sit distinctivus sive conjunctivus,) vox illa pro duabus sumitur, ut וְרַעְמֵרִי vid. Reg. V. m. r. n. 3.

REGULA I.

DE

DICTAMINE GRAMMATICO,

SEU,

DE VOCUM TEXTUS V. T. CONJUNCTIONE
ET DISTINCTIONE.

MEMBR. I.

VOCES Hebrææ immediate in eadem propositione sumtæ, si habent nexum syntacticum, conjunguntur; sin minus, distinguntur.

ἐκθεσις.

EXhibet hæc regula dictamen Grammaticum, ita dictum, quod ex syntaxeos regulis voces textus V. T. vel conjungendas vel separandas esse docet. Voces enim Hebrææ, quæ in una eademque stant enunciatione, & immediate se invicem subsequuntur, syntactice sunt considerandæ, an scilicet ad regulam aliquam syntacticam spectent. Sciendum autem est, quod minime saltus in examinandis vocibus fieri debeat; ubique enim daretur constructio

fructio, cum omnis propositio seu enunciatio per verbum quod casus nominum, pronominum, ut & particulas regit, continua quadam gaudeat coherentia; sed semper voces duæ, in eadem propositione immediate se subsequentes sunt sumenda, & perpendenda, an nexum habeant syntacticum. Earum posterior cum proxime sequente denuo eadem ratione consideranda. Et sic etiam cum reliquis vocibus est agendum, usque dum finis veniat propositionis ubi distinctio aliqua major intercedat. Quæ itaque voces syntactice coherant, signo quodam femilunulæ figuram representante h. m. ( ) possunt conjungi; Si vero nulla syntaxeos applicari potest regula, voces inter se invicem distinctionis caractere, qui virgula hujus figuræ | fieri potest, separantur. Et hæ conjunctionum & distinctionem notæ ab accentuatoribus hodie communiter adhibentur, v. g. Gen. I, 6.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים | יְהִי רָקיעַ | בְּתוֹךְ הַמַּיִם
aquarum medio-in expanso fiat Deus dixit-Et

Hic etiam notandum, quod ea, quæ Chaldaice a viris *ἁποπνεύσους* sunt scripta, non excludantur, suntque Esd. IV. a versu 7. usque ad vers. 26. cap. VII. Jer. X, 11. Dan. II. a vers. 4. usque ad finem capitis VII. Nam parem plane cum Hebræis & distingvendi & conjugendi rationem habent. Melioris vero doctrina gratia paucis dicemus, quid res sit. **CONSTRUCTIO VOCUM** est

I. NOMINIS, quæ fit

(a) *ob regimen*, ut *יְהוָה יִצְרָת צְדָקָתוֹ* *justitia Domini*. Huc etiam pertinent illæ constructiones, quæ regimini haud dissimiles sunt, ut Hiob. IX, 3. *אַחַת מֵאֶת מִלְּיָבָם* *unus e-millibus*, i. e. *unus millium*. Gen. II, 21. *אַחַת מֵעֲצֵי הַיָּדָבָר* *una de costis ejus*, i. e. *una costarum ejus*. Jerem. XXIII, 23. *אַחַת מֵרְחוֹק* *Deus e-longinquo*, i. e. *longinqua absentia*. Item quando infinitivus formam moniti induit, ut: Ruth. I, 1. *בְּיָמֵינוּ שֶׁבַע הַיָּמִים* *in diebus judicare judices*, i. e. *in diebus imperii judicum*. Et si status absolutus pro

Quando Sub nota genitivi partitæ
 reg. Num. 17, 8.

pro constructo ponitur, ut Jes. XLII, 25. **אֵשׁ אֲמַר**
excandescens ira sua. Prov. XXII, 21. **אֱמַר אֱמַר**
verba veritatis. Sic Num. XXI, 14. Deuteron. XVI, 21.
 Pf. LX, 5. E contrario constructus etiam pro absoluto
 stat, ubi genitivus sensualis quandoque latet, vel in præ-
 cedente, vel in sequente nomine, quod repeti debet; a-
 deoque ob hoc regimen non nequitur. v.g. Prov. XI, 6.
בְּגָרִים יִלְכְּדוּ | בְּחַרְתָּ | *in pravitate (perfidorum) per-*
fidi capientur. Psalm. CXVIII, 14. **יְהוָה | יְהוָה |**
robur-meum & -cantio (roboris mei) Dominus. Sic Pf.
 LVIII, 5. LXXIV, 19. Job. XIX, 2. Jesa. XIV, 6. XXXIII.
 6. Amos. VI, 6.

(6) *Ob appositionem, ut* **שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ** *Rex Salomo.*

(7) *Ob copulationem per literam ו in eadem propositione* **אִם וְאִם**
Pater & mater. Quo etiam referenda sunt duo nomi-
 na sine copula ו, ut Deuteron. II, 27. **בְּרִדְךָ בְּרִדְךָ**
per-viam per-viam. Ezech. XXI, 9. **חֶרֶב חֶרֶב** *gladius*
gladius. Sic Gen. XIV, 10. Lev. XV, 2. XXIV, 15.
 Num. XVII, 2. Deut. XVI, 20. Nequitur hoc mo-
 do etiam adjectiva, ut Eccl. VII, 25. **עֲמוּק עֲמוּק**
profundum profundum, i. e. maxime profundum. Genes.
 XXV, 30. 1. Sam. II, 3. Jud. XI, 25. Prov. XX, 14. ut
 & adverbia, v.g. **מְאֹד מְאֹד** *valde valde,* Num. XIV, v. 7.
 Exod. XXIII, 30. Ez. XLII, 15. &c.

(8) *Ob adjectivum nomini suo oppositum, vel in eodem ge-*
nere, numero & casu, ut: Pf. CXXXVI, 17. **מְלִכִים**
גְּדֹלִים *reges magni,* vel in diverso, quando qualitas
 aut modus describitur, ut Pf. XXIV, 4. **נְקֵי כְפִים**
לְבַב *mundus volis & -purus--corde.* Jer. XXXII, 19.
גִּדְלֵי חֲעָזָה *magnus consilio.* Item si adverbium pro
 adjectivo ponitur, ut Proverb. III, 25. **כְּפַחַד פְּתָאוֹ**
a-pavore subito, i. e. subitaneo. Prov. XV, 24. **מִשְׁאוֹר**
מִשְׁאוֹר

מִשְׁפָּחָא *a sepulchro infra*, i. e. *inferiore*. Huc etiam numeralia referuntur.

- (e) *Ob particulam*, (præpositionem, adverbium, conjunctionem, interjectionem, aut particulam notam accusativi & nominativi,) ex. gr. אֶת notam accusativi & nominativi, | ex. gr. אֶת הַשָּׁמַיִם | וְאֶת הָאָרֶץ *caelum* | וְאֶת הָאָרֶץ *terram*. בִּן הָאֵרֶץ *inter lucem* בִּן הָאֵרֶץ *quod nudus*, אֵי אֶחָדָה *ubi frater - tuus*. עֲבָרֵי הַיָּם *ecce servi mei*.

II. VERBI, fitque

- (α) *Ob concursum duorum verborum*, quorum posterius in infinitivo vel nude, ut: אָבְרָם וְאַבְרָם *voluerunt audire*; vel cum præfixo ל ponitur, ut: אָבְרָם לְשָׁמֹעַ, ut & ob ejusdem verbi geminationem, ut: אָכַל וְאָכַל *comedendo* [comedes *Jes. LII, 11*. סָרְרָה וְסָרְרָה *recedite recedite*. *Ez. XXII, 2*. הַתְּשֻׁפֵט אֶת-עִיר הַדְּמִים *nonne-judicabis nonne-judicabis civitatem sanguinum?*
- (β) *Ob copulam ו in eadem propositione*, ut *Genes. I, 28*. פָּרָה וְרָבָה *crescite & fetificate*. Si autem duo verba duas propositiones constituant, ו non conjungit duo verba, sed tantum duas propositiones, intercedente distinctione quadam, ut: *Esd. IV, 14*. | וְשִׁלְחָנוּ | וְהוֹדַעְנָה לְמַלְכָּה *mimus*, | וְ *significavimus regi*.
- (γ) *Ob immediatam nominis vel pronominis coherentiam syntacticam*, five ea præcedant five sequantur, ut: אֱלֹהִים בָּרָא אֶת-הָאָרֶץ *creavit Deus*. רֵבֶעְכָּה אָמְרָה *Rebecca dixit*. Sive nude ponantur, ut: עָבַדְתָּ אֱלֹהִים *serviisti DEO* קָרָאתָ לַיְלִוּהָ *vocavit noctem*. Sive cum literis עַל, מִן, אֶת, אֶל & particulis עַל, מִן, אֶת, אֶל &c.

&c. construantur, v. g. **רַב בְּאֶרֶץ** multiplicet - se in terra. **וְהָיוּ לְאֶחָת** fac secundum - hoc. **וַיֵּצֵא אֱלֹהִים בְּחַרְתָּ** & - sint in - signa. **וַיֵּצֵא מֵעֵדֶן** egrediens ex - Eden. **וַיִּבְנֶה אֱלֹהִים אֶת - הַגַּן** ad - irrigandum hortum. **וַיֵּצֵא אֱלֹהִים** & - adduxit ad - hominem. **וַיֵּצֵא מִן - הָאָרֶץ** volens super - terram. **וַיֵּצֵא מִן - הָאָרֶץ** ascendet e - terra. Ita quoque vocativus cum verbo secundæ & primæ personæ ob genium hujus lingvæ construitur, ut: Genes. XLVIII, 19 **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים בְּנֵי - מִי** novi filii - mi. Hic obiter saltem notetur, quod participium modo consideretur ut nomen, & sic habet constructionem nominis, non obstantibus etiam particulis inseparabilibus **מִלֵּב**, & separabilibus **אֶת**, **אֵת**, **עַל** &c. modo ut verbum, & sic sequitur constructionem sui verbi, v. g. **קָנָה שָׁמַיִם** possessor celi, & **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת - הַשָּׁמַיִם** possidens celum. **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים מֵאֵרֶץ עֵינַיִם** illuminans oculos. **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ** habitatores terre, seu habitantes in terra. **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים עַל - דֶּרֶךְ** ambulatores via seu ambulantes super viam.

- (d) Ob particulam, (adverbium, conjunctionem & interjectionem,) ut: **כִּי שָׁמַעְתָּ** quia audivisti. **עַד שׁוֹבֶבְךָ** usque reverti te. **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת - הַגַּן** ad - non comedendum - ex - ea. **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים תַּחַת הַגַּן** tunc ceptum est. **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים מֵאֵרֶץ** & - multiplicati - sunt valde. **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים לְעַבְדְּךָ** & servies - mihi gratis. **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים רֵיקָם** vacue dimisisses me.

NOTA.

- (1.) Nominis constructionem imitantur nonnunquam duæ particulæ immediate constructæ vel cum ו vel sine eo, ut: **אֶחָד בֵּן**, **אֶחָד בֵּן** post sic i. e. postea. Sicuti & alias particulæ ante nomen, pronomen & verbum

existentes plerumque necluntur. Genes. XXXII. 10.
 בַּרְבֵּי בַּמִּקְלֵי *quia in - baculo - meo.*

- (2.) Quotiescunque nomen, prononem, aut particula aliqua indeclinabilis sine verbo, quod tamen subintelligi debet, ponitur, cum sequente voce ordinarie habet constructionem, ut: Gen. XLIV, 26.

וְאֶחָיוּנִי | הַקָּטָן | אִינְנִי | אֶתְנִי
(est) nobiscum ipse-non parvus noster-frater-Et

- (3.) Pronomen relativum אֲשֶׁר in contextu subintellectum nexum facit, ut: Prov. IX, 5.

וְשִׁתּוֹ | בְּיוֹן מִסְכֵּתֵי |
.miscui (quod) de vino bibite-Et

Psal. LI, 10: | עֲצַמֹת דְּבֵית | תִּגְדְּלֶנָּה |
.contrivisti (qua ossa) | exaltabunt

Confer Pl. XL, 15. Huc refer etiam voces constructas mediante particula inseparabili מֵלֵךְ, ut Jesa. IX, 3. בְּשִׂמְחַת בְּקִצִיר *secundum-letitiam in-messe*, i. e. *qua est in messe*. Sic II. Sam. I, 21. Jer. XXIII, 23. Ez. XIII, 2. ubi etiam אֲשֶׁר subintelligitur. Neclitur etiam אֲשֶׁר cum alio pronomine, ut Deut. XXVIII, 14. אֲשֶׁר אֶבְרַךְ | מִצְוָה אֶתְכֶם |. Item si nomen suum immediate respicit, ut Jer. XXIII, 6.

- (4.) Vocula אִישׁ, quando significat *quisque, alter*, sequenti voci, etiam non constructa, in eadem propositione jungitur, ut: Jsa. LIII, 6. פָּנִינוּ | אִישׁ לְדַרְכּוֹ |. Pariter si bis ponitur, ut Num. V. 11. אִישׁ אִישׁ *vir vir* i. e. *quisvis*.

- (5.) Est quoque constructio, quando nomen ita regit alterum nomen, (cujuscunque sit casus,) vel cum particula, vel sine ea, ut pro posteriori stare possit relativum alter, e. g. Psal.

Pf. XIX, 3. | יום ליום | בפע אמר | ולילה לילה |
nocti nox & sermonem eructat dici Dies
יחנה דערת |
Scientiam indicat

Ez. XXI, 14. | בך אל-כף | ויהך | ויחך |
ad-manum Confer. Jer. XLVI, 12.

(6.) אמר *dicendo* & סלה *Sela* cum præcedente voce *non tonnegat.*
nectuntur, ut Genes. XXVIII, 20. בידר בעקב
| נדר לאמר | *Et-vovit Jacob | votum dicendo.* | Conf. Ge-
nes. XLII, 33. Exod. IX, 5. | Jos. III, 3. & 6. Jud. VI, 32.
Pf. IX, 17. | הגיון סלה | נקש רשע |
Selab meditatio: impius constrictus est. suarum manuum opere lu
Confer Psa. IV, 5. Psa. XXI, 3. Pf. XXXIX, 6. &c.
Tamen certis conditionibus præcedens vox disjungitur
Analogia etiam sæpe obtinet: ut Genes. XXII, 20.

ויגד | לאברהם | לאמר |
dicendo | Abrahamo est annunciatum Et
Pf. XXIV, 6. | סלה | בעקב | פניך |
Selab | Jacob | tuam faciem quærentes
Confer Psalm. XLVII, 5. Pf. LXVI, 15. Pf. LXXXIII, 9.
Pf. LXXXIX, 46.

(7.) Subjectum prædicationis quandoque in sensu diviso a præ-
dicato ponitur, & tunc perpetuo distinguitur, ut Ec-
cles. II, 14. | עיניו בראשי | החכם |
sapiens (i. e. sapien-
tem quod attinet,) *Oculi-ejus in-capite-ejus.* Confer. Gen.
XXIV, 6. Pf. XVIII, 31. | Jos. LXVI, 18.

MEMBR. II.

Quotiescunque bis continuantur immediate
constructions Grammaticæ, voces ejus-
dem naturæ, aut potioris respectus, cohærent, &
residua disjungitur.

Hebæorum distingvendi ratio tam accurata est, ut non plures, quam duas voces habeat conjunctas; quare necesse est, ut accentuator voces constructionum bis continuatarum probe perpendat, ne separandas conjungat, aut conjungendas separet, v. g. שָׁמַע דְּבַר יְהוָה *audi verbum Domini*. שָׁמַע דְּבַר *construitur*, רַבֵּי יְהוּדָה *idem*. In hisce vero constructionibus voces, quæ sunt ejusdem naturæ, aut potioris respectus, sunt observandæ. Combinantur enim

I. VOCES EIUSDEM NATURÆ, & sunt

(α) *Duo nomina* immediate in eadem propositione per copulam ו̄ connexa, & æqua ratione cum suo verbo constructa, ut Ef. VII, 22. | יֹאכַל | בִּירְחֵמָה וְרִבֵּשׁ | *Nam butyrum & mel | comedet* | Ef. XIX, 6. | קָנָה וְסָרַף | קַמְלוֹ | *arundo & alga langvent*. | Si vero hæc duo nomina regimini suo vel verbo postposita sunt, modo coherent, modo divelluntur, ut: Joel II, 2. | וְהָיָה | וְהָיָה | שְׁרֵי יוֹם | *dies tenebrarum* | & - *caliginis*. | Esth. I, 14. | וְאֶכְרֵם | וְאֶכְרֵם | *Principes* | *Persæ & - Mediæ* | Jer. V, 17. | וְלֶחֱמֶךָ | וְלֶחֱמֶךָ | *comedet messem-tuam* | & - *panem-tuum*. | Jerem. V, 17. | וּבְנֵיךָ וּבְנֵיךָ | וּבְנֵיךָ | *comedent* | *filios-tuos & -filias-tuas*. | Exempla passim sunt obvia.

(β) *Duo verba* itidem in eadem propositione proxime concurrentia, idem nomen respicientia, ut: Ef. XXII, 24. | וְאַרְמֵתִי | וְאַרְמֵתִי | וְאַרְמֵתִי | *fulcat & -arat* | *terram-suam*. Zach. II, 10. | וְשִׂמְחֵתִי | וְשִׂמְחֵתִי | וְשִׂמְחֵתִי | *canta & -letare* | *filia-Zion*.

II. VOCES POTIORIS RESPECTUS, quas ita dicimus

(α) *Ob regimen*, ut | דְּבַר יְהוָה | דְּבַר יְהוָה | *audi verba Domini*.
Ubi tamen semper voces regiminis genitivati archius cohæ-

coherent, ut Genes. IV, 10. קַרְבֵּי | דַּמֵּי אָחִיךָ |
 vox || sanguinum fratris tui.

(β) Ob appositionem, ut Gen. XLV, 28.

רוּחַ | יַעֲקֹב אֲבִיהֶם ||
 spirituum-patris Jacobi Spiritus

(γ) Ob intimiorem & magis propriam 'significationis' naturam,
 ut Pl. CXII, 4. חַנּוּן רַחוּם | וְצַדִּיק |

justus- & misericors- & graciosus.

Et. XXXVII, 28.

וְיָצֵאתָ | וְיָבֹאָה |
 novi tuum- ingressum- & tuum- egressum- & tuam- sessionem- Et

(δ) Ob constructionem adjectivi cum suo substantivo, ut:
 Deuteron. IV, 36.

הַרְגֵּלְךָ | אֶת-אֵשׁ | הַהַרְגֵּלְךָ
 maximum suum- ignem tibi- videndum- Exhibuit

Huc referenda etiam sunt numeralia ejusdem ordinis,
 quae tamen magis inter se, quam cum nomine, quo con-
 struuntur, coherent, ut Gen. V, 28.

שְׁתַּיִם וְשְׁמֹנִים | שְׁנָה |
 annos octoginta- & duos

Gen. I, 16. הַהַרְלִים | אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת |
 magna luminaria duo

(ε) Ob constructionem verbi cum voce posteriore, non habito re-
 spectu subiecti aut praedicatorum, ut Prov. III, 35.

וְכִסְלִים | מְרִים קֶלֶן |
 ignominia extollit stultos- Et

Prov. XIV, 29. וְקֶצֶר-רוּחַ | מְרִים אִגְלַת |
 stultitiam extollit iracundus- Et

Nisi duo verba adfint ejusdem naturae, ut Pl. XXXV, 23.

הַעִירָה וְהִקְצֵרָה | לְמִשְׁפָּטִי |
 meum-judicium- ad expergiscere- & Evigila
 Ejus-

Ejusmodi potioris respectus exempla alia plura occurrunt, de quibus autem his suppositis facile judicari poterit. Quod si vero post constructiones bis continuatas adhuc proxime sequantur alia, & adhuc alia, & sic porro, eodem modo juxta membr. II, hujus regulæ est procedendum; ubi saltem attendatur, quod voces earum posteriores arctius cohæreant, adeoque priores magis distingvantur, e. g. I. Reg. II, 12.

יְשֵׁב עַל-כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו | יְשֵׁב עַל-כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו | יְשֵׁב עַל-כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו

sui Patris Davidis solium super sedit Salomo-Et

יְשֵׁב עַל-כִּסֵּא דָּוִד אָבִיו habent nexum syntacticum, יְשֵׁב עַל-כִּסֵּא etiam syntactice cohærent, jam יְשֵׁב עַל-כִּסֵּא per virgulam | separatur; יְשֵׁב עַל-כִּסֵּא דָּוִד denuo construuntur, unde יְשֵׁב עַל-כִּסֵּא דָּוִד iterum per appositionem copulantur, hinc יְשֵׁב עַל-כִּסֵּא distinctionem accipit. Semper tamen inter continuatis constructionibus altero quasi oculo ad subsequenter voculam respiciendum est; si enim prima cum secunda, & tertia cum quarta intimiorem habent nexum, distinctio fit post vocem secundam, ut I. Chron. XIV, 15.

דָּבָר צִוְּהָ | לְאַלְפֵי דָּוִד | דָּבָר צִוְּהָ | לְאַלְפֵי דָּוִד | דָּבָר צִוְּהָ | לְאַלְפֵי דָּוִד

generaciones mille-in præcepit verbum

Ruth. I, 3. | בְּנֵיהּ | רִשְׁתִּי | בְּנֵיהּ | רִשְׁתִּי | בְּנֵיהּ | רִשְׁתִּי | בְּנֵיהּ | רִשְׁתִּי | בְּנֵיהּ | רִשְׁתִּי

ejus-filii duo & ipsa remansit-Et

NOTA.

(1) Regulam hanc nonnunquam impedit continua gradatio, ut: El. LII, 13. | יָרוּם וְנִשְׁבַּח וְנִתְעַלָּם וְנִתְעַלָּם וְנִתְעַלָּם | יָרוּם וְנִשְׁבַּח וְנִתְעַלָּם וְנִתְעַלָּם וְנִתְעַלָּם

valde exaltabitur & efferetur & tolletur analogice ita potius esset: Tolletur & efferetur & ex-

altabitur valde. | Confer Deut. XIII, 14.

Si non esse integram pro-
positionem constituat.

(2) Particula לֹא non, siue solitaria, siue cum alia particula copulata, verbo immediate sequenti semper conjungitur, non obstante etiam statu regiminis, ut:

Deut. XV, 7. | לֹא תִאֲמַץ | לֹא תִאֲמַץ | לֹא תִאֲמַץ | לֹא תִאֲמַץ | לֹא תִאֲמַץ

.tuum-cor obdurabis non

Ruth.

Ruth. III, 1. מְנוּחָה | מְנוּחָה | מְנוּחָה
requiem tibi-quæram Nonne

Jer. XXIII, 23. וְלֹא אֱלֹהִים מִרְחוֹק |
longinquo-a Deus (sum) Neque
 i. e. *absentia longinque.*

(3) In re. duplicatione verbi Infinitivus cum suo verbo cohæret, ut: Num. XXXV, 16.

מֹת יִמָּוֵת | מֹת יִמָּוֵת
occisor morietur moriendo

Exod. III, 17. רָאִיתִי רָאִיתִי | אֶת-עֲנִי עֲנִי
mei-populi afflictionem vidi videndo

Rarissime tamen infinitivus ab eo separatur. Jer. VI, 9. XXXIX, 18. &c.

(4) Vocativus exclamationis in continuatis constructionibus distinguitur, si vero ter repetitur, præcedentes conjunguntur, ut:

El. XXXVIII, 3. אָנָּה יְהוָה | זְכֹר-נָתַתְּ
quæso-memento Domine Ab

Jer. XXII, 29. אֶרֶץ אֶרֶץ | אֶרֶץ
terra terra terra

(5) Pronomen אֲשֶׁר, si respicit statum vocis affixi, sive (a) immediate pronomen sequatur, sive (b) alia vox intercedat, necitur cum sequente. Si (c) duæ voces intercedant, quæ ob intimiorem nexum sunt conjungendæ, prima & ultima abscinduntur; Si vero (d) tam arctè non cohærent, tam priores duæ, quam posteriores copulantur, adhibita in medio distinctione. Eadem quoque ratio est, si (e) אֲשֶׁר respicit particulam אִשֶׁם *ibi*, & assumit significationem localem, *quo vel ubi*.

(a) Pf. XCV, 4. אֲשֶׁר בְּיָדוֹ | מְחַקְרֵי אֶרֶץ
terra-pervestigations ejus-manu-in cujus
 C (b) Ez.

- (b) Ez. IX, 11. אֲשֶׁר הִקְסֵת | בְּמַתְנֵיוֹן
ejus-lumbis-in atramentarium Qui
 i. e. *in cujus lumbis.*
- (c) Ez. IX, 3. אֲשֶׁר | קָסַת הַסֵּפֶר | בְּמַתְנֵיוֹן
ejus lumbis-in scribe atramentarium Qui
 i. e. *cujus in lumbis.*
- (d) Ef. XXXVII, 10. אֲשֶׁר | אֵתָהּ | בְּטוֹחַ כּוֹ |
eum-in sperans Tu Qui
 i. e. *in quem tu speras.*
- (e) Ez. IV, 13. אֲשֶׁר | אֲדִיחֶם | שָׂסוּ |
ibi vos propellam Quod
 i. e. *quo ego propellam vos.*

Confer Eccl. IX, 10.

Sic & Chaldæorum pronomēn ܐܝܢܐ respondens Hebræorum אֲשֶׁר plane eandem habet rationem, quam hoc ipsum habet,

- (6.) In ejusmodi continuatis constructionibus fit etiam nonnunquam transpositio termini distinctivi, ubi voces ejusdem naturæ aut potioris respectus, ob sensum magis completerum, ut & graviolem tardiolemque pronunciationem, nec non ob attentiolem rei contemplationem, a se invicem divelluntur, ut; Ef. IX, 13.

וְהָעַם | לֹא-שָׁב | עַד-וְהִמְכֹּרוּ |
suum-percussorem-ad est reversus-non populus-Et

Analogice ita voces distinguendæ essent:

Et populus | non (est) reversus ad-percussorem-suum.

Ef. XIII, 16. וְעַל-לֵינָם | רָמְסוּ | לְעֵינֵיהֶם |
eorum oculis-coram allideuntur eorum-parvuli-Et

Regulariter, *parvuli eorum*, distinctionem acciperet.

RE-

REGULA II.

DE

DICTAMINE LOGICO,

SEU,

DE VARIA DISTINCTIONUM PROPORTIONE
ET QUANTITATE.

MEMBR. I.

In fine cujuslibet versiculi maxima omnium distinctionum est sedes; in medio ab hac maxima constituitur, ubi absolutior diversi versus sensus habetur; & quidem si versiculus constat

(a) una propositione, illa ex membro II. hujus reg. dijudicanda; si

(b) duabus, in termino prioris propositionis est; si

(γ) pluribus, in termino illius est propositionis, quæ sensum absolutiorem relinquit; adhibita insuper, pro sensu magis magisque completo, magna majorique distinctione in termino alterius, seu reliquarum propositionum.

Exdicitur.

Agit hæc regula de dictamine (quod vocant) Logico, seu de distinctionum proportione & quantitate. Postquam enim in præcedente regula fuit quæsitum, quid sit? an distinctio, an vero conjunctio? Nunc hic quæritur, quanta unaquæq; esse debeat distinctio? Hæc enim distinctionum quantitas sedulo ubi, que est observanda, tam intra propositiones, quam in terminis

C 2

propo:

propositionum, quum æquales distinctiones immediate concurrere in uno eodemque territorio nequeant, quippe quod in versiculo existat sensus, & absolutior & minus absolutus, qui totius accentuationis, qua distinctionum proportionem, est fundamentum. Et quemadmodum hic vel magis vel minus distinguuntur voces, ita etiam accentibus juxta reg. III. & IV. exornantur. Quare accentuator accurate distincturus sensum probe cognitum habeat necesse est. Modus vero procedendi esse potest talis: Quoniam in fine cujuslibet versus maxima omnium distinctionum sedes est, quæ & per se nota, quum absolutissimus ibi detur sensus, illa virgulis aliquot potest designari, & quidem vel pluribus vel paucioribus, prout versiculus vel pluribus vel paucioribus constat vocibus aut propositionibus. Deinde maxima ab hac intra versiculum distinctionum sedes determinatur, ubi sensus divisi versus est absolutior. Et quidem, si versiculus una constat propositione seu enunciatione, illa ex membro II. hujus reg. adjudicanda. Si vero duabus, in termino prioris est propositionis. Hæc, quia satis clara sunt, & nulla indigent explanatione, vel unico tantum illustrari possunt exemplo. v.g. Es. XI. 1.

יִצָא רֶטֶם | מִבְּדַע יֵשׁוּ || זֶנְבֵר | מִשְׁדָּשׁוּן
ejus-radicibus-de furculus-Et Isai stirpe-de virga egreditur-Et
 יִפְרֹחַ ||
creset

In voce *Isai* maxima intra versum ponitur distinctionum sedes, quia ibi finis prioris est propositionis. Si vero versiculus plures duabus in se continet propositiones, paulo aliter res se habet, & accurato opus est judicio, ut propositiones, quæ aliqua affinitate gaudent, non adeo a se invicem divellantur, uti illæ, quæ nulla plane sensus cognatione se attingunt. Maxima itaque distinctionum sedes intra versiculum constituenda est in termino illius propositionis, quæ sensum absolutiorem lectori subministrat; Sicuti quoque in reliquarum propositionum terminis justa distinctionum majorum proportio rite observanda. Nam quando maxima distinctio in fine versus quatuor, quinque aut sex requirit virgulas, maxima in medio versus tres, quatuor, aut quinque po.

postulat, & major ab hac in termino 'alterius seu' reliquarum propositionum duas, tres aut quatuor accipit. v. g. Gen. I, 2.

וְהָאָרֶץ אֲבִי תְהוֹם || הַיָּם תְּהוֹם || וְהַיָּבֵשׁ אֲבִי תְהוֹם ||
abyssi facie-super caligo- & inanitas- & solitudo erat terra- &
 |||| אֲרָרָה || מְרַחֵף || אֲרָרָה || מְרַחֵף ||
aquarum facie-super incubans DEI spiritus- Et

Tres in hoc versu sunt propositiones, & quia media magis pertinet ad præcedentem, quam ad sequentem, etiam major intra versum distinctionum sedes est in termino secundæ propositionis, quæ finitur voce תְּהוֹם. Nam in ultima plane novus actus intimatur, quod *Spiritus Dei incubaverit super facie aquarum*. Hinc ut proportionis ratio habeatur, in fine versiculi quatuor, in termino secundæ propositionis tres, in termino primæ, duæ ponuntur virgulæ. Ita quoque procedendum est in iis versiculis, qui adhuc plures propositiones in se complectuntur, ut: Es, I, 2

שְׁמַעוּ שְׁמַעוּ || אֲרָרָה || כִּי הָיָה דָבָר ||
loquitur Dominus quia terra auscultavit, celi audite
 |||| בְּנֵי || אֲרָרָה || וְרִמְמַתִּי || וְהִנֵּה נִשְׁעָרָה ||
me-in prevaricati sunt ipsi- & exaltavi & magnificavi filios

Absolutio intra versum sensus est hisce in verbis; כִּי הָיָה דָבָר quare & hic, post illam, quæ in fine versus est, fit maxima distinctio, utrobique adhibita denique magna distinctione in terminis reliquarum propositionum, quæ vocibus אֲרָרָה & וְרִמְמַתִּי finiuntur. Ubique ergo propositiones iudicii lance sunt expendendæ, & juxta sensum magis magisque completum distinctionum sedes sunt distribuendæ. Atque hoc, quod virgulis & lunulis, conjunctionum & distinctionum characteribus, voces notentur, instar serperastri tironibus tantum est, quo deinceps exercitati carere possunt, si perfectam doctrinæ hujus scientiam sibi acquisiverint, quippe qui animo potius, quam calamo postea totum accentuationis negotium possunt perficere.

NOTA.

Formulæ hæ: *Et erit, & factum est illis diebus, & dixit Deus, dicit Dominus, dic ad populum, sic dices, vel dicitis, & quæ hujus gene-*

generis sunt aliæ, sæpe cum sequente argumento coherent, & non adeo per notas distinctionum a se invicem disjunguntur, ut: Ef XLIX, 4.

וְאָנֹכִי אֲמַרְתִּי | לְרִיק יִגְעַרְתִּי || לְהַרֵּךְ וְהִכְרַתִּי |
vanum & inane-in ; laboravi vanum-in : dixi Ego
 כָּרוֹר כִּלְיֹתַי ||
consumsi meas-vires

Confer Jef. II, 2. XXX, 3. LIX, 21. &c.

MEMBR. II.

Quanta qualibet distinctionum sedes intra propositionem sit, dijudicatur ex structura vocum; quæ enim intimiorem nexum & coherentiam habent, minus disjunguntur, quam quæ non adeo se respiciunt; inde & illis vel minorum vel majorum distinctionum sedes iuxta inter se proportionem juxta sensum magis magisque completum præfiniuntur.

ΕΝΔΕΙΞΙΣ.

Postquam majorum & minorum distinctionum sedes in terminis propositionum juxta membr. I. hujus reg. sunt determinatæ, etiam distinctionum proportio intra propositionem est designanda. Nam & hic sedulo cavendum, ne immediate duæ pluresve distinctiones æquales concurrant. Equidem iuxta distinctionum proportio intra propositionem e circumstantiis sæpius potest dignosci, expendendo præcipue subjectum & prædicatum, item objectum, si quoddam adest, an sit *persona, res, locus, tempus, &c.* juxta illud: *Quis, quid, ubi, quibus auxiliis, cur, quomodo, quando.* Quum vero hic modus nimis difficilis, multisque tricis sit implicitus, facilius erit, quem nobis præsens membrum ostendit. Nimirum singulæ distinctiones juxta reg. I. jam notatæ hic peculiariter æstimantur, quantæ sint, & an

& an plures aut pauciores, prout proportio requirit, virgulas recipiant. De his autem satis constabit, si accentuator intimiorem vocum coherentiam bene observaverit, utrum vox a præcedente vel sequente distincta, antea nexum syntacticum habuerit, an non; illa enim postmodum minus disjungitur, quam quæ per nullam plane syntaxeos regulam constructa fuit. Exemplis res fit clarior, ut Gen. I, 26.

יָרְדוּ בְּרֵגַת הַיָּם || וּבְעֶרְף הַשָּׁמַיִם ||
caeli volatile-in-8 maris pisces-in dominantur

In hac propositione tres distinctiones dantur, & media post ultimam major est prima. Construuntur quidem hæ voces בְּרֵגַת הַיָּם & וּבְעֶרְף הַשָּׁמַיִם plane nullum habent nexum syntacticum. Licet copula & alias jungat voces; quia vero hic stat inter duo nomina diversi casus, quæ syntactice non coherant, illa non copulat; inde & majoris distinctionis sedes in voce הַיָּם, minoris vero in יָרְדוּ est: illa duabus virgulis, hæ unica designatur. Ita quoque agendum est in iis distinctionibus, quæ e continuatis constructionibus enatæ sunt, ibi ultimæ voces propter potiorem respectum, juxta quem distinctionum fit proportio, semper magis conjuncta sunt, quam præcedantæ, e. g. 1. Reg. II, 12.

וּשְׁלֹמֹה || יָשָׁב || עַל-כִּסֵּאן דָּוִד אָבִיו ||
sui-Patris Davidis solium-super sedit Salomo-Et

Per integram hanc propositionem continuantur constructiones; quia vero duæ tantum voces immediate necesse possunt, semper vel prima vel secunda accipit distinctionem. Et in ejusmodi quidem continuatis constructionibus, cum posteriores voces sunt potioris respectus, præcedentes magis magisque distinguuntur, nempe distinctione minori, majori & denuo majori, & sic porro, ut in hoc exemplo patet: nempe וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב per appositionem manent conjuncta, ideo עַל-כִּסֵּאן per unam divellitur virgulam, יָשָׁב pariter accipit distinctionem ob regimen, quod עַל-כִּסֵּאן habet; hinc duæ adscribuntur virgulæ. Tandem וּשְׁלֹמֹה ob eandem rationem magis distinguitur a sequentibus, quod fit per tres virgulas. Deprehendes tamen & alias continuatas con-

stru-

structiones, in quibus voces quædam, ob propiorem & relativam significationis naturam, per distinctiones majores a se invicem non possunt separari, e.g. Ef. XXXVII, 28.

וְשִׁבְתֶּךָ || וְרָאִיתָ || וְרָאִיתָ || וְרָאִיתָ

novi tuum-ingressum- & tuum-egressum- & tuam sessionem- Et

Ubi amicabili quasi vinculo priores tres voces sunt copulatæ; quare prima distinctione parva abscinditur, duæ vero mediæ neciduntur, addita majori distinctione post voculam וְרָאִיתָ. Contra autem, si distinctiones intra propositionem ita comparatæ sunt, ut voces per se distinctas & vi syntactici nexu antea non constructas occupent, plane alia habetur ratio, & in verso ordine distinctionum sedes locantur, quod & ultima membri huius verba docent; Id quod & hic exemplis illustrandum. e.g. Ef. XXV, 6.

וְעָשָׂה | יְהוָה צְבָאוֹת || לְכָל-הָעַמִּים || בְּהַר הַזֶּה ||

hoc-monte in populis omnibus exercituum Dominus faciet- Et

מִשְׁתֵּה שְׂמָרִים | מִשְׁתֵּה שְׂמָרִים ||

defecatorum convivium pingvium convivium

In hac propositione sensus absolutus est in vocibus הַזֶּה כּהַר adeoque, quum in fine quinque, hic quatuor virgulæ adduntur, quia perfectior sensus ibi relinquitur, & proxime precedenti לְכָל-הָעַמִּים tres adscribuntur virgulæ. Si vero prima verba lego יְהוָה צְבָאוֹת וְעָשָׂה sensus est imperfectior; quærendum enim adhuc est, cuinam convivium sit paratum? & responderetur e textu per sequentia verba לְכָל-הָעַמִּים, adeoque magis distinguuntur, quam צְבָאוֹת, cui duæ debentur, & primæ voci וְעָשָׂה una tantum adjudicatur. Hæc enim cum sequente fuit constructa, & juxta reg. I. membr. II. iterum divisa; Sed צְבָאוֹת nullum habuit nexum syntacticum, quare etiam juxta membrum hoc fortius quam וְעָשָׂה distinguitur. Ef. XXV, 8.

וּמַחָה | אֲדֹנָי יְהוָה | רְמֵעָה || מֵעַל כָּל-פְּנִים ||

facie-omni ab lacrymas Deus Dominus delebit- Et

Sensus est magis completus in voce רְמֵעָה, quam in precedente יְהוָה; hinc magis etiam distinguitur, & יְהוָה itidem majorem habet distinctionem, quam וּמַחָה. Hic enim fuit constructio, ibi non.

Exod.

Exod. XX, 2.

מֵאֶרֶץ		וּדְעֵאֲתֶיךָ	אֲשֶׁר		אֱלֹהֶיךָ	יְהוָה		אֲנִי
terra-e		te-eduxi	qui		tuus-Deus	Dominus		Ego
					עֲבֹרִים	מִבֵּית		מִצְרַיִם
					fervorum	domo-e		Egypti

Tres priores voces semi-propositionem quasi constituunt, & sic omnino אלהיך maximam accipit distinctionem, & מצרים majorem, quam ודעאתיך. Licet enim ultimæ voces videantur magis pertinere ad מצרים; attamen cum hic immediate non intercedat constructio, מצרים tanquam vox per se distincta, majori distinctione divellitur. Plura non adferam exempla, quoniam cuilibet sensus regularum ex allatis luculenter constabit. Sicuti quoque accentuationis divinæ indagator conjunctiones, distinctionumque proportionem, partim ex subsequen-tibus regulis, quæ ubique per exempla, secundum has duas priores regulas examinata, declarantur; partim etiam ex ipsa praxi magis magisque addiscere poterit.

NOTA.

- (1) Titulus seu inscriptio Psalmi unica voce constant, (quales sunt לָרֹדֵד, יְהוָה, וְהַלְלוּ-יְהוָה & bis לְיִשְׂרָאֵל) reliquo illius versiculi argumento, cui præfigitur, minus interdum contradistinguitur, accipiendo distinctionem minorem, ut: Pf. XXXV, 1.

	אֶת-יָרִיבֵי		יְהוָה		רִיבָה		לָרֹדֵד
	meis-litigatoribus-cum Domine		litiga		Davidis		

Sic & Pf. XXVI, 1. XXVII, 1. XXXVII, 1. LXXII, 1. CIII, 1. CVI, 1. &c.

- (2) Nonnunquam in una propositione duo verba prædicata uno prædicandi actu concurrunt, quæ uni subjecto contradistinguntur, ut:

Thren. II, 10.

	בְּתֵ-צִיּוֹן		זָקֵנִי		יָדְמוּ		לְאֶרֶץ		יָשְׁבוּ
	Zion-filiæ		senes		conticuerunt		terra-in		Sederunt
			D						Si

Si enim duæ essent propositiones, hoc modo fuissent voces in iis distingvendæ: *Sederunt in - terra* || *conticuerunt* | *senes filie - Zion.* |||

- (3) Pronomen relativum אֲשֶׁר a suo nomine, quod respicit, distinctione majori, (ut apud Latinos fit) non di-
vellit, ut:

Jer. XXVII, 13.
 כַּאֲשֶׁר | דָּבַר יְהוָה ||| אֶל-הַגּוֹי || אֲשֶׁר לֹא-
 non quæ gentem-ad Dominus locutus-est Quæmadmodum
 גַּעֲבֹר | אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל ||| .Babel regi servivit

- (4) Parenthesis Hebræorum in voce illa, qua clauditur, magnam aliquam constituit distinctionum sedem, & nulla hac major debet præcedere, ut:

Jer. XXXI, 1.
 בַּעַת | הָיָא | נֹאֵם-יְהוָה ||| אֶתְּהָא לְאַלְהִים ||
 Deum-in ero (Dominus-dixit) illo tempore - In
 לְכָל- | מְשֻׁפְּחוֹת יִשְׂרָאֵל ||| .Israelis familiis omnibus

II. Chron. XXXIV, 3.

דְּבַשְׂמִינָה שָׁנִים | לְמַלְכוֹ || הָיָא עֵרְנֹה נַעַר |||
 (puer adhuc ipse-5) sui regni anno octavo-in-Et
 דְּחַר- | לְרֹדֶשׁ || לְאַלְהִי | דִּיר אָבִיו |||
 sui-Patris Davidis Deum quærere cepit

Confer. Jes. XLV, 3. 24. Pf. XL, 17. Prov. III, 4.

- (5) Transponuntur etiam hic nonnunquam sedes distinctionum, tum intra propositionem, tum in terminis propositionum, quando scilicet ob moderamen sermonis, & emphaticam nec rerum divinarum gravitati incongruam prolationem, loco distinctionis minoris major adhibetur, vel vice versa, ut:

Gen.

Gen. I, 21.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת-הַתַּיִם הַגְּדֹלִים |||
 magnos cetos Deus creavit-Et
 וַיַּעַן כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה ||| הַרְמֵשֶׁת ||| אֲשֶׁר שָׂרְצָה
 fecerunt-repere quam repentem viventem animam-omnem
 הַמַּיִם ||| לַמִּינֵהֶם ||| וַיֵּאָדָן כָּל-עֵץ בְּנֶפֶץ
 alarum volatile omne to & suam speciem-secundum aqua
 לַמִּינֵהוּ ||| וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | בְּרֵאשִׁית |||
 bonum-quod Deus vidit & : suam -speciem-secundum

Hic maxima distinctionis sedes esse deberet in voce
 לַמִּינֵהוּ, sed illa, ut ex accentibus patet, ad voces אֶת-
 הַתַּיִם הַגְּדֹלִים translata est. Et hic est Spiritus S.
 asteriscus, quo lector jubetur contemplandis hifce Dei
 creaturis intentus esse, immensamque in iis omnipoten-
 tiam, sapientiam & bonitatem celebrare. Qualis em-
 pharica distinctio etiam in Decalogicæ Præceptivæ vo-
 ce אֱלֹהִים Exod. XX, 2. & Deuter. V, 6. occurrit. Sic &
 Gen. II, 4. Ef. XXXVII, 36. LIX, 21. Jer. X, 11. Amos. IV, 10.
 & in Libb. אֵשֶׁת Pf. XI, 1. XLIV, 6. CX, 3. & c.

- (6) Integri versiculi sunt vel *longiores* vel *breviores*. In libris
 profaicis versus ad minimum constat tribus vocibus, ut
 Genef. XXVI, 5. XLII, 40. XLIX, 18. Num. XXVI, 8.
 Deut. III, 15. XIV, 3. 11. XXVIII, 5. 17. & c. Et semel
 duabus Makkaphatis. Num. XXVI, 11. Nunquam
 autem ultra quadraginta voces excurrit. In libris vero
 metricis versiculus ad minimum constat quatuor voci-
 bus; nisi quod interdum titulus Psalmi, & in Jobo
 denunciatio personæ sermonem ordientis
 tribus etiam absolvatur
 vocibus.

D 2

RE-

28.
REGULÆ III.

SECTIO I.

De

Positu accentuum regulari

In

libb. profaicis.

TAB. I. MNEMONICA CONSECUTIONIS ACCENTUUM PROSAIC. REGULARIS

CLASSIS I. IMPERA- TORUM.	CLASS. II. REGUM.			CLASS. III. DUCUM.		CLASS. IV. COMITUM.			CLASS. V. BARO- NUM.
	MINO- RIS,	MAIO- RIS.	MAXI- MI.	MINORUM,	MAIO- RIS,	MINO- RIS.	MAIO- RIS.	MAXI- MI.	
Comm.	Comm.			propr.					de ulte- riori ho- rum con- secutio- ne vid. reg. IV. sect. I. membr. V.
⋮	(	Comm.		⊙	Comm.	Comm.	Comm.	Comm.	
		⋮		)		(	ρ	μ	
			propr.	propr.					
			⋮	⋮					
			⋮	⋮					

NOTA

NOTA.

In qua vocis syllaba quilibet accentus sedem suam figat, supra in Prolegomenis fuit ostensum. Hic tamen etiam notetur, quod V. accentus in voce natura penacuta, aut exeunte in geminum Schva, aut Patach furtivum, vel sequente Jodh, nonnunquam gemini appareant, sicut in (Pascbra) וְיִצְחָק, Et quidem וְיִצְחָק (Pascbra) in tali voce perpetuo geminatur, ut: וְיִצְחָק Gen. I, 2. Reliqui interdum, ut וְיִצְחָק Lev. XXIV, 21. וְיִצְחָק Gen. III, 17. וְיִצְחָק Gen. III, 14. וְיִצְחָק Gen. XVIII, 28.

ita ut una figura tonum, altera sedem occupet propriam.

MEMBR. I.

Imperator: וְיִצְחָק maximam distinctionum sedem in fine versus semper occupat, qui & in maxima ab hac intra versum ponit suum vicarium ut Genes. I, 1.

וְיִצְחָק | וְיִצְחָק || אֵת הַשָּׁמַיִם || אֵת הָאָרֶץ
 terram-תְּהוֹ- & celum-טוֹ Deus creavit principio-lit.

Gen. I, 2.

וְיִצְחָק || וְיִצְחָק || וְיִצְחָק || וְיִצְחָק || וְיִצְחָק || וְיִצְחָק ||
 abyssi facie-super tenebrae- & inanitas- & solitudo erat terra- Et

וְיִצְחָק || וְיִצְחָק || וְיִצְחָק || וְיִצְחָק || וְיִצְחָק || וְיִצְחָק ||
 aquarum facie-super recubans DEI spiritus- &

Exempla alia ubique occurrunt.

NOTA. Quando וְיִצְחָק a versu profaico absit, & quisnam ejus fiat vicarius, vid. reg. IV. sect. 1. in prof. membr. num. 1.

MEMBR. II.

Imperatores: וְיִצְחָק & וְיִצְחָק (a) voci proxime praecedenti distingvendae minori imponunt וְיִצְחָק; (b) majori וְיִצְחָק; & (c) denuo majori, ille iterum וְיִצְחָק; hic

D 3

XXIV, 3. 37. 40. 48. XXVI, 18. XXXVI, 10. XLIV, 26.
Deut. IV, 28. IX, 9. 16. XV, 10. XXV, 15. XXVI, 4.
XXIII, 8. 21.

(d) Gen. III, 1. אָרְבָּה בְּיַמְרָא || אֵל-הַיְשֵׁהוּ ||
dixerit-quod etiam mulierem-ad dixit-Et

אֱלֹהִים || לֹא תֹאכְלוּ || מִכֹּל עֵץ הַגָּן:
horti arbore omni-ex comedetis non Deus

Confer parall. Jos. IV, 3. XIX, 3. XXII, 19. XXVI, 26.
1. Sam. VIII, 9. II, Sam. II, 24. X, 6. XIX, 9. XXI, 2. I Reg.
XIII, 24. XVI, 24. 34. Ezechiel. XXVII, 3. Joel. III, 9.

In ditione

(a) Genef. IX, 7. וְאָתְּכֶם || פָּרְוּ וּרְבִיּוּ ||
augefcite-5 fatificate vos-Et

Confer parall. Gen. IV, 11. VIII, 22. IX, 25. XIII, 2. 12.
XIV, 6. XIX, 23. XXI, 5. XXII, 23. Jef. X, 25. XIV, 14.
XXX, 11. 19. XLII, 7. XLVII, 15. LVII, 24. LX. 8. Joel. I,
3. II, 6. IV, 13.

Gen. IX, 24. וַיִּשְׁכַּח || נֹחַ || מִיַּיְנוֹ ||
fuo-vino.a Noach evigilavit-Et

Confer parall. Jef. XIV, 7. XXI, 2. 15. XXII, 10. XL, 1. 25.
XLIII, 11. XLV, 16. Hof. II, 3. 21. IV, 8. V, 5. VII, 10. IX,
8. 14. Hab. I, 7. Zach. II, 14.

(b) Jef. XXXII, 14. בְּרֵאשִׁית || נֶאֱמָר || חֲמִין ||
strepitur, est desertum palatium Nam

עִיר || עָזַב ||
est derelictus civitatis

Confer parall. Gen. II, 2. 5. XXXIII, 20. Exod. XL, 3. 13.
Lev. XIII, 47. XIV, 57. Num. VII, 7. 8. Deut. XXXIX, 67.
Jud VI, 24. XV, 5. Ezech. IX, 10. XVII, 2. XXXIX, 2.
XXXIV, 27. &c.

(c) Jer,

(c) Jer. XXVI, 18. || הנה נבא || מִיִּזְרְהֵל מְוֹרָשְׁבֵי מִיכָה
vaticinans fuit Moraschites Micha
 |||| מִלְכֵי יְהוּדָה ||| וְזָקְנָיו || וְזָקְנָיו ||
Jhuda regis Chisdekijabu diebus-in

Confer parall. Genes. XVI, 3. 12. XLI, 46. Exod. II, 19.
 XIII, 4. XXIII, 19. XLV, 19. Lev. III, 2. 8. 13. IV, 25.
 XXIV. 20. XXV. 50. Num. II, 33. Deut. III, 14. IV, 30.
 VII, 1. IX, 17. XVI, 7.

(d) Gen. XII, 7. || וַיֹּאמֶר || אֶל-אַבְרָם || יְהוָה
dixit-5, Abramo Jhova apparuit-Et
 |||| אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת ||| אֶתְּןָ || לְיִצְחָק ||
hanc terram dabo tuo-femini

Quare hic 5 ponatur loco 3 lege reg. IV. m. II.
 num. 1.

Confer parall. Gen. IX, 23. XXVI, 24. Exod. XXXV, 5.
 Lev. IV, 21. Num. VII, 5. XXXV, 6. Deuter. XIX, 10.
 Jos. XIII, 25. Jud. IX, 44. X, 18. XXI, 14. Neh. I, 2. Esd.
 VII, 26. Jer. XXIV, 7. Dan. I, 13.

(e) Gen. XLIX, 13. |||| אֶת-שְׁנֵיהֶם || יוֹסֵף יִקַּח
suos ambos 13s Josph accepit-Et
 || מִשְׁמַלְּיִשְׂרָאֵל || בְּיָמֵינוּ || אֶת-אֶפְרַיִם ||
Israclis sinistra-a sua-dextra-in Ephraim
 |||| מִמִּזְרָחֵי יִשְׂרָאֵל || בְּשֵׁמֶלְךָ || רֵאתִי מְנַשֶּׁשׁוֹ ||
Israclis dextra-a suam-sinistram-in Menasseb

Confer parall. tum *duarum* subdistinctionum majorum.
 Exod. XIII, 15. XIV, 4. 11. 21. Lev. III, 9. VII, 12. IX, 9. X, 12.
 XII, 5. 8. XIII, 5. 6. 32. 5. 6. XIV, 1. 4. 25. XVI, 4. Num. IV, 1. 5.
 V, 21. Deut. XII, 10. tum *trium* subdistinctionum majorum;
 Lev. XIII, 5. 3. Num. VI, 20. X, 10. XI, 2. 1. 2. 5. XX, 12.
 XXX, 9. Deut. III, 12. tum *quatuor* subdistinctionum majorum;
 Num. XVI, 28. XXXVI, 3. 1. Reg. XIII, 3. 1. Esth. VI,
 6. Jer. LII, 30. Ez. VI, 9. tum *quinque* subdistinctionum
 majorum II. Reg. I, 6. Ezech. XLIX, 10. MEMBR.

Q Vilibet regum $\frac{1}{2}$ (a) voci proxime distingvenda minori imponit proprium subdistinctivum ducem minorem $\frac{2}{2}$ & (b) majori communem majorem $\frac{1}{2}$, quoniam & (c) in sequentibus majorum subdistinctionum sedibus ordinarie repetit.

In ditione regis minoris.

(a) Gen. VI, 12. וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ
terram Deus vidit-Et

Hiob. I, 14. וַיָּבֵר אֱלֹהִים בְּנֶפֶשׁ יוֹב
Jobum-ad venit nuntius-Et

Exempla prioris generis sunt: Gen. V, 28. VIII, 9. IX, 11. X, 25. Jer. XIV, 17. 21. XIX, 21. 22. 23. Jer. II, 30. IV, 31. Ez. II, 5. X, 10. XII, 27. Dan. II, 13. V, 12. 19. Hof. II, 19. XII, 10.

Exempla posterioris generis sunt: Gen. I, 25. VIII, 10. X, 12. XIX, 29. Levit. XIV, 3. 7. 8. 14. Ef. XIV, 10. 23. 24. XVII, 12. Ez. VIII, 5. X, 10. XII, 27.

(b) Exod. VI, 3. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב
Abrahamo apparui-Et Jacobo

Confer parall. Gen. VII, 19. X, 15. Exod. VI, 3. 25. Num. IV, 22. XI, 11. XIV, 19. XV, 32. XVI, 18. XXII, 20. 35. Deut. IV, 42. XIX, 5. XXI, 9. Cant. II, 36. VIII, 2. Esd. VI, 21. Zach. VI, 11.

(c) Jer. XXIX, 14. וְשָׁבֶתִי אֶת-שְׁבוֹתְכֶם וְקִבַּצְתִּי
congregabo - E, vestram-captivitatem reducam Et

וּמִכָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר	מִכָּל-הַגּוֹיִם	אַתְּכֶם
quo, locis - omnibus - ex- ⁵	gentibus - omnibus - ex	vos
	שָׁם	הַדְּחִיתִי
	illuc	vos expuli

Confer parall. Num. XXIIX, 14. Jof. XIII, 30. Jer. XXIIX, 14. Ez. XII, 18. &c.

In ditione : regis majoris.

(a) Jef. VII, 22. || יֹאכֶד | בֵּרְחָמָה וּדְבַשׁ |

.comedet mel & butyrum - Nam

Jef. VIII, 19. || יִדְרֹשׁ | אֱלֹהֵי-אֲחֵיו | הַלְּאֵ-עַם |

.quaret suos - Deos populus - Nonne

Exempla prioris generis sunt Jef. X, 33. XXI, 2. 15. XXII, 10. XL, 1. 25. XLIII, 11. XLV, 16. LX, 4. 5. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20.

Exempla posterioris generis sunt: Jef. X, 7. XIII, 13. XIV, 16. XV, 5. XIX, 11. 12. XXI, 4. XXIII, 4. 8. 11. XXVII, 3. 5. XXXII, 16. XL, 11. XLI, 12. 16. XLIII, 7. 16.

(b) Deut. V, 22. || לָחַת אֲבָנִים || עַל-שֵׁילַי | לְחַת אֲבָנִים ||

lapidum tabulas duas - super ea - scripsit - Et

Confer parall. Deut. II, 19. III, 9. 26. IV, 2. 6. 21. 36. VIII, 19. IX, 27. XI, 13. 16. XIII, 6. XVII, 3. 14. XXI, 14. XXVI, 10. 14. XXXII, 20.

(c) 1. Reg. VIII, 64. || קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ | בְּיָוֵם הַהוּא || אֲתִי-תִּיךְ הַבַּיִת | לְפָנַי אֲשֶׁל |

rex sanctificavit illa die - In

Domini domum ante quod atrii medium

Confer parall. 1. Reg. II, 42. VII, 25. VIII, 64. XI, 2. XVI, 7. XVII, 23. 2. Reg. IX, 27. XVIII, 32. XXII, 14. 19. XXV, 25. Ez. X, 2. XX, 13. 21. XL, 4. XLIV, 2. 5.

Ter in in distinctionibus majoribus ponitur. 1. Reg. III, 11.

In

In ditione — regis maximi.

(a) Deut. XIX, 3. וְהָרַחֵץ | לְךָ | פָּתוּ
viam tibi Parato

Jer. XXXIIX, 2. יְהוָה | אָמַר | כֵּן
Dominus dicit Sic

Exempla prioris generis sunt: Gen. I, 17. 28. XXIII, 16.
 Exod. II, 3. 7. XIII, 22. XX, 22. XXV, 22. XXVI, 24. XL, 21.
 Num. XXVI, 12. Deut. V, 1. XIX, 3. Neh. VIII, 16. Jer.
 XXIV, 19,

Exempla posterioris generis sunt: Gen. XXIII, 8. XLV,
 9. Exod. XII, 11. XIV, 2. Lev. V, 23. XIII, 56. XIV, 2. XXIII,
 46. Esd. IV, 19. VI, 8. 11. 1. Chron. IX, 45. Dan. III, 29. IV, 6.

(b) 1. Reg. XIII, 18. וַיֹּאמֶר | לִי | וַיִּסְדַּעְתִּי | נְבִיאָן | כְּמִוְלִי |||
tu-sicut propheta ego-etiam: ei-dixit-Et
 Confer parall. Exod. XIII, 15. 17. XVI, 12. XXI, 29. XXIX,
 13. Lev. II, 2. VIII, 16. XI, 17. Num. V, 7. XIV, 14. Deut.
 V, 32. XIII, 16. Dan. IV, 30. Zach. XIII, 3. Hab. III, 2.

(c) 1. Reg. IX, 9. וְאֶמְרוּ | לִי | עַל | אֲשֶׁר | עָזְבוּ | אֶת | יְהוָה
Jhova reliquerunt quod eo: dicunt-
אֱלֹהֵיהֶם | || | אֲשֶׁר | | | הוֹצִיא | || | אֶת | אֲבוֹתָם | || | מֵאֶרֶץ
terra-e eorum patres eduxit qui eorum-Deum
מֵמִצְרַיִם |||
Egypti

Confer parall. 2. Chron. VII, 22. 1. Sam. XXI, 9. Dan. V, 23.

MEMBR. IV.

Duces omnes (a) in voce ante se distingven-
 da minori locant ¹, (b) in majori ², (c) in de-
 nuo majori ³, quem itidem, quoties adhuc ma-
 jor subdistinctionum sedes præcesserit, repetunt.

Confer parall. Deut. II, 19. Jer. XXXV, 14. XXIV, 5.

N O T A.

- (1) Quoniam in ditionibus ducum sæpius anomalice consecutiones imprimis ob Gereſchum comitem minorem occurrunt, illæ in ſequent. reg. IV. membr. I. plenius exhibentur, ubi quærendæ ſunt.
- (2) Si intermedia ditiones etiam adſunt, earum dominus in ſubdiſtinctionum ſedibus ſuos ſubdiſtinctivos cum ſervis debitis ſubſtituit.

M E M B R. V.

Cuilibet domino in voce ſua conjungenda ſervit proprius ſervus in tabula mnemonica adſcriptus. Sed $\underline{\text{ }} \overline{\text{ }}$ & $\underline{\text{ }} \underline{\text{ }}$ duos habent ſervos, & certa conditione unum ex illis aſſumunt; & quidem $\underline{\text{ }} \overline{\text{ }}$ habet ſervum $\overline{\text{ }}$, ſi inter tonum domini & ſervi una pluresve, $\overline{\text{ }}$ vero habet $\underline{\text{ }}$, ſi inter tonum domini & ſervi duæ pluresve ſyllabæ intercedunt, aut etiam utrobique Schva mobile, aut Patach furtivum aut Pſik euphonicum, aut Mak-kaph; alias uterque requirit tantum $\overline{\text{ }}$. $\underline{\text{ }} \underline{\text{ }}$ vero ſumit ſervum $\underline{\text{ }}$ ſi tonus vocis incidat in primam ſyllabam non incipientem a Schva, alias $\underline{\text{ }} \underline{\text{ }}$ Kadhma.

Hic adducuntur tantum exempla illorum, qui duos habent ſervos; de reliquis res manifefſta eſt.

Exem.

Exempla — Paschtæ.

- Jer. II, 3. קָדַשׁ יִשְׂרָאֵל | Jer. XXX, 3. וַיָּבִיאוּ בָּאִיּוֹם
Israëlis sanctitas .veniunt Dies
 Gen. XIX, 6. סָאִים | Gen. I, 12. מִזְרָע וְזָרַע |
sata tria .semen procreans
 Gen. I, 2. הִתְהַלַּח תְּהוֹן | Eccl. I, 8. לֹא תִשְׂבַּע עֵינַי |
inanitas fuit .oculus saturatur - non

Exnmpa — Thbiri.

- Gen XLI, 35. תַּחַת יַד פַּרְעֹה | Gen. VI, 12. הַשָּׁדַיִת כָּל-בָּשָׂר |
Pharaonis-manu sub .caro-omnis corruptit
 Gen. XVI, 7. מֵאֵל אֱלֹהֵי יְהוָה | Jer. IV, 12. יוֹם מָלֵא |
Domini angelus .plenus spiritus
 Jer. V, 19. יַדְיָשָׁה | Ez. XXXIX, 16. וְנָם שֵׁם-עִירוֹ |
acceleret festinet .urbis-nomen etiamque
 Gen. I, 28. פָּרוּ וּרְבִירוּ | Deut. XXXII, 5. שָׂחַת לָדָן |
augefcite. Et fetificate .sibi per dite - Egit

Exempla — Gereschi.

- Deut. XXX, 13. מִי יַעֲבֹר-לָנוּ | Jer. II, 23. אֵיךְ תֹּאמְרִי |
nobis-ascendet quis .dices quomodo
 Lev. XXIV, 8. בְּיוֹם שַׁבָּת | Gen. XVII, 23. וַיִּקַּח אַבְרָהָם |
Sabbathi die-in .Abraham accepit - Et

IN fine versus libb. אמת itidem existit :¹ sum-
mus Imperator, qvi in duabus majoribus sub-
distinctionum sedibus ponit suos reges, & qvi-
dem ² in majori, & ³ in maxima, si hæc incidat
ultra quartam a silluko vocem.

לֹא יֵשֵׁב בְּעֵצַת | לֹא יִסְדֹּר | אֲשֶׁר || אֲשֶׁר || פִּי. I. I.
consilio-in ambulat non qvi , viri Beatitudines
וְכַסְיָא | לֹא עֹמֵר || וְכַסְיָא || רְשָׁעִים ||
cathedra-in-5 stat non peccatorum via-in-5 : impiorum
רְצִים | לֹא יֵשֵׁב : ||||
feder non derisorum

Confer parall. P. I. 3. V. 10. 11. 13. VII. 1. 9. VIII. 3. IX. 7. 15. 17.
X. 14. 18. XI. 4. 5. XII. 3. 6. 7.

NOTA.

- (1.) De absentia ¹ & ² vid. reg. IV. sect. II. membr. I.
num. 1. & 2.
(2.) Qvomodo ³ nonnunquam etiam dividatur, vid. infra
reg. V. membr. III.

MEMBR. II.

Imperator :¹ in voce proxime præcedente di-
stingvenda minori, ordinarie adhibet subdi-
stinctivum ducem ² . e. g.

פְּשָׁאֵל | מִי יִהְיֶה לְךָ : ||
te-celebrabit quis inferno-in

Confer parall. P. I. 6. 7. 10. 11. VII. 3. 8. 14. XIV. 4. XIII. 18.
XXII. 3. 30. XXXIII. 7. 12. 13. LI. 8. 9. 18. Prov. I. 4. 5.
II. 16. III. 10. IV. 3. Job. IV. 7. V. 20. XIV. 6.

F

P. VII.

Ps. VII. 2. || וְהַצִּילֵנִי מִכָּל-רִדְפָי | דְּוִשְׁעָי

me-eripe - & meis - persecutoribus - omnibus - ab me - Serva
 Confer parall. Ps. X. 4. XVII. 15. XVIII. 24. 26. Prov. VII.
 9. II. 35. XVIII. 22. Job. IX. 4. 12. X. 11. 15.

NOTA.

Quum in ditione Silluki immediata anomalia quædam occur-
 rant, & adhuc alii adfint subdistingtivi cum servis suis,
 ut satis dextre & luculenter in tabula hac regularis con-
 secutionis poni nequeant, illa omnia ea, quæ fieri potest,
 perspicuitate in reg. IV. sect. II. m. II. num. 1. & 2, pertra-
 ctabimus.

MEMBR. III.

Uterq; regum $\left[\begin{array}{c} \overline{a} \\ \overline{b} \end{array} \right]$ (a) voci proxime præce-
 denti distingvendæ minori subdistingtivum
 minorem proprium $\left[\begin{array}{c} \overline{1} \\ \overline{\infty} \end{array} \right]$; (b) voci autem distin-
 gvendæ majori subdistingtivum majorem $\overline{-}$, u-
 triq; communem imponit, (c) & hic etiam in sedi-
 bus subdiffionum adhuc majoribus repetitur:

In ditione $\overline{a}$ regis minoris.

(a) Ps. III. 5. || אֶקְרָא | אֶל־יְהוָה | קוֹלִי

clamabo Jhovam-ad mea-voce

Confer parall. Ps. II. 6. 9. III. 7. VI. 4. IX. 8. XVI. 3. XVII. 2.
 XIII. 28. Prov. II. 22. III. 20. VIII. 15. Hiob. III. 22. IV. 13.
 15. 17. II. 17.

Ps. X. 6. || אֶמַר | בְּלִבִּי | אֶמְרָם

movebor - non : suo-corde-in dixit

Confer parall. Psal. XVIII. 17. XXII. 15. XLIV. 8. 10. 11.
 LIV. 7. LXVI. 9. LXXII. 15. LXXXII. 18. XCV. 4.
 Prov. I. 33. III. 14. XV. 20. Hiob. IV. 14. V. 19. IX. 6.
 (b) Ps. V.

(b) Pf. V. 4. יהוה || בקר | תשמע קולי
vocem-meam audias mane Domine

Confer parall. Pf. IX. 12. XVII. 12. XIX. 11. XXVI. 8.
 XXIX. 11. XXXI. 18. Prov. I. 19. II. 9. 20. III. 19. V. 234
 VI. 15. XIII. 25. Hiob V. 8. VIII. 13. XXIV. 1.

In ditione $\frac{\text{—}}{\text{—}}$ *regis majoris.*

(a) Pf. XI. 5. יהוה | צדק | יבקש
explorat justum Joba

Confer parall. Pf. V. 7. VII. 9. XXXI. 6. XXXV. 15. 17.
 XLV. 15. LII. 7. LVI. 5. 9. Prov. I. 11. XXX. 16. Job. III. 8.
 VII. 11. XX. 25. 26. XXX. 12.

NOTA.

Si immediate ante se rex major $\frac{\text{—}}{\text{—}}$ requirit subdistinctivum
 minorem, anomalice statim substituit $\frac{\text{—}}{\text{—}}$, de quo in-
 fra reg. IV. sect. II. m. III. n. 1. lit. 2.

(b) Pf. I. 3. יהוה || כיעץ | שתירל על פלגי מים ||
aguarum - rivos-juxta plantata arbor-sicut erit - Et

Confer parall. Pf. IX. 6. XIV. 2. XXXI. 22. 23. XLII. 7.
 L. 3. LIII. 3. LXIX. 22. LXXII. 15. LXXXV. 9. C. 3.
 CXXV. 2.

(c) De subdistinctivo majori $\frac{\text{—}}{\text{—}}$ repetito vid. infra reg. IV.
 sect. II. m. III. n. 2.

MEMBR. IV.

Dices $\left[\begin{array}{c} \text{—} \\ \text{—} \\ \text{—} \end{array} \right]$ (a) in minori ante se subdistinctio-
 nis sede adhibent subdistinctivum minorem $\frac{\text{—}}{\text{—}}$;
 si hic proximam ante se vocem per servum debet
 conjungere; alias $\frac{\text{—}}{\text{—}}$, qui caret servo, (b) & in ma-
 jori subdistinctionum sede locant subdistincti-
 vum majorem $\frac{\text{—}}{\text{—}}$.

F 2

In

In ditione anterioris, ducis minoris

(a) Pf. XVI. 9. || לָבוֹן | שִׂמְחָה לְבִי ||
^h proprii.

meum-cor latatum-est Ideo

Confer Psalm. X. 7. XXII. 28. XXVII. 1. 8. XXIX.
 2. Proverb. XVI. 32. XVII. 1. Job. XX. 29. XXVII.
 13. 18. &c.

Pf. XLI. 10. || גַּם-אִישׁ שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ ||

ei fidebam-cui mea-pacia vir-Etiam

Confer Pf. XII. 5. Pf. LXI. 3. XCIX. 1. Proverb. XXVII.
 14. &c.

(b) Job. XXXII. 1. ||| שְׁלֹשֶׁתוֹ | הַמְּבֹשִׁיִּים הָאֵלֶּה |||
^s proprii.

illi viri tres cessarunt-Et

Sic Pf. IV. 3.

In ditione ducis minoris,

^s proprii.

(a) Pf. XXXII. 7. || אֶתְּחִי | סֵתֶר לִי ||

mibi latibulum Tu

Confer Pf. XXIX. 2. LXIIX. 9. LXXXIX. 2. &c.

Pf. LXXXIX. 38. || יְהוָה רַחוּם | וְיִכְפֹּר עֵינָי ||

iniquitatem teget misericors ipse-Et

Confer Psal. XIII. 7. XXI. 10. XXXI. 21. XXXII. 9.
 XL. 3. XLIII. 2. LII. 2. LVII. 5. CXXXVIII. 3. &c.

(b) Pf. XXXII. 6. ||| עַל-זֹאת | יִתְפַּלֵּל כָּל-חַסִּידוֹ | אֵלֶיךָ |||
^s proprii.

te-ad pius-omnis orabit ea-propter

Confer Pf. LXXV. 9.

In ditione ducis majoris.

(a) Pf. LXII. 12. || אֶתְּחִי | דִּבְרֵי אֱלֹהִים ||

Deus locutus-est unum

Confer parall. Psalm. X. 8. XLIV. 2. LIX. 8. LXXI. 6.
 LXXIX. 9. LXXXI. 6. LXXXIX. 9. XCVII. 7. Pro-
 verb. XXVII. 27. XXIX. 24. Job. IV. 10. 19. IX. 24. &c.
 Pf. LX.

PG. LX. 9. || לְיָ גִלְעָדִי | לְיָ מְנַשֶּׁה־וּ
Manasse mibi- & , Gilead Mibi

Confer parall. Psalm. LXIIX. 19. LXXIX. 31. XCV. 10.
 XCVI. 18. CX. 4. CXI. 10. CXXXIX. 5. Job. XIV. 13. &c.

(b) Pf. II. 12. || בְּשִׁקְי־בָרַךְ || פֶּן־יִצְחָקוּ | רֵחַ־אֲבָרֵךְ לְרֵךְ ||
via in pereatis - Irascatur - ne filium - osculamini

Confer parall. Pf. X. 14. XXXII. 6. LXXIX. 1. Prov. XXII. 29. Job. XXXII. 2. &c.

MEMBR. V.

Comes major ^r ante se in voce distingvenda
 requirens subdistingtivum, asumit barone
 1. si hic præcedentem ante se habet vocem con-
 jungendam, alias ^{v. g.}

Pf. XXIX. 5. || כִּי | לֹא יָבִינּוּ ||
intelleverunt non Nam

Confer parall. Pf. XLIV. 14. XC. 4. CIX. 20. Prov. XXX. 8.
 Job. VI. 4. &c.

Pf. XXII. 25. || כִּי לֹא־בָזְהוּ | רֵחַ־שִׁקְיָו ||
abominatus est nec , s'revrit - non Nam

Confer parall. Pf. CXXXVII. 2. Prov. XXIII. 19.

NOTA.

Irregularia, si qua dentur, quarantur præcipue sequen-
 te reg. IV. section. II. in illis membris, quæ dominos
 ditionum illarum, sub quibus anomalia occurrit, ex-
 hibent.

MEMBR. VI.

Quilibet dominus in voce ante se conjungenda
 asumit servum suum appositum; qui vero
 plures uno habent, certis conditionibus unum ex
 his sumunt, & quidem

F 3

: ha-

habet servum si tonus vocis servo affici-
endæ incidat in primam syllabam, vel si sit
vox monosyllabica, alias v. g.

Pf. CXXXVII. 6. | ראש שמחת: | Prov. II. 6. דעת

mei-gaudii caput

scientia

דבכרה: |

intelligentia &

Prov. VII. 19. | ברך מרחק: | Hiob. XXVI. 2. זרע

longinqua via-in

brachium

לא-עד: |

roboris-nullius

Pf. XXXVIII. 7. | קור הלכתי: | Psal. XXXVIII. 12.

incessi aratus

מרחק עמרי: |

steterunt longinquo-

sumit, si proxime præcedentem vocem
distingvendam occupat anterior, alias

Pf. XXV. 13. | בפשו | בטוב תלן || v. g.

commorabitur bono-in ejus-anima;

Pf. XXIX. 10. | ישה | למבוי | רהוה ||

sedet diluvium-ad Dominus

Pf. LXII. 5. | בפרו ברכי | Job. XII. 12. ביששים

benedicent suo-ore

(est) senibus In

חכמה |

sapientia

adhibet servum si tonus, quem afficit, in-
cidit in primam vocis syllabam, vel in lite-
ram dageſchatam, alias v. g.

Pf. CXL.

Pf. CXL. 12. | פֶּלַח אֶת־שֵׁן | P. CLIX. 14. | בְּחַמָּה
.lingua vir .fervere-in consume
 Prov. XXIII. 31. | וְיִלְחֵלְהָ לִי | Job. XXVII. 5. | מֵ-אֲבִיט
.vinum aspicias-Ne me-a abfit
 Pf. XXCVI. 2. | אֲשֶׁרָה נַפְשִׁי | Prov. VIII. 34. | אֲשֶׁרָה
.meam-animam serva bene
 אָדָם |
.homini

— ponit ordinarium servum —, qui simplex apparet, si fiat in ultima ditionis voce; necessario autem hic componendus est cum servo —, si — subdistinctivum aliquem in sua ditione habet. Quod si vero syllabarum ratio compositionem hanc non admittat, loco — se sistit —.

Pf. X. 12. } | עֲרָה כְבוֹדִי | P. LVII. 9. | קוֹמָה יְהוָה |
 XVII. 31. } . *Jhova surge mea-gloria expurgare*
 Pf. LXXXIX. 9. || אֲלֹהֵי יִשְׂרָאֵל | עֲזָרְנוּ |
.nostra-salutis Deus nos-juva
 Pf. LXXXIX. 31. || בָּהֶם | עֲלֵיהֶם |
.eos-super ascendit Dei ira-Es
 Pf. LXXXI. 9. || מִבֶּטֶן | נִסְמַכְתִּי | עֲלֵיהֶם |
.utero-ab innixus-fui te-super
 Pf. CX. 4. || יִחַר | נִשְׁבַּע | יְהוָה |
.penitebit non- & juravit Jhova

NOTA.

Servi —, & — in metricis componuntur cum confervo —, si ante tonum hujus vocis, quam obtinet, litera cum vocali longa, vel longae vicaria praecedat, & syllabam simplicem

plicem constituit, ut: P. LXXVIII. 31. עָרָה P. LXVIII. 19.
שָׁבֵרָה P. X. 3. נָאָץ v. 5. בָּפִירָה. Quæ compositio ho-
rum accentuum etiam contingit vocibus, copulam
Makkaph vel expressam vel subintellectam habentibus,
v. gr.

P. XLIX. 15. | בָּם יִשְׂרָאֵלִי | וְיָרְדוּ
justi is dominabuntur - &

P. LXII. 9. || עַם | בְּכָל-עֵת | יִסְרָאֵל
populi tempore-omni eum-in sperate

Sic & P. XVIII. 20. | בִּי תִחַץ בֵּן | ;
me deletatur quia

REGULÆ IV.

SECTIO I.

De

Positu accentuum irregulari

In

libb. profaicis.

MEMBR. I.

Imperator: — ordinarie maximæ intra versum
subdistinctionum sedi imponit — (ut constat ex
reg. III in prof. membr. I.) Interdum tamen hic — ab-
est, & in locum suum vicarium aliquem, unum ex
subdistinctivis suis, Tiphcham videlicet vel Sa-
kephkaton substituit. Et quidem

(1) — apparet, si maxima datur subdistinctionum sedes in (a) se-
cunda vel (b) tertia ante Sillukum voce.

(a) Gen. XXVI. 6. || בְּגָרִי | יִצְחָק | יָשָׁב
Grari Jizchak confedit - Et
Confer.

Confer parall. Gen. III. 21. II. 1. VII. 12. X. 14. 15. Exod. XVII. 13. XXIII. 6. Ier. III. 18. Jer. V. 11. VIII. 1. Hof. IV. 7. Am. VIII. 13. Sic I. Chron. XXIX. 1. neqve ^a neqve extat, licet versus 23. voces habeat, quum maxima distinctionis sedes juxta reg. II. membr. I. proxime ante Sillykum incidat, quam juxta hanc regulam ^a occupat, qui postmodum ditionis fit dominus, & ante se subdistinctivum suum ^a habet, qui reliquos ordinat.

(b) Gen. XLII. 39. || : אַרְבָּה בְּבָר | וְרַעַב

terra-in (erat) gravis fames-Et

Confer parall. Gen. XXVI. 23. XXXVI. 3. Exod. XV. 18. XXII. 22. Lev. V. 16. XVI. 25. Num. V. 9. VII. 14. Deut. II. 16. III. 8. IV. 48. V. 4.

NOTA.

Retinetur ^a quater in unica versus subdistinctione, ut

II. Sam. XXIII. 13. Ier. XII. 3. Jer. II. 16. Ez. XXVII. 20.

Et quater in immediata maxima subdistinctione, sequentibus adhuc aliis, ut Exod. XXVI. 23. XXXIX. 24.

Lev. XVIII. 20. Num. XXXIII. 20. Idem quater, ubi

vox Sillykata simul pro Methago assumit ^a (de quo

etiam vide M. II. reg. V.) Lev. XXI. 4. Num. XV. 21.

Ier. VIII. 17. Hof. XI. 6. Retinetur etiam ^a in tali

immediata subdistinctione maxima in termino propositionis compositæ, ob argumentum discretum, vel red

ditivæ ei oppositum, vel ob emphaticam subjecti aut

prædicati iterationem. Exempla extant Genes. I. 3. 7. 9.

V. 8. 11. 17. 27. 31. XXXIII. 4. XLI. 21. XLII. 20. Ruth.

IV. 2. Neh. VIII. 11. Ier. XXIX. 10. Zach. VIII. 15. Item

si maxima subdistinctio est in voce tertia, propter easdem

demonstrationes, ut Genes. V. 18. 20. 21. Jon. II. 1. Jerem.

XXIX. 32.

(2.) : Pro Athnacho, in (a) tertia a Sillyko voce, per positum (quem vocant) majoratum (confer membr. II. hujus reg. num. 3. & n. 1.) Raro etiam (b) in quarta, & rarius (c) in quinta voce, si maxima ibi datur subdistinctionum sedes

G

Fitz

*Fitque id communiter in versu una vel duabus constante pro-
positionibus, ob accelerationem sermonis in brevibus & ab-
ruptis sententiis, quales passim in Threnis Jeremiae, & in
Cantico Salomonis occurrunt.*

(a) Gen. XXI. 24. || אָנָכִי אֲשַׁבַּע: || אַבְרָהָם | אָמַר
jurabo ego Abraham dixit - Et
Confer parall. Genes. X. 16. XV. 12. XXI. 24. XXIII. 13.
XXV. 25. Num. I. 6. 7. 8. 9. 10. 13. 14. 15. 16. 17. &c.

(b) I. Reg. VI. 4. || יַעַשׂ לְבַיִת || חַלְזָנִי | שְׂקָפִים אֲטָמִים: ||
angustiarum fenestrarum foramina domui fecit - Et
Confer parall. Cant. I. 11. IV. 7. VI. 11. Jer. XLII. 22. LVII.
21. Ezech. XXIV. 7. 15. XXVII. 2. Dan. II. 36. Jon. IV. 4.
Zeph. II. 12.

(b) Eccl. I. 2. הָבֵל הַבָּלִים | אָמַר קְהֵלֶת || הָבֵל
vanitas, Ecclesiastes dicit vanitatum vanitas
|| הָבֵל | הָבֵלִים ||
vanitas omnia vanitatum

Confer parall. Eccl. III. 3. 4. 6. 7. 8. &c.

Speciatim loco $\bar{\text{א}}$ in sexta voce stat. Cant. VI. 11. & in
locis nonnullis Piscatis, de quibus infra reg. VI. sect. II.

(3.) $\bar{\text{א}}$ pro $\bar{\text{א}}$ singularissime reperitur Elsd. VII. 13. nec datur
simile in tota Scriptura.

MEMBR. II,

Imperatores: $\bar{\text{ר}}$ & $\bar{\text{א}}$ (1) in majori subdistingtio-
num sede pro $\bar{\text{ר}}$ semper ponunt ejus vicarium $\bar{\text{א}}$
quando scilicet est dominus unius vocis, & caret servo,
aut subdistingtivo $\bar{\text{ר}}$ in propria voce, (de quo infra
reg. V. membr. II.

Gen. XLV. 27. || יָעֻקֵב | רִיחָה || אֲבִיהֶם: ||
eorum-patris Jacobi spiritus revixit - Et

Confer parall. Gen. XXXII. 22. XLI. 27. XLV. 27. Exod.
XXXI. 6. XXXV. 17. XL. 6. Num. III. 32. 40. VIII. 11.
Deut. I. 29. XXIII. 20. Jer.

Jer. XXXI. 3. מִרְחֹק יִהְיֶה לִּי נִרְאָה לִּי || *mibi apparuit Dominus longinquo-A*

Confer parall. Gen. VIII. 6. IX. 14. XI. 16. Ex. XXXVI. 6. XXXV. 21. Lev. XXIV. 21. Num. XXII. 20. 28. XXIX. 3. 9. 14. Deut. XIX. 3.

(2) Imperatores: & in ditione duarum vocum connectendarum per servum, pro servo semper adhibent subdistinctivum minorem ut:

Jer. VI. 14. שָׁלוֹם יִהְיֶה לָּנוּ || *pax (est) non-Et*

Confer parall. Jer. I. 25. 27. IX. 12. Jer. III. 11. Ezech. III. 11. XXX. 21. Hof. II. 3. 13. 16. 22. III. 3. IV. 5. 6. VI. 7. I. Sam. XII. 21.

Confer parall. Jer. VIII. 16. 20. XIII. 15. XVII. 1. XIX. 1. XXI. 1. XXII. 19. XXVI. 2. 6. XXIX. 3.

(3) Imperatores: & in ditione trium vel plurium vocum voci tertiæ distingvendæ, pro subdistinctivo minori imponunt, & loco servi substituunt; fitq; hoc præcipue, si tertia vox existit in termino propositionis vel semipropositionis aut si voces plurium sunt syllabarum.

Gen. XIII. 2. כֶּסֶף וְכֶסֶף וְכֶסֶף || *auro-in & argento in pecore in*

Confer parall. Gen. XIII. 2. XIV. 16. XXIV. 56. XXXVII. 21. Ex. II. 4. Lev. IV. 7. VI. 3. VII. 37. Num. III. 31. XXXVII. 46. Deut. VI. 13. Dan. VIII. 18.

Jer. XXXII. 19. וְרַב הַעֲלֵילִים || *ad inventionem multum & consilio magnum*

Confer parall. Genes. I. 21. XXVII. 40. Lev. XIX. 27. 30. XXV. 25. Num. XIX. 3. XXIV. 4. II. Sam. I. 17. XXXI. 2. Mich. VI. 19. Jon. II. 17.

(4) Imperator in ditione sua pro subdistingtivo majore .: ponit etiam .:, si ditione est plurimum vocum, ut:

Num. XI. 17. ||| וְיֵרְדוּ אִתִּי וְיִדְבְּרוּ עִמָּדִי | שָׁמָּה
: ibi recum loquar - & descendam - Et

וְאֶעֱלֶה אִתְּךָ בְּרוּחַ יְהוָה | אֲשֶׁר עֲלֶיךָ || וְשָׁמַתִּי
ponam - & , ie - super qui spiritu - de separabo - &

||| וְעֲלֵיהֶם
eos - super

Confer parall. Gen. XLIII. 33. Exod. XXV. 33. XXXVII. 19. Lev. V. 11. VII. 18. XI. 35. Deuteron. I. 7. Jud. XX. 4. II. Reg. XX. 17.

NOTA, .: in accentuatione Decalogica præceptiva Exod. XX. 2. Deut. V. 6. in remotissima & maxima subdistingtione, quam alias occupat .:, ponit .:, intercedente tamen utrobique .:.

MEMBR. III.

Reges omnes (I.) in quibusdam locis pro suis subdistingtivis vicarios habent, scilicet

(N) .: sepius in sua ditione pro .: assumit .:, cujus servus est .:.

Gen. XXVII. 25. ||| וְיָבֵן לְךָ בְּתוּלָה | וְיִשְׂתֶּה אִתְּךָ
bibit - & , vinum ei attulit - Et

Sic Exod. V. 15. Num. XIV. 3. II. Chron. XX. 30. I. Reg. XX. 29. Ez. XIV. 4. Zach. III. 2. & quater particula N cum præcedente וְ vel וּ hunc positum accipit, ut: Lev. X. 1. I. Reg. X. 3. II. Par. IX. 2. Eld. VII. 25. Reliqua loca Exod.

Exod. III. 14 Num. XXIII. v. ult. Neh. III. 39. Hab. I. 3. ab aliis citata hactenus inveniri non potuerunt.

(ב) $\dot{\text{פ}} \text{ponit (a)}$ $\frac{\text{פ}}{\sim}$ *Ichibb semper loco subdistinctivi sui minoris Pascha, si vox $\dot{\text{פ}}$ efficienda ante se non requirit servum, aut subdistinctivum, tonumque habet in prima syllaba non incipiente a feba.*

Gen. IV. 6. || לָרָרָה | תִּבְרָרָה | לָרָרָה
? tibi (animus) exarsit quare

Jes. XIX. 11. || אֵיךְ | תִּאמְרוּ אֵלַי | פְּרַעֲוֹה ||
Pharonem - ad dicetis quomodo

Confer parall. Jes. XXI. 4. XXIII. 4. 8. XXVII. 3. 5. XXIX. 1. XXXII. 13. XLIII. 7. 16. Jer. V. 19. XXXIV. 3. 4. Gen. XXV. 36. Num. X. 25. Hof. VIII. 1. &c.

$\dot{\text{פ}} \text{ponit (b)}$ $\frac{\text{פ}}{\sim}$ *in extremitate ditionis sua sepius pro subdistinctivo majore $\dot{\text{פ}}$, ut:*

Gen. XXIV. 12. || יְהוָה | אֱלֹהֵי | אֲדֹנָי ||
mei-Domini Deus Domine dixit-Er

|| אַבְרָהָם
Abraham

Reliqua loca extant Gen. XXXIX. 8. Lev. VIII. 23. Efd. V. 15. Jer. XIII. 8. Amos I. 2. & illa vox, qvapi $\dot{\text{פ}}$ occupat, semper versiculum incipit, simulque ab initio $\dot{\text{פ}}$ habet. Sed Genes. XIX. 16. $\dot{\text{פ}}$ absque Psik est, notante Maforah.

(ג) $\dot{\text{פ}}$ *singularis sine pro $\dot{\text{פ}}$ servo assumit $\sim$ cum precedente domino subdistinctivo $\sim$.*

Jes. XLV. 1. || לְכוֹרֶשׁ | לְמִשְׁחָרְרָה | לְמִשְׁחָרְרָה ||
Cbores suo-uncto Dominus dixit-Sic

(2) Reges majores $\frac{\text{פ}}{\sim}$ in ditione duarum vocum per servum conjungendarum, pro servo sumunt suos subdistinctivos $\frac{\text{פ}}{\sim}$ & quidem rex maximus

mus ^ semper, major vero ^ hanc anomaliam
admittit substitutionem, quando non laborat, aut
stat in voce makkaphata.

In ditione ^

Gen. VII. 11. | בְּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי

secundo mense

Confer parall. Genes. XI. 7. XIII. 3. 4. XIV. 5. 13. 15.
XXI. 10. 20. XXV. 26. XXVI. 5. XXVII. 25. 27. &c.

Zach. VII. 2. | וַיִּשְׁלַח בֵּית־נְאֻם

.Dei domum misit-Et

Confer parall. I. Sam. V. 16. I. Chron. I. 44.

Excipe quaedam loca, ubi ^ servum suum retinet, ut:
Genes. V. 15. XXIV. 44. Num. I. 42. II. Reg. XIX. 25.
Cant. III. 4. Ez. XXI. 14. XXVI. 13. XXVII. 2. semperque
praecedens vox servo notanda laborat,

In ditione ^

Exod. XIV. 11. | וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה

.Mosen-ad dixerunt-Et

Confer parall. Gen. XVII. 20. XIX. 4. Exod. XII. 17. XIV.
11. Num. V. 12. XXI. 13. Deut. VIII. 3. XII. 10. Jer. XXXVI.
2. Ez. XLIX. 16.

NOTA.

— sequentibus in locis hanc anomaliam ob voces longio-
res imitatur, & pro servo ^ adhibet ^, Jesa. I. 28.
XXVI. 12. Neh. IV. 7.

(3) Reges

ר
ג
ל

 non laborantes, in ditione
trium vel plurium vocum pro subdistinctivo mi-

nori

ר
ג
ל

 in voce 3. disjungenda requisito sumunt
majo-

ma jorem —, & vices servi obit quilibet subdistinguitur
 Civus minor, domino suo proprius; Et hic positus
 majoratus contingit plerumque ob easdem rationes,
 in præcedente membr. II. num. 3. adductas,
 ut:

In ditione —

Deut. VII. 20. || עֲרֹ-אֶבֶד | הַשְּׂאִרִים וְהַסִּתְרִים

absconditis - & reliqui percant - usq. duris

Confer parall. Exod. VII. 27. XXXV. 1. Lev. IV. 4. VI. 14.
 Num. XVI. 34. XXXV. 21. Deut. XXI. 22.

NOTA: Duo loca etiam occurrunt, quæ hunc positum majoratum habent, ubi quidem — laborat, sed præcedens vox servo notanda pluribus syllabis constat. Num. XXIV. 8. Ez. XXXIII. 34.

In ditione :

Gen. II. 21. || וַיִּקַּח | אֶחָת מֵעֵצֵי הַיָּרְדֵן

ejus-costis-de unam desumpsit - Et

Confer parall. Gen. VIII. 19. Exod. I. 16. IX. 10. XXVIII. 3. 23. XXIX. 13. XXX. 14. Lev. X. 5. XIX. 3. Num. V. 8. Deut. IX. 15. XXXIV. 16. &c.

Gen. VII. 17. || וַיִּרְבּוּ | הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ

elevarunt - & aqua (sunt) multiplicata - Et

אֶת-הַתֵּבָה |

arcam

Confer parall. Gen. IX. 18. XIV. 17. XXI. 22. 23. XXV. 20. XXVII. 19. Exod. I. 22. VI. 23. XXX. 13. 25. XXXII. 7. XXXVI. 15.

NOTA.

Inveniuntur hic etiam nonnulla loca, ubi — laborans hanc anomaliam retinet, sed vox secunda servo notanda non laborat, ut:

Gen.

Gen. XLVII. 31. || וַיֹּאמֶר | הַשְּׂבַעָה לִי ||

mibi jura : dixit - Et

Confer parall. hujus anomaliam Gen. VI. 20. VII. 14. Exod. XIV. 10. Deuteron. XXI. 14. I. Reg. III. 20. Eld. IX. 1. Eccl. V. 3.

In ditione *

Deut. IV. 39. || וַיִּרְעַת הַיּוֹם | וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל־לִבְכֶּךָ ||

anum cor-adreducito - Et , hodie scito - Et

Confer parall. Gen. XLIX. 16. Exod. xxxvi. 2. Num. xx. 5. xxxiii. 7. Jes. xlix. 2. Jer. III. 25. xlix. 21. xxxi. 8. 9. Ez. VI. 9. Ast ditio trium vocum sub * non occurrit, ubi tertia subdistinctivum majorem pro minori accipiat.

(4) Reges $\left| \begin{smallmatrix} \text{---} \\ \text{---} \end{smallmatrix} \right|$ pro requisito in 4 ditionis voce subdistinctivo majore --- usurpant nonnunquam, ob intimiorem nexum, subdistinctivum suum minorem $\left| \begin{smallmatrix} \text{---} \\ \text{---} \end{smallmatrix} \right|$, & pro intermedio subdistinctivo minore repetunt ministrum --- tanquam vicarium, & servus utrinque est --- .

In ditione :

Deut. I. 23. || וְאֵת מִבְּנֵי | שְׁנַיִם עָשָׂר || אֲנָשִׁים ||

viros duodecim vobis-ex sumsi - Et

Confer parall. Exod. IV. 8. V. 2. XIV. 16. XVIII. 8. XXIX. 33. XXXII. 35. Deut. I. 17. VIII. 9. XVII. 10. XXVIII. 36. Dan. IX. 7. X. 13.

In ditione ~.

Exod. XXIX. 27. || וְשָׂמַרְתָּ | שְׁתֵּי | מִבְּעֵרַת זָהָב || וְעָשִׂיתָ ||

auri annulos duos facies - Et

Confer

XI. 6. XIX. 9. XX. 6. XXII. 16. XXIV. 14. 16. 42. 48. 65.
XXVI. 24. XXXVII. 2. &c.

In ditione ~

Exod. XII. 29. ||| בַּחֲצַי הַלַּיְלָה ||| נִתְחַהֵן |||
Dominus & nocte media fuit. Et

הָפָה כָּל-בְּכוֹרֵי | בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם |||
Aegypti terra-in primogenitum-omne percussit

Confer parall. Gen. XLII. 21. Lev. XVII. 5. Jos. XXII. 5.
Jud. XVIII. 14. Neh. II. 12. Job. I. 5. Jes. XLV. 14. Jerem.
XXI. 4. XXXVI. 32. Unicus locus occurrit, ubi ter ~,
& bis quidem pro majori ~ ponitur, II. Reg. I. 16.

(6.) Reges ~ bis ante se requirentes subdi-
stinctivum suum majorem ~, pro priori ponunt
interdum minorem, (alias Sakephkatoni proprium) ~,
imprimis, si ditio subdistinctivi minoris ~ est plu-
rium vocum.

In ditione ~

Deut. XXVIII. 14. אֲשֶׁר ||| מִכָּל-הַדְּבָרִים ||| אֲשֶׁר
gva. verbis-omnibus-ab recesferis non-Et

||| אֲנִי מְצַוֶּה ||| אֶתְכֶם ||| הַיּוֹם |||
hodie vobis praecepto ego

Confer parall. Lev. VIII. 26. Num. VII. 87. Deut. IX. 6.
XX. 20. Jos. X. 11. Ruth. II. 18. Jud. XVI. 22.

In ditione ~

1, Sam. XIV. 45. אֶל-שָׂאוּל ||| הַיּוֹנָתָן ||| יָאָמַר הָעָם
Jonath-an : Schaulem - ad populus dixit - Et

||| אֲשֶׁר עָשָׂה ||| הַיְשָׁעָה ||| הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת |||
istam maximam salutem fecit qui moriatur
בישׂאוּל |||
? Israele - in

Con-

Confer parall. Deut. XII. 18. Jos. XVIII. 14 II. Sam III 8.
I. Reg. XII. 10. XVIII. 21. &c.

(7.) Rex — ter ante se habens — pro primo,
vel secundo interdum adhibet subdistinctivum mi-
norem —, ut:

Mick. VI. 5. || מִיָּעַץ מִה־עֵץ || זָכַר-נָא || עֲמִי ||
consuluerit-quid, quæso-memento, mi-popule-9

|| מֶלֶךְ מוֹאָב || בַּלָּק ||
Moab rex Balak

Confer parall. Gen IX. 12. XVII. 19. XXVII. 37. Exod. IV. 18.
XXIX. 22. Lev. VII. 21. Jud. II. 1. IV. 9. Jel. XXXIIX. 3.
Jer. VII. 28. XXIV. 8. Ez. XVII. 24. Dan. III. 29.

Et si quater — requiritur, vel pro primo & tertio, vel pro
secundo sumitur subdistinctivus minor —, ut I. Reg.
II. 24. II. Sam. XIV. 7. I. Chron. XIII. 2. Sic. Efd VII. 25.
quinque distinctiones majores continentur, ubi in dua-
bus prioribus & quarta pro — ponitur —, & binis vi-
cibus ipse — venit.

NOTA.

— semel hanc anomaliam imitatur II. Reg. I. 16. ubi —
bis pro — repetitur. Interdum & —, ut Ex. XXXVI. 3.
Efd VI. 12. I. Chron. XXVI. 26. ubi pro — altera vice
repetendo — (Paschta) assumitur.

MEMBR. IV.

(I.) **D**uces omnes (^N) ubique necessario loco —
assumunt —, si nempe — ultimam syl-
labam occupaturus, vel careat plane seruo, vel so-
lum admittat —.

In ditione $\frac{\sim}{\sim}$ ducis minoris,
 $\frac{\sim}{\sim}$ proprii.

Gen. XVI. 8. || שָׂרַי | שִׁפְחַת שָׂרַי
Sarai ancilla Hagar

Confer parall. Gen. X. 19. 32. XVI. 7. XXIV. 35. XXXII.
 3. XLI. 35. XLII. 36. Exod. XII. 17. Jos. XV. 10. &c.

In ditione $\frac{\sim}{\sim}$ ducis minoris.
 $\frac{\sim}{\sim}$ proprii.

Genes. XVI. 5. || אֲנִי | נָתַתִּי שִׁפְחָתִי
meam ancillam dedi Ego

Confer parall. Gen. XXVII. 39 XXXIIX. 21. XXXIX.
 5. XLIII. 4. 31. XLV. 23. XLVIII. 1. Exod. X. 8. XXXIX.
 3. Jos. X. 11.

In ditione $\frac{\sim}{\sim}$ ducis minoris.
 $\frac{\sim}{\sim}$ proprii.

Genes. VI. 4. || הַנְּפִלִים | הָיוּ בְּאֶרֶץ
terra-in fuerunt gigantes

Confer parall. Genes. XLIII. 28. XLIV. 1. Exod. X. 15.
 XXXIX. 3. Num. XI. 16. Deut. XI. 12. Nehem. IX. 25.
 NOTA.

Archidux $\frac{\sim}{\sim}$ tam in voce 2. quam 3. distingvenda asfunit
 $\frac{\sim}{\sim}$. Reliqui tres duces minores tantum in 3. voce ha-
 bent, uti ex jam adductis exemplis patet.

In ditione $\frac{\sim}{\sim}$ Archiducis.

Lev. XXIV. 2. || אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל | צַו
Israel filiis praece

Confer. parall. Exod. III. 15. XII. 25. Num. XXI. 18. Deut.
 XVI. 1. Jos. XXV. 12. XXXV. 8. XLII. 5. XLIII. 14. Jer.
 VII. 10.

Exod.

Exod. VII, 15. || אֶל-פְּרֹעֹה | בִּבְקָרָה
mane Parbonem - ad ito

Confer parall. Gen. X. 25. Jer. VI. 23. XV. 11.

(ב) Dūces pro $\frac{v}{v}$ 16. in locis habent $\frac{sp}{v}$, cui
 servus est $\frac{v}{v}$, qui ad minimum ante se requirit tres
 voces, ut :

Num. XXXV. 5. אֶת-פֶּתַח-אֲזִיָּהוּ | אֶלְפִים
millia-duo orientis angulum

בְּאֲמֹהּ || יָאֵת-פֶּתַח-טֶגֶב | אֶלְפִים בְּאֲמֹהּ ||
, cubitorum millia duo meridiei angulum - & , cubitorum

יָאֵת-פֶּתַח-יָם | אֶלְפִים בְּאֲמֹהּ ||
.cubitorum millia-duo maris - angulum - &

Reliqua sunt Jos. XIX. 52. II. Sam. IV. 2. II. Reg. X. 5.
 I. Chron. XXII. 1. II. Chron. XXI. 5. XXXV. 7. Est.
 VI. 9. Neh. I. 6. V. 13. XIII. 5. 15. Est. VII. 9. Jer. XIII. 13.
 XXXII. 25. Ez. XLVI. 11. 21.

(2.) Duces in ditionibus suis sive semel, sive
 bis, ter &c. subdistingvant, & quidem (N) distin-
 ctione minori, (ב) majori (ג) denuo majori, & (ד)
 adhuc majori &c. præter regulares etiam sequentes
 irregulares subdistingtivos accipiunt,

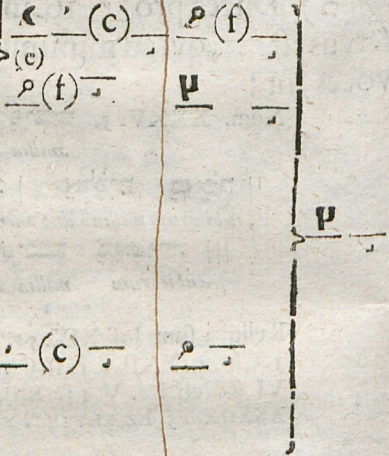
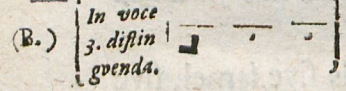
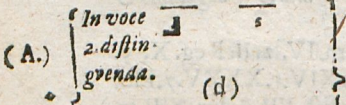
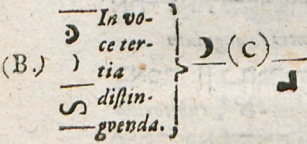
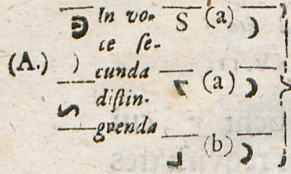

(N) Dist. minor.

(2.) Dist. major

(1.) D. denuo maj

(7.) Dist. ad huc major.

- (a) Alter servorum Paschtæ vel Tbhiri, vicarius subdistinçivi Gereschi fit ea lege, qva supra reg. III. m. V. in voce conjungenda ut servus assumitur. Nonnunquam adscriptum habet Pfik, sæpe etiam illo destituitur.
- (b) Libere aut. aut. vel cum Pfik, vel sine eo, assumitur.
- (c) Alter servorum sumitur sua conditione regul. III. memb. V. indicata. Hi servi in voce tertia distingvenda sui domini legati fiunt propter accelerandam pronunciationem & intimiorem vocum nexum.
- (d) Mu-

Confer parall. Gen. XIII. 3. XXXV. 29. Jos. XX. 4. Jcf. X. 14. XIV. 9. XXIX. 15. XXXIX. 16. XL. 25. 28.

Deut. III. 26. || בִּי | יִתְעַבֵּר יְהוָה

me-contra Jhova excanduit - Et

Confer parall. Exod. VII. 21. I. Sam. XVII. 49. Jer. X. 5. Ez. XVI. 1. XXI. 36. Jer. XV. 18.

Quater sub   retinetur   , quia occupat voces plurimum syllabarum, adeoq; non laborantes Exod. XXXIX. 17. Lev. V. 12. I. Reg. X. 1. Jcf. XXV. 6.

Sub domino

Gen. XVI. 5. || אֶל-אַבְרָם | וְתֹאמַר שָׂרָי

Abraham ad Sarai dixit - Et

Gen. XXX. 16. || מִן-הַשָּׂדֶה | וַיָּבֵא יַעֲקֹב

agro - ex Jacob venit - Et

Confer parall. Genes. XVI. 5. XLI. 45. XLII. 16. Exod. IV. 10. VIII. 5. X. 13. Lev. I. 17. V. 7. Num. V. 18. 21. XXX. 6.

Jud. XX. 35. || אֶת-בְּנֵימִן | וַיִּגַּף יְהוָה

Benjamin Jhova percussit - Et

Confer parall. Gen. XXX. 20. Num. X. 10. XI. 25. Deut. XXII. 24. 69. Jer. XXXII. 1. 44.

Semel manet   sub   itidem ob longiorem vocem non laborantem. II, Chron. XVIII. 5.

(B) *In voce tertia distinguenda,*

sub domino

Exod. XVIII. 5. || יִתְרוֹ | חֵתְן מֹשֶׁה

Mosis socer Jethro

Num. X. 14. || מִחַנֵּה בְנֵי-יְהוּדָה | דָּוִד

Jhuda-filiorum castrorum vexillum

Confer parall. Gen. III. 6. XIX. 35. Exod. XII. 36. XVIII. 12. I. Reg. I. 7. IV. 13. XIII. 49. Deut. XXII. 29.

Sub domino

Gen. III. 24. || וְאֵת | לַחַט הַחַרְבִּי

gladii flammam

I, Reg.

1. Reg. XII. 27. || לְבַן הָעָם הָזֶה ||
hujus populi cor

Confer parall. Gen. XV. 16. XLI. 30. 54. Neh. III. 26. V. 14. 16.
 VIII. 18. Jef. XII. 2. Dan. IX. v. ult. &c.

Sub domino

Exod. IV. 11. || מִן שָׁמַיִם בָּהֶן ||

os posuit quis

Confer parall. Jef. LIII. 6. Zach. II. 12.

Ez. XVII. 19. || יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יָדַע || כֹּה אָמַר יְהוָה

Deus Dominus dixit sic

Confer parall. Exod. XXIX. 21. Jos. XXIII. 16. 1. Reg. XVIII
 26. Jef. X. 6. &c.

(N) *In ditione — ducis majoris*

semel distingvenda, & quidem

(A) *in voce secunda distingvenda.*

Gen. VI. 15. || אֶבְרֵי אֲנִי || שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשֵׁשׁ
cabiti — trecenti

Confer parall. Exod. XII. 48. Levit. XIX. 36. Deuter. XII. 17
 Ruth. II. 19. Neh. VII. 59. 1. Reg. X. 19. Ezech. II. 9. XXII. 12.
 XXIII. 23. Dan. IV. 20.

(B) *In voce tertia distingvenda.*

Gen. XXII. 12. || כִּי אָנֹכִי עֹמֵם || יְדַעְתִּי
cognovi nunc nam

Confer parall. Gen. VI. 16. VII. 2. XIII. 10. XV. 1. XVII. 20.
 XXIV. 7. Jef. XXI. 15. XXII. 13. XXIII. 1. XXVII. 9. Jerem. II.
 24. XI. 12. 16. XVI. 3. 5. XVII. 24. 27.

NOTA.

Si dux major — in sua ditione semel tantum subdistingvat
 in voce tertia, & præcedens quarta vox requirat servum,
 tunc ordinarie — tantum venit, & nulla libertas Rbhiæ
 amplius est data, ut loco — vel — ponat — . v. g.

Exod. XVIII. 7. || לְקַרְאֵת מֹשֶׁה | לְקַרְאֵת מֹשֶׁה

sui-foceri occursum-in Mosche exiit-Et

Confer parall. Genef. XI. 30. XVII. 23. XIX. 16. XXX. 14.

Exod. VIII. 4. XVII. 12. XVIII. 7. Lev. XXIV. 8. Num.
VII. 84. XXVI. 9. XXVII. 21. Deut. IX. 17. XV. 12.

(ב) *In ditione ducum minorum imme-*
diata bis subdistingvenda

Sub domino

Exod. XVIII. 5. || יִרְאֵהוּ | יִרְאֵהוּ | יִרְאֵהוּ

Mosis socer Jethro venit-Et

Confer parall. Gen. III. 8. XIX. 35. Exod. XII. 36. XVIII. 12.

Lev. XIII. 49. Num. X. 14. Deut. IV. 48. XXIX. 29. &c.

Lev. I. 7. || בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן

sacerdotis Aaron filii dabunt-Et

Confer parall. Genef. XIV. 11. XLII. 30. Exod. XXXVI. 3.

XL. 15. Lev. IV. 13. 27. V. 18. Num. XVI. 5. Deuter. V. 26.
XXII. 29.

Sub domino

Exod. XVIII. 1. רִשְׁמֵט | יִתְרוֹ | כֹּהֵן מִדְיָן

Midianis sacerdos Jethro audiebat-Et

Confer parall. Gen. XXV. 6. XXXIV. 22. Exod. XXIX.

28. XXXII. 20. Lev. XXXI. 13. Num. VI. 17. &c.

NOTA.

ter pro accipit in voce tertia prævio servo
precedente tunc ipso Lev. X. 6. XXI. 10. Ruth. I. 2.

Jer. XXX. 8. || יָמֵם בָּאִים | הַיּוֹם | הַיּוֹם

venimus dies ecce Num IX. 14

Confer parall. Num. XIX. 10. XXII. 5. XXIII. 11. Deut. V.

5. Neh. III. 26. V. 14. 16. VIII. 18.

Sub domino

Ez. XVII. 19. || כְּחֹרֵם | אֲדָרְיָה | יִרְאֵהוּ

Deur Domini dixit - sic

Sic

Sic Exod. XXIX. 21.

Jes. XX. 6. ||| הַיָּהוָה הָאֵל יֹאמֵר || יֹשֵׁב הָאֵרֶץ
hujus insule incola dicit - Et

Confer parall. Genes. XIX. 19. Lev. XI. 35. Deut. XXIX. 51.
 Jos. I. 15. Dan. VI. 13. &c.

*In ditione ducis majoris bis
 subdistingvenda.*

(a) Ez. XIII. 20. ||| לֹא יִשָּׂא | בְּעֵינָי הָאֵב |
patris iniquitatem portabit - non Filius

Confer parall. Gen. VIII. 20. XLI. 48. Exod. XXIX. 27. Lev.
 XXIII. 21. Num. XI. 30. Deut. VII. 6. IX. 7.

(b) Ez. XVIII. 19. ||| מְשַׁבֵּט הַצֶּדֶקָה | עָשָׂה ||
exercuit justitiam - & judicium filius - Et

Confer parall. Gen. I. 24. Deut. XI. 7. XXIV. 1. Jud. IV. 9.
 Efd. VI. 12. II. Reg. IX. 24. Jerem. XXIII. 9. Ezech. XX. 8. 21.
 XXXIII. 21.

Sic &, si Geresch ditionis dominus fit, ut Gen. XXXIV. 21.
 XXXVIII. 11. Exod. XXVII. 1. Levit. V. 15. Num. VII. 87.
 XI. 31. Deut. X. 1. XXIV. 15. 19. &c.

N O T A.

Rarissime ponitur $\frac{p}{p}$ pro $\frac{p}{p}$, etiam citra interventum
 $\frac{p}{p}$ (Kadhma) & $\frac{p}{p}$, ob quorum presentiam alias $\frac{p}{p}$
 excidit, & vices suas Pasero committit, (de qua anomalia
 sequenti litera ($\frac{p}{p}$) annotat. 2.)

Ecd. VIII. 11. ||| מְלֵא | לֵב בְּנֵי הָאָדָם |
hominis - filiorum cor plenam est propterea

Sic Gen. X. 13. sub $\frac{p}{p}$ Gen. XVI. 9. sub $\frac{p}{p}$ Gen. XXXII.
 32. I. Reg. XVI. 7. Jer. XXXVIII. 7.

($\frac{p}{p}$) *In ditione ducum immediate
 ter subdistingvenda*

Sub domino

Num. IX. 1. ||| וַיִּדְבֶּר הָאֵל | אֶל-מֹשֶׁה || בְּמִדְבַּר-סִינַי ||
Sinai-deserto in Atofschen - ad Jhova locutus est - Et

בשנה השנית || לצאתם | מארץ מצרים |||
.Egypti terra-e eorum-exitu-ab secundo anno

I. Sam. XVII. 40. חלקן | המשנה | |||
Leves quinque sibi-elegit-Et

אבנים || מרתחל ||| רשם אהם ||| בכלי
instrumento-in eos posuit- $\&$ torrente-ex lapides

||| אשרלו | הרעים |
.ei- $\&$ quod pastorum

Confer parall. Num. IX. 1. Iof. XXI. 5. I. Reg. XVII. 20. Jer. XXIX. 2.

Sub domino γ .

Jud. XXI. 10. יבש | את יושבי | ||| נהבתם ||| לכו
Fabesch incolas percutite- $\&$ Ise

||| גלעד |
.Gilead.

Sic & Deuteron. XII. 5. XVI. 6. XXXI. 17. I. Reg. X. 21. Ez. XXII. 20. XXXVIII. 13 Hag. II. 13.

Sub domino $\sim$.

Jer. XLIX. 19. מנאון | געלה | ||| פארלה ||| תורה
elevatione-ab ascendet leo-tangvam ecce

||| מרדן |
.Jordan

Confer parall. Num. XXXVI. 3. Zach. XIV. 4.

Sub archiduce $\_$.

Exod. XXIX. 22. חתלב ||| מן תאיר ||| ולקחת
adipem arietis ab accipies-Et

||| ותאליה ||| ואת החלבי | תמכסה את תקרבי |||
intestinum operientem adipem- $\&$ caudam $\&$

Confer parall. I. Sam. VII. 6. XVII. 25. XXVIII. 15. XXXI. 7. II Sam. XV. 21. I. Reg. XV. 18. II. Reg. XI. 9. XXIV. 14. &c.

NOTA:

NOTA.

- (1.) — pro requisito in quarta ditionis voce, primo subdistinctivo minore — repetit subdistinctivum irregularem — jam semel positum, & precedens deinde major subdistinctivus est demum — .

Deut. XXXI. 16.

אלוהים	אחרי	תנה	הנה	העם	וקם
Deos	post	scortabitur- —	hic	populus	surget - Et
					קבר הארץ
					terre alienigena

Reliqua loca sunt sequentia. Genes. VII. 23. XIX. 14. Lev. X. 9. Num. IV. 26. XXXI. 30. Jos. XXIV. 13. Jud. XII. 1. I. Sam. XXX. 21. II. Sam. XXIV. 17. I. Reg. III. 15. XVI. 9. Jer. XLIV. 25. Ez. XXXIII. 11. XXXVIII. 8. Item, si subdistinctivus — in voce secunda stare debet, ut Jos. XXIV. 13. Jer. VII. 14. XXX. 11. XLVI. 28.

NOTA (2.) Duces omnes pro requisito — , (sive stet in secunda, sive tertia distinctionum sede,) ponunt statim eodem valore — , si nempe — (aut ejus vicarii,) — (Kadhmam) in secunda, & — in tertia ante se voce præmiserint, ut:

In ditione — .

Jud. VII. 4.					
	זה	אלה	אמר	אשר	תהיה
	iste	se-ad	dixero	quem	fier-Et
					הוא יאמר
					secum ibit.

Confer parall. Lev. XI. 16. Deut. XVI. 16. Jer. I. 15. VI. 16. VIII. 1. XVII. 24.

In ditione — .

I. Sam. XXXI. 6. I. Reg. V. 17. VIII. 1. II. Reg. XXIII. 29. Jer. V. 10. Ez. IX. 2. XXII. 2. Dan. XI. 8.

In ditione — .

Exod. XXII. 21. Num. XVI. 7. Jud. XVI. 18. II. Sam. XI. 21. Esth. IX. 26. Jer. XXXIII. 11.

Si vero (b) in secundam, unum e servis assumunt, qui subdistinctivi postea retinent Gereschi con-secutionem.

(a) Lev. V. 13. על חטאתו || חביתו || וכפר עירי |
suo peccato de sacerdos eam expiabit - Et
 אשר חטאתו ||
peccavit - quod

Confer parall. sub ¹ Exod. xv. 1. Lev. VIII. 33. xix. 22. Jos. xix. 16. I. Reg. VI. 16, sub ² Lev. xiii. 6. Neh. III. 13. Dan. XI. 25.

Sub domino ³.

(b) Gen. II. 21. || הרהרמה || יהיה אלהים | ריפל |
seporens Deus Jhova fecit cadere - Et

Confer parall. Gen. II. 22. xxxii. 16. Deut. xxiii. 6. xxxiv. 8. Jos. X. 21. Jer. LI. 37. *Sub domino* ¹. Gen. xx. 21. xxi. 17. xxiii. 4. 10. Exod. VIII. 13. xii. 14. Deuteron. VII. 25. X. 8. xii. 11. xv. 20. *Sub domino* ². Gen. III. 14. Num. VI. 20. xxx. 13. 15. Deut. xii. 25.

(4.) Duces in ditione duarum vocum copulanda- rum per servum, pro servo accipiunt subdistinctivum minorem ¹ vel ² sequentibus in locis, vocibus plerumque longioribus, & quidem

¹ Exod. xxxix. 23. Ez. xi. 18. Dan. I. 12.

² Exod. xxxi. 6. Lev. ix. 7.

³ Ez. xliv. 4.

⁴ Gen. X. 14. Lev. xix. 17. xxvi. 30. Ez. xiii. 21. xxvii. 19.

(5.) Duces non laborantes in ditione trium vel plu- rium vocum pro subdistinctivo minore ¹ in vo- ce tertia distingvenda ponunt (a) majorem ²; & in

& in voce secunda servo notanda, duces minores unum e servis suis, tanquam Gereschi vicarium (juxta anomalliam num. 2. hujus membri indicatam) adhibent. Archidux vero   sumit   vel   . Atque hic positus majoratus itidem plerumque occurrit, si ultimæ voces sunt plurium syllabarum, aut si tertia vox stat in termino propositionis vel semipropositionis.

In ditione   .

Jud. VII. 13. || ער-ראחל | ונכרו ונפול
cadere-ur illud - percussit - & , tentorium - ad-venit - Et
 Confer parall. Exod. III. 19. XXI. 33. Lev. XXVII. 15.
 19 Num. V. 23. XXII. 5. Jos. XV. 12. Jud. VIII. 6, Dan.
 II. 2. Jon. II. 2.

In ditione   .

Exod. XII. 27. || אֲשֶׁר פָּסַח | על-בתי בני-ישראל
Israel-filiorum domos - super transiit Qui
 Confer parall. Genes. XIX. 8. Lev. X. 16. XIII 34. Num.
 IV. 7. IX. 7. XIII. 29. Deut. II. 4. VI. 15. Jer. XV. 4. 5.
 Dan. II. 21. V. 9. VI. 7. 12. 25. XII. 10.

In ditione   .

II, Chron. XXIX. 16. || וַיָּבֵאוּ | לְפָנֵימָה
adya-in sacerdotes venerunt - Et
 || בית-יהוה
flouve-domus.
 Confer parall. Gen. XXIV. 34. XLIV. 4. Lev. XXVI.
 4. 6. Num. X. 29. Deut. III. 20. XII. 1. Efd. V. 14. Dan. IV. 14.

In

In ditione .

Jer. XXIX. 14. מְכַל־הַגּוֹיִם | וְקִבַּצְתִּי אֹתְכֶם
gentibus-omnibus-ex vos colligam - Et

וּמְכַל־הַמְקוֹמוֹת ||
locis-omnibus - ex - Et

Sic & Num. XIIX. 9.

Si vero adhuc major subdistinctionum sedes precesferit (a) ordinarie usurpatur ν , & (b) rarissime (ulteriori anomalia) pro ν adhibetur ϵ , qui tunc major est ipso ν .

(a) ν Ef. XXXIX. 1. מְרֹאֲדָךְ || שְׁלַח || בַּעַת הַחַיָּה ||
Merodach misit illo tempore - In
 בְּלֹאדָן || בֶּן־בְּלָדָן מֶלֶךְ־בָּבֶל ||
Babel - rex Baladan filius Baladan

Confer parall. Num. XXIX. 21. 24. 27. 28. 30. Sub ν
 I. Chron. XII. 20. II. Reg. XVII. 24. (ubi in secunda majori repetitur ν) & sub ϵ I. Chron. VII. 3. 8. 10. Efd. V. 2. Jer. XXXVI. 14.

(b) ν Gen. XIII. 1. | וַיַּעַל אַבְרָם | מִמִּצְרַיִם | הָיָא ||
ipse Aegypto - ex Abram ascendit - Et

וְהָיָה כָּל־אֲשֵׁרֶיךָ ||
ei quod-omne - Et ejus-uxor - Et

Confer parall. Deuter. XXVI. 12. Jos. XXIII. 4. Efd. V. 3.
 Amos VIII. 13 Sub ν Lev. XIII. 57. I. Sam. XVII. 51.
 Neh. V. 18. Sub ϵ Neh. III. 15.

NOTA.

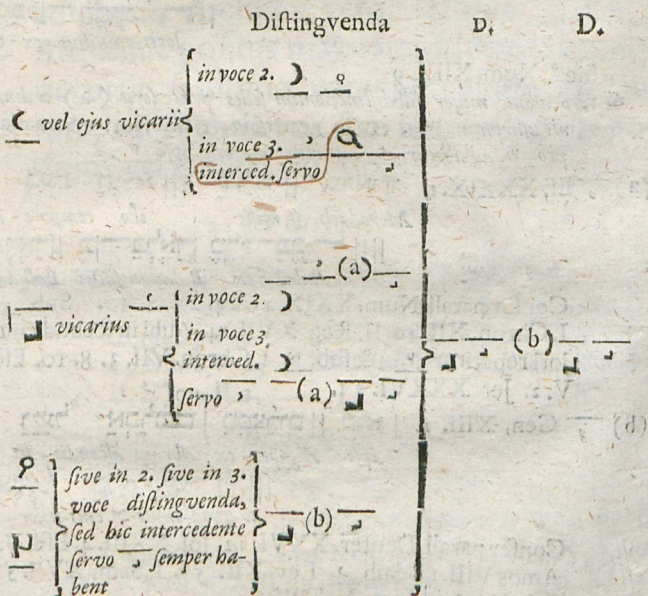
Hanc anomaliam imitantur hæc V. loca Genes. I. 12. Levit. IV. 7. Deut. XVII. 5. Jos. XXI. 6. Dan. IX. 26. ubi ν in voce quarta existens ante se habet ϵ Paseri vicarium. Huc referri etiam videtur Ef. IX. 6. ibi enim in voce secunda ponitur ν , atque inter dominum ditionis & hunc ν nec ipse Geresch nec ejus vicarius intercedit.

K

MEM-

Comites nec non vicarii Gereschi sequentem
habent consecutionem,

- (a) Munach assumitur, si tonus incidat in primam syllabam non incipientem a schva, (juxta reg. III. membr. V.)
- (b) In vocibus tum magis vel minus distingvendis, tum conjungendis ponitur ⏟, quum ulterior nulla decur distingvendi ratio. Quis autem ⏟ sit dominus, & quis servus, ex accentuatione a priori dignosci potest; Nonnunquam tamen Plik appositus accentum dominum indicat. Exempla ditionis comitum in voce secunda distingvenda.

⏟ Deut.

Deut. II. 32. || לְקַרְאֲתֵנוּ | סִיחֹן | נִצְמָה

nostrum-occursum-in Sichon egressus est Et

Confer parall. Gen. XXXV. 10. 11. XL. 5. Exod. III. 4.
Levit. XIV. 8. Jos. III. 1. XXII. 29. I. Reg. VII. 14. Jefa.
XVIII. 7.

Gereschi vicarii.

Sub domino Thbir | 5

Jud. V. 28. || נִשְׁקָפוּהוּ | חַלְלוֹן | בַּעַר

prospexit fenestram per

Sub domino Sarka | 5

I. Chron. XXI. 15. || מַלְאָךְ | מִיִּשְׁרָאֵל | וַיִּשְׁלַח

angelum Deus misit-Et

Sic & Exod. XVII. 6.

Sub domino Rbhia | 5

I. Reg. XIV. 21. || שְׁנֵהוּ | עֶשְׂרֵה | וַיִּשְׁבַּע

annis decem septem - Et

Jos. III. 10. || מִפְּנֵיכֶם | וַחֲרֹשׁ | וַיִּחְרַשׁ

vestra-facie-a expellet expellendo-Et

Confer parall. Deut. IX. 26. II. Reg. XVI. 21. Esth. VIII. 9.
Ez. I. 3. X. 19.

Gen. XLVII. 26. || וַיִּשָּׂא | אֶת־הַ | וַיִּשָּׂא

Joseph illud posuit - Et

Confer parall. Genes. xxi. 14. Num. VI. 14. ix. 16. I. Reg.
xxii. 8. Jefa. xxxi. 40. Dan. V. 23.

In tertia voce distingueda.

II. Sam. X. 3. || שָׂרֵי | בְּנֵי | עַמּוֹן

Ammon-filiorum principes dixerunt-Et

Confer parall. Lev. xi. 41. Jud. xx. 15. Neh. VIII. 3. Ez. x. 2.
xv. 4. xx. 28. xxvi. 20. Et praecedente sermo Gen I. 25.

xxx. 33. Exod. xxxix. 16. Lev. xix. 34. xx. 2. Deut. IV. 9. 32.

K 2

NOTA.

NOTA. Septies pro hoc וְ est וְ , sub וְ , nimirum
 II. Sam. XIII. 32. Gen. XXVIII. 9. Jer. IV. 19. XXXVIII.
 11. XL. 11. Ez. IX. 2. II. Chron. XXVI. 15. & semel sub
 וְ vicario וְ Ef. XXXVI. 2.

וְ Eccl. VI. 2. וְ חָסֵר לְבַשְׁתּוֹ | וְ וְאֵינֶנּוּ

sue - anime deficiens (est) ipse non - Et

Pariter וְ minister Rbhix, qvi in secunda voce a do-
 mino suo vicarius Gereschi fit, præmittit ante se servum
 וְ & ejus subdistinctivus itidem est vel וְ vel וְ .

Jef. XXXVIII. 3. וְ אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי | וְ אֲתָּה
ambulavi quod

וְ Jos. II. 1. וְ בְּנֵי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֹקִן | וְ בְּשִׁלְחָן

Nun - filius Joschua misit - Et

Confer parall. II. Reg. XIV. 6. XVI. 15. Ef. XX. 4. Jerem.
 XXXVI. 9. Ezech. VI. 3. & præunte servo Lev. XIII. 3.
 II. Reg. IV. 1. XVIII. 37. Ez. VIII. 11.

וְ I. Reg. XII. 10. וְ בְּדֵה תֹאמַר | וְ לְעַם הַזֶּה

hinc populo dices - sic

Confer parall. Jer. xx. 4. xxxi. 33. xxxii. 14. xxxiv. 14. L. 9.
 Ezech. I. 24. xxv. 3. præcurrente ministro. I. Reg. x. 25.
 I. Chron. II. 4. 14. xxix. 1. II. &c.

Ita etiam וְ vicarius וְ si in voce ante se secunda præ-
 miserit suum servum וְ , postea (uti וְ , cujus vices
 gerit,) in vocibus, tum conjungendis, tum distingvendis
 Munachos assumit, ut I. Chron. xxix. 1. Reliqua loca,
 ubi וְ pro וְ ponitur, vide supra citata membr. IV.
 n. 1. lit. (ב).

*In ditione tam immediata quam mediata, bis, ter,
 aut sapius distingvenda, ubiq; וְ vel cum Psik, vel
 sine eo adhibetur.*

I. Reg. XX. 34.

וְ אֲשֶׁר לָקַח אָבִי | וְ הָעָרִים
meus - pater accepit - quas

וְ מֵאֵת אָבִיךָ | וְ הָעָרִים
tuo - patre a
 Con.

Confer parall. I, Reg. XX. 34. II. Chron. IX, 1. Eccl. XLV. 21.
& sub vicario Ez. XX. 47. & sub Et. XXXVI. 2.

1. Jer. XXXVI. 6. וְקָרַאתָ בְּמִגְדָּלָה | אֲשֶׁר-בְּתַבְתָּ
scripsisti. quod volumine - in leges - Et

מִפִּי || אֶתְדַבְּרִי יְהוָה ||
Thoric verba meo ore ex

Confer parall. Genes. XXX. 35. Exod. XI. 8. XVI. 8.
XXXVII. 9. Num. XXI. 33. Deuter. III. 2. II. Sam. XII. 30.
I. Reg. XIV. 21. Efd. X. 9. Jer. XXXVI. 6.

2. Jerem. XLI. 1. בָּא || יִשְׁמַעֵאל | בֶּן-נִתְנָיָה בֶן-
filius Nethanjah filius Fischmael venit

אֶלְיָשָׁע || מִרְעַת הַמְּלֹכָה ||
regia stirpe de Elischama

Confer exempla in ditione immediata Jud. XVIII. 7. Ez.
XLVII. 12.

In ditione mediata. Num. XXXII. 29. Deut. XXV. 19.
XXXI. 17. Jer. XXIX. 2.

3. Jos. V. 1. וְהָיוּ || כְּשָׁמַעוּ | כָּל-מְלָכֵי
reges. omnes audirent - cum factum est - Et

יְעִמֹרָי ||
Emorai

Confer exempla in ditione immediata. Eccl. XXXVIII. 8.
Jerem. XIV. 16. XVII. 25. XXII. 4. XXIV. 1. XXV. 12.
Ezech. XXXIV. 8.

In ditione mediata. I. Sam. XVII. 4. XXV. 25. I. Reg.
VI. 1. Esth. II. 15. Eccl. LXVI. 20. Ez. VIII. 3.

De

Positu accentuum irregulari

In

Libb. אמרי

seu

metricis.

MEMBRUM I.

Imperator: $\overline{\text{—}}$ (1) in majori subdistingtionum se-
de ante se ponit loco $\overline{\text{—}}$ sequentes ejus vicarios,
& quidem

(2) in voce secunda

(a) $\overline{\text{—}}$ si sillukata vox non laborat, ut:Ps. XXXV. 24. $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ | $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ | $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ *Domine tuam-justitiam secundu me-judica*|| $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ | $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ ||*me-de letabuntur non- $\overline{\text{—}}$ mi-Deus*

Confer parall. Ps. XXI. 3. XLIX. 1. CIV. 35. CV. 18. CVI. ult.

& Ps. IX. 20. XXXV. 24. LXXVI. 5. CVI. 38. 48. CXVII. 2.

CXIX. 52. CXLVI. 10. CXLIX. 9. CXLIX. 4. CL. 6.

Prov. VIII. 23, 33. Job. III. 2. IV. 1. VI. 1. VIII. 1. XL. 1. 3.

(b) $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ Si sillukata & praeecedentes duae voces, quas hi ac-
centus debent occupare, laborant, ut:Ps. XXXVIII. 1. || $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ | $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ | $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ *commemorandum ad Davidis Psalmus*

Sic Ps. XXIII. 1. CVIII. 1. CIX. 6. 4.

(c) $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ $\overline{\text{—}}$ Si sillukata & alterutra vocum praecedentium la-
borat.

Prov.

Prov. VIII. 13. || רַבִּי תַהֲבֹלֹת | שִׁנְאֵתִי : ||
odi *perverſitatum* os. Et

Sic Pf. CXXV. 3.

(d) וְיָשׁוּבֵנִי וְיָשׁוּבֵנִי Si *ſillukata* quidem, ſed *neutra* precedentium *vo-*
cum laborat.

Pf. XXXVI. 1. || לְיָהוָה | לְעֶבֶד-יְהוָה | לְיָהוָה : ||
Davidi Domini - ſervo *precentori*

Sic Pf. XLIV. 1. XLVII. 1. XLIX. 1. LXI. 1. LXIX. 1. XXCI. 1.

(ב) In voce tertia: פֿ, ponit

—, si *duæ* *poſtreme* *voces* *sunt* *laborantes*, *ut*:

Pf. CXXVI. 5. הוֹדוּ עִימִי בְּרִנָּה | הוֹדוּ עִימִי בְּדִמְעִים
jubilo-cum, *lacrymis-cum* *feminantes*

|| יִקְצֹרֵנִי : ||
merent

Confer parall. Pfal. CXIX. 4. 5. 12. 14. 24. 26. 33. 34. 36. 44.
46. 47. 48. 52. 54. 57. 65. Job. III. 25. IX. 9. X. 22. Prov.
XXIV. 10.

Nora. (1.) Hic פֿ anomalicus ſape amittit פֿ, & פֿ tan-
rum literæ tonum habenti incubat.

(2.) Vicarii Athnachi פֿ פֿ & פֿ eandem etiam obti-
nent conſecutionem regularem, ac ſi ipſe פֿ præſens
fuiſſet, ut Pf. IV. 7. VI. 1. VII. 7. 10. XI. 6. XXVII. 7. 13.
XXXV. 12. 24. CXIX. 4. 5. 26. 46. 103. Job. X. 22.
XL. 1. Prov. III. 28. VIII. 23. XXIV. 10. &c. Certis ta-
men conditionibus irregulares ſubditi apparent, de
quibus anomaliis vid. membr. III. num. 2. lit. א. & ב.
num. 3. lit. א.

At ſi utraqve Silluki & ſervi ejus vox vel alterutra harum
non ſit laborans, ponitur neceſſario פֿ, ut:

Pf. CXXI. 4. || הִנֵּה לֹא-יָנוּם | וְלֹא יִישָׁן : ||
dormiet neque, *dormitabit - non* *Eccc*

|| שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל : ||

Israëlis *custos*

Confer

Confer parall. Pf. CXIX. 6. 9. 10. 13. 15. 18. 21. 22. 25. 27. 28. 31. 38. 41. 43. 53. 55. 60. &c. Job. IX. 16. XVI. 7. XIX. 14. Prov. II. 4. XXIII. 4. XXX. 28. Excipe Pf. XXCIX. 1. in titulo Psalmi, ubi Silluk quidem non laborat, & tamen retinetur $\overline{\text{—}}$.

Item si utraqve laboret, & alterutra habeat vocem Mak-kaphatam, sitqve finis propositionis in voce tertia, etiam adest $\overline{\text{—}}$, ut Psal. XXII. 12. LIX. 8. CXIV. 2. CXIX. 2. 35. 165. Loca vero sequentia laborantia, & non Makka-phata, quæ imitari hanc anomaliam dicuntur, suspecta habentur, Pf. XXVI. 11. XXX. 6. 10. CXIX. 103.

(2) Imperator : $\overline{\text{—}}$ in maxima subdistinctio-num sede, si hæc ultra quartam ab ipso vocem in-cidat, locat ordinarie $\overline{\text{—}}$; nonnunquam tamen hicetiam abest in 5. aut 6. a Silluko voce maxime distingvenda, & imperium cedit $\overline{\text{—}}$, sitq; præcipue, si ultimæ voces sunt unius propositionis, & pluri-mæ laborantes. ut:

Prov. XV. 16. || יהוה ביראת | טוב מעט |
Domini timore-in parum-Bonum

||| מואציר רב | ומדומרו ברו |
eo-in (est) contritio- & magno thesaurō-pre

Confer parall. Psalm. X. 3. 6. 7. 9. 11. 13. 17. XII. 2. 6. XIII. 4. 5. Job. V. 1. 21. 24. 28. Prov. VI. 10. XXII. 21. &c.

Pf. XXXCVI. 4. ||| כי אהרד | נפש עבהך |
te-ad nam , tui-servi animam letifica

||| נפשי אשתי |
levabo meam-animam, Domine

Confer parall. Pf. XXIII. 5. XLII. 11. XLIV. 2. XLV. 50. LII. 11. LIII. 2. LV. 4. LXIIX. 19. 38. LXXXIX. 9. XCIX. 4. Job. VII. 9. XVI. 8. Prov. XXV. 1. XXVI. 2.

MEMBR.

Silluk laborans (i) requisito in versu Athnacho,
 Secundæ voci distingvendæ loco imponit
 & hujus prævius servus est —.

Pl. I. 6. || יִרְדּוּ רַשְׁעִים וְיִשְׁעוּ
peribit impiorum via-Et

Confer parall. Psal. CXIX. 16. 32. 39. 45. 50. 57. 66. 74. 128.
 131. 139. 165. 168. 171. 172. 173. Job. VII. 1. 4. 8. 12. 20. IX. 1.
 7. 9. 17. 18. X. 3. 4. 7. 15. 16. 17. 19. 20. 24. 28. &c.

Qualem hic dux habeat consecutionem, si adhuc ante se
 subdistinctivum requirat, vid. membr. IV. num. 2.

(2) Silluk in ditione duarum vocum, si (a) non
 laborat, pro servo sumit subdistinctivum suum —;
 alias (b) tantum habet —, nisi (c) vox — notanda
 habeat in tertia syllaba ante tonum Metheg prima-
 rium; tunc etiam illius tonum (quod tamen liberum est)
 potest occupare subdistinctivus —, qui pro Metheg
 servum suum — substituit. (de quo etiam vid. regul. V.
 membr. I. n. 2. lit. (a) & memb. III. sub vicario —)

(a) Pl. XXXV. 21. || כִּי קִיִּיתִי
re-expectavi Nam

Confer parall. Psal. II. 2. XXVII. 5. II. LXXII. 15. CI. 6.
 CXIX. 121. CXXII. 6. CXLV. 10. Job. XXIII. 3. XXV. 5.
 XXXVI. 19. Prov. III. 9. VIII. 17. &c.

(b) Psal. II. 5. || יִבְחַרְוּנִי
eos-perturbabit sua-ira-in-Et

Confer parall. Pl. CXIX. 37. 127. 175. Job. XXI. 32. XX. II.
 XXVII. 7. XXXIV. 21. Prov. III. 18. XXVI. 4.

(c) Prov. III. 17. || וְכָל-נְתִיבֶיהָ שְׁלוֹם
pax ejus-femine-omnes-Et

1. ξ requirat ante se servum, ipse ξ cum servo suo se-
 fitit, ut Pf. XLVI. 8. & ult. Semel tamen 1. ξ cum ser-
 vo tantum, sine precedente distinctione reperitur;
 Pf. LXXXIX. 2.

(2.) Qvalem ante se 1. ξ habeat subdistinctivum, vid.
 membr. IV. num. 3.

MEMBR. III.

Reges (I.) in ditione duarum vocum con-
 nectendarum per servum, pro servo sumunt
 subdistinctivum aliquem, & quidem

(N) $\overline{\text{A}}$ habet $\overline{\text{R}}$ sequentibus conditionibus

(a) si vox athnachata ante tonum possideat syllabas plures
 duabus cum duobus Makkaphajim, aut

(b) Si alterutra saltem vox (sive athnachata sive servo no-
 tanda) vel utraqve habeat syllabas plures duabus cum
 Methego primario.

(c) Alias rarius, duabus ad minimum syllabis ante tonum
 Athnachi existentibus.

(a) Pf. LXXIII. 17. | $\overline{\text{A}}\text{N} - \overline{\text{R}}\text{M} - \overline{\text{A}}\text{N} - \overline{\text{R}}\text{M}$

DEI-sanctuarium - ad venirem - usq; dum

Confer parall. Job. XXXIV. 21. XXXV. 3. 6. 7. XXXVII.
 16. XXXVIII. 16. Prov. IV. 15. XXXI. 2. XXXVIII. 17.

(b) Pf. XLIX. 2. | $\overline{\text{A}}\text{N} - \overline{\text{R}}\text{M} - \overline{\text{A}}\text{N} - \overline{\text{R}}\text{M}$

populi - omnes hoc - audite

Pf. XLVII. 2. | $\overline{\text{A}}\text{N} - \overline{\text{R}}\text{M} - \overline{\text{A}}\text{N} - \overline{\text{R}}\text{M}$

palma plaudite populi - omnes

Confer parall. Psa. II. 3. LXIIX. 30. CVI. 34. CL. 2. Job.
 XIII. 12. XL. 29.

(c) Pf. CXLIX. 11. | $\overline{\text{A}}\text{N} - \overline{\text{R}}\text{M} - \overline{\text{A}}\text{N} - \overline{\text{R}}\text{M}$

populi - omnes terra - reges

Confer parall. Prov. XVI. 24. XXI. 11. Job. VII. 12. XXXIX. 9.
 XXXIII. 29. XXXVII. 10. XXXIX. 30.

Id imitatur Athnachi vicarius Rbhia Gereschatus. Psalm.
CXIX. 36.

(2) *verò sumit — perpetuo in tali ditione duarum vo-*
cum, ut:

Prov. X. 1. מְשִׁירִי שְׂלֹמֹה

. Salomonis proverbialia.

Confer parall. Ps. xix. 49. xxvii. 14. cxliv. 14. Job. xxx. 13.
xxxvi. 11. Prov. I. 13.

(2.) (2) *Rex minor —, laborans (a) in secunda*
voce distingvenda pro — adhibet —, cujus
prævius servus (si requiritur) itidem est —,
reliquis subditis tam majoribus, quam mino-
ribus ordinariis.

Ps. II. 4. || יֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם | תִּשְׁחַק
ridēbit cælis-in sedens

Confer parall. Ps. II. 11. XIII. 37. XXII. 23. LV. 3. CXIII. 4.
Proverb. II 15. IV. 13. V. 8. VII. 11. Job. VIII. 7. XII. 17. 18.
XV. 5. XIII. 12. &c.

Ps. XL. 12. | לֹא תִכְלֶה רַחֲמֶיךָ || אֲתָה יְהוָה
tuas-miserationes cobibeas-ne, Domine Tu
|| מִמֶּנִּי
me-a

Confer paral. Ps. XV. 3. XCI. 15. CXVI. Proverb. 3. IX. 7.
Job. IV. 7.

(3) *Sic & vicarius — laborans pro — anteriore*
in voce secunda assumit —, cujus prævius
servus est —, reliquis tunc precedentibus re-
gularibus Athnachi subditis, ut:

Pla),

Pfal. LXVIII. 36. | נִתְּנָוּ | דָּא | יִשְׂרָאֵל | אֱלֹהִים
 dans ipse, Israelis Deus

||| לְעַם ||| וְרֹבְעֵמֹתָ | עַד
 .populo & robora fortitudinem

Confer paral. Pf. xxxi. 6. 10. 19. XL. 3. LV. 22. LXXIII. 1.
 LXXXIII. 18. LXXXIX. 53. De ulteriori vero consecutione ir-
 regulari vid. m. IV n. 5.

(γ) *At si hic subdistinctivus Athnachi iterum in
 secunda ante se voce requirit subdistinctio-
 nem denuo minorem, tunc si illa secunda vox
 cum hac secunda parem habet & syllabarum
 & vocalium quantitatem, — ponit proxi-
 me ante se in secunda voce distingvenda —
 cum substituto —, si adsit syllabarum ratio
 compositionem admittens; alias —. (Qualem
 vero hi vicarii — anterioris habeant consecutionem, vid.
 membr. seq. n. 6.)*

Pf. LXXII. 3. ||| לְעַם ||| שְׁלֹמִים ||| הָרִים ||| יִשְׂאֵר
 .populo pacem montes tollent

Prov. I. 9. ||| לְרֵאשִׁיתָ ||| יָהּ ||| חֵן ||| לִנְיָהּ ||| כֶּרֶן |||
 .capiti tuo illa gratie augmentum Nam

Sic Pf. LXV. 2. Prov. VI. 27.

NOTA: Hæc anomalia occurrit etiam sub Athnachi vica-
 riis, & quidem ter sub —c.

Pf. CXXXVII. 9. — אֶתְּ — ||| וְכַפֵּץ ||| שִׂיחֵי אֲדָמָה ||| יִשְׂרָאוֹל
 allidit & apprehendit qui beatus

||| עֲרֵלְיֶךָ |||
 .parvulos tuos

Confer paral. Pf. xxxiv. 8. LXIIX. 15. & semel sub —, Psalm.
 III. 3, licet. impar ibi adsit syllabarum quantitas.

L 3

(כ) Rex

(2) Rex major — (a) in secunda ditionis suæ voce distingvenda, (rarissime (b) in tertia, intercedente servo — loco —) pro requisito — subdistingtivo minori substituit — majorem, cuius prævius servus est tantum —. (c) Et si adhuc major præcedit subdistingtionis sedes, illi imponit —, qui tunc major est ipso —. Ast in adhuc majori subdistingtione ante — denuo assumit —. (d) Quod si vero ante — prima vice positum major subdistingtio incidat in 5. vocem non habentem ante se subdistingtionem denuo minorem, — repetit.

(a) Pl. XXIX. 3. קוֹל יְהוָה | עַל-הַמַּיִם ||
(est) aquas - super fbove vox

Sicfer paral. Pl. xxiv. 4. xxix. 2. Pl. xxxi. 8. L. 3. Lxxix. 50.
 Lxxvii. 7. xxcvi. 17. 23. xxchx. 9. xcii. 12. civ. 1. 3. cvi. 43. cix.
 18. Job. viii. 6. x. 1. xiv. 14. xxxiii. 9, xxxvi. 7. Proverb. V.
 19. xxiv. 25.

(b) Pl. XXXV. 10. יְהוָה- | מִי | כַּמֶּיךָ ||
tu-sicut quis , Domine

Sic & Pl. XLII. 5.

(c) Pl. XXVII. 9. אֶל-תְּסַתֵּר | פְּנֵיךָ | מִמֶּנִּי ||
me - a tuam-faciam abscondas - ne
 אֶל- | תִּטְ-בְּאֵר | עַבְדְּךָ ||
tuum servum ira-in-avertas ne

Confer paral. Pl. xiii. 6. xxiii. 4. xl. 15. li. 6. xxxii. 4.
 cxliv. 13. Prov. xxx. 13. Job. xxx. 1.
 Et præcedente denuo majori subdistingtionis sede, repetitur — ut Pl. XLII. 5.

(d) Pl.

(d) Pl. XX, 7. || דְּרַחֵם | כִּי הוֹשִׁיעַנִי | עֲתָה יִרְעֵנִי ||
Dominus servet quod , cognovi nunc
 |||| מְשִׁיחִי
. suum-unctum

Confer paral. Pl. LII, 9. CXXXVII, 5. CXXXIX, 14.

(3) (N) Rex [^] pro requisito in tertia ditionis voce subdistinctivo minori [^] ponit majorem [—], & loco [^] in secunda voce assumit [^]; fitque plerumque, si[a] vox Athnachata, vel etiam proxima ante hanc habet plures duabus syllabis vel Metheg primarium. [b] Imprimis vero, si tertia ab [^] vox finis propositionis cujusdam est.

(a) Pl. XII, 9. || רַשְׁעִים | סָבִיב | רַתְּחֵלְכֵם ||
. obambulant impii circumvagant

Confer paral. Pl. XXXV, 6, XXXIX, 10. LIX, 6. LXVII, 2. Cl. 8. CXIX, 19. CXLIII, 13. Job. XIII, 27. XXIV, 21. Prov. V, 22. VII, 12. XIII, 17. XX, 8. XXV, 23.

(b) Pl. XXXIX, 7. || רַתְּחֵלְךָ — אִישׁ | אֶךְ — בְּעֵלְכֶם | ||
. homo - pertransit imagine - in - Imo
 || רַתְּחֵלְךָ | אֶךְ — הַבֵּל ||
. conturbabuntur frustra - imo

Confer paral. Pl. V, 9. XIX, 12. XXIII, 5. XL, 6. XLI, II. XLII, II; LI, 16. LXXI, 15. LXXXVI, II. XCI, 7. XCVII, 7. CXLII, 4. CXLIII, 6. Alias rarissime ut Pl. XLI, I. XXXIX, 7. XLII, II. XLIV, 2. LXXIX, 14. Job. XXI, 28. Prov. X, 26. XXVI, I.

Sic [^] & [^] vicarii Athnachi iisdem conditionibus in voce tertia duce[m] majorem [^] & pro [^] non [^], sed potius [^] modo compositionem cum conservo [^] subire possit, habent; alias adhibent [^] precedentibus deinde reliquis ordinariis, ut;

Plal,

Pfal. LXIIX. 20. || רַשָׁעֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
.nostra-salus Deus nos-onerat

Confer paral. Pfal. LXXVI. 8. LXXIX. 3. CXIII. 9. CXV. 18. CXVI. 19. CXXXV. 21. Job. XXIV. 19. Semel hic servus $\overline{\text{—}}$ inter $\overline{\text{—}}$ & $\overline{\text{—}}$, licet $\overline{\text{—}}$ cum seruo $\overline{\text{—}}$ componi possit, apparet, Pf. CXLVII. 20.

- (ב) Rex $\overline{\text{—}}$ quatuor in locis scil. Pf. XXII. 15. XXXIX. 13. Proverb. XXIII. 35. XXX. 9. in tertia ditionis suae voce pro subdistinctivo minore $\overline{\text{—}}$ & intercedente ordinario in secunda voce conjungenda $\overline{\text{—}}$, habet $\overline{\text{—}}$ majoratum, secundam vocem seruo $\overline{\text{—}}$ notandam occupante $\overline{\text{—}}$, qui hic minor est ipso $\overline{\text{—}}$; semel etiam in tertia voce distingvenda & secunda conjungenda reperitur $\overline{\text{—}}$ Pf. CXXXIII. 2.

MEMBR. IV.

- (1) $\overline{\text{—}}$ **S**illuki subdistinctivus proprius sive in secunda sive in tertia voce ante se subdistinctivum suum, qui etiam immediate ante $\overline{\text{—}}$ existens pro seruo $\overline{\text{—}}$ habet, ut

Pfal. XXIII. 5. || רִשְׁתָּהּ בְּשֵׁמֶן | רֹאשִׁי
.meum caput oleo-in impingvasti

Confer paral. Pfal. XXVII. 4. XLIV. 2. XLV. 10. LII. 10. 11. LIII. 2. LV. 4. LXIIX. 34. LXXIX. 9. LXXXVI. 4. Job. VII. 9. XVI. 8.

Si hic subdistinctivus $\overline{\text{—}}$ ante se iterum requirit subdistinctivum, quem asumat, vid. m. seq. n. 1.

(ב) $\overline{\text{—}}$ VI.

(2.) Vicarius $\bar{\text{v}}$ (a) vocitertiæ distingvendæ imponit subdistinctivum $\bar{\text{v}}$, qvi data sua conditione componitur cum consubdistinctivo $\bar{\text{v}}$; interdum & $\bar{\text{v}}$ venit. Semper tamen hic ultimus a domino suo assumitur, si Silluk est in voce Sela, voce kadhmanda unam pluresve syllabas ante tonum habente, ut:

Ps. XXIX. 8. ||| יהוה | יְשׁוּעָה מְשִׁיחִי || הוֹדָה: ||
ipse sui-uncti salutum robur - Et

Job. XXII. 12. ||| ראש | בְּכִבְכֵם || בִּרְקָמִי || הוֹדָה: ||
altæ-sint-num, stellarum caput vide - Et

Pf. III. 5. ||| יְהוָה | יִמְהַר קִדְשִׁי || סֵלָה: ||
Sela, sue-sanctitatis monte - de mihi-responder - Et

Confer parall. Pf. IV. 8. XXIV. 10. XXXIII. 21. XXXIX. 12.
 LII. 7. LIX. 6. LXI. 6. LXIII. 30. LXIX. 2. LXXV. 4.
 LXXIX. 12. LXXX. 8. LXXXIV. 9. Job. VIII. 9, Proverb.
 III. 27. XXVI. 1. XXIX. 13.

Hic kadhma in tali tertia voce positus nonnullis in locis ante se habet prævium servum Mahpach, nimirum P. sal. XXXII. 5. XLII. 2. Et in hoc priori loco est transpositio $\bar{\text{v}}$ cum $\bar{\text{v}}$.

(β) Voci vero secundæ subdistingvendæ imponit prævio servo $\bar{\text{v}}$; interdum $\bar{\text{v}}$. Hic semper adest, si Silluk, ut supra, in voce Sela existit, ut:

Pf. LIV. 8. ||| יהוה | שְׂמֵךְ | יְהוָה || בִּרְטֹב: ||
bonum-quod, Jhova numen - nomen celebrata

Confer paral. Pf. XXIV. 6. XXXIX. 12. XLVII. 5. LXVI. 15.
 LXVIII. 11. LXXIV. 10. LXXXIII. 9. LXXXIX. 5. 46. &c.

(3.) Vicarius $\bar{\text{v}}$, si ante se in voce tertia requirit subdistinctivum aliquem (quod quidem rarius ob-

M

tingit.)

singit,) ponit $\overline{\text{—}}$ servo carentem, ut: Job, xxxii. 6.

xxxvii. 12. vide supra m II. n. 3.

- (4.) Dux $\overline{\text{—}}$ anterior, velejus vicarius $\overline{\text{—}}$, sive laboret sive non, (a) in secunda (non tertia) ditionis voce pro requisito $\underline{\text{—}}$ (cujus servus est $\overline{\text{—}}$,) vel $\overline{\text{—}}$, (deficiente servo,) adhibet distingventem $\overline{\text{—}}$, prævio servo $\overline{\text{—}}$, qui componendus est cum conseruo $\underline{\text{—}}$. Si vero (b) non componi potest, aliquando pro $\overline{\text{—}}$ sumitur $\underline{\text{—}}$, & præcedens servus est $\overline{\text{—}}$.

Sub $\overline{\text{—}}$ anteriori.

(a) Pf. LV. 19. || פָּרָה בְּשָׁלוֹם | נַפְשִׁי

meam animam pace in redimet

Confer parall. Pf. LXV. 6. LXVI. 15. LXXIX. 12. CXI. 5. CXII. 4. Job. II. 5. XIX. 15. XXXI. 6. XXXVII 5. Prov. XVI. 25.

Sub $\overline{\text{—}}$ vicario Tiphchæ.

Pf. IX. 10. || יְיָ יְהוָה | מְשׁוֹבֵב

refugium Dominus erit - Et

Confer parall. Psalm. XIII. 25. XLII. 2. XCV. 20. XCIX. 16. XCVI. 4. CIX. 10. 30. CXIX. 43. 55. 69. 110. 169. Job. xv. 23.

(b) Pf. xxxii. 2. || לֹא יִחְשַׁב | יְהוָה

Jhova imputabit Non

Sic & Pf. IV. 3.

- (5.) $\overline{\text{—}}$ Vicarius $\overline{\text{—}}$ anterioris existens in voce secunda a suo domino, qui est $\underline{\text{—}}$ vicarius Athnachi (juxta m. III. hujus reg. n. 2. lit. N. β.) si iterum in voce a se secunda debet habere subdistinctivum mino-

minorem aliquem, pro אָדְחִיבֵת , (qui ipsi
alias serviebat,) & servus ejus est עַבְדִּי , ut;

Pf. CXIX. 57. $\text{אָמַרְתִּי} \parallel \text{יְהִי} \parallel \text{חֵלְקִי}$
.dixi Domine mea-partio

Pfal. CXIX. 52. $\text{מֵעוֹלָם} \parallel \text{מִשְׁפֹּטֶיךָ} \parallel \text{זָכַרְתִּי}$
.seculo a tuorum - judiciorum recordatus-sum

יְהוָה
.Domine

Sic & Pf. XLVII. 8. LXXII. 4.

[6.] אָדְחִיבֵת vel עַבְדִּי vicarii אָדְחִיבֵת anterioris, (vid. m. III. n. I. liē,
(N&γ) existentes in voce secunda ab Athna-
cho, ob syllabarum in hac secunda cum sequenti
voce secunda æqualitatem, ponunt אָדְחִיבֵת cum
prævio servo עַבְדִּי . (Hic vicarius Paseri subdistinctivum
baronem אָדְחִיבֵת requisito servo עַבְדִּי , vel אָדְחִיבֵת sine servo, in di-
stinctione adhuc præcedente habet.) Exempla vide supra ad-
ducta.

[7.] Duces אָדְחִיבֵת anterior אָדְחִיבֵת & אָדְחִיבֵת ponunt אָדְחִיבֵת pro
 אָדְחִיבֵת , quamvis nullus servus præcedat, & qui-
dem seqq. conditionibus, (a) si illa vox, quæ
 אָדְחִיבֵת accipit, ante tonum habet plures duabus syl-
labas, vel (b) Metheg primarium in tertia ante
tonum syllaba longa. Alias (c) rarius, dummo-
do vox אָדְחִיבֵת afficienda non laborat.

(a) Pf. LXXVI. 6. $\text{אֲשֶׁר־לִּי} \parallel \text{אֲבִירִי} \parallel \text{לֵב} \parallel$
.corde fortes spoliati-sunt

Confer parall. Pf. LXXVI. 8. Prov. VI. 12.

M 2

(b) Pf.

(b) Pl. LXXXI. II. || יְהוָה אֱלֹהֵיךָ ||
. tuus-Deus Dominus ego

Pl. LXIV. 6. || יְחֻקֵּי-לִמּוֹן || יִזְכָּר רָע ||
. nequam verbum sibi - obfirmabunt

Confer parall. Pl. LX. 3. LXXIIX. 49. XCI. 4. XCIII. 4. Job. XI. 16. Prov. XXX. 15, XXV. 12.

(8.) Duces — anterior, & hujus vicarius — (secundum præcedens membr. III. n. 2. lit. N) ~ & ~ in ditione mediata sumunt pro | ~ vel | ~ subdistinctivum majorem ~, qui deinde suam observat consecutionem, ut :

Pl. CXL. 6. || לִי || פֶּחַם || זֵאֵים || מִמֶּנִּי ||
. mihi rete superbi absconderunt

Confer parall. Pfal. VII. 6. XI. 2, XL. 13, LXV. 10. CVI. 38. Job. XVI. 4.

Sic in ditione reliquorum ducum, ut — anterioris Pl. V. 12. XXXIX. 5. Prov. XXVII. 22, — vicarii — Pl. XIX. 15.

~ Pl. CXXVI. 2.

N O T A.

Aliquoties ~ hanc anomaliam retinet, licet in ditione sua semel tantum subdistinctivat, ut: Job. X. 15. Psalm. XLV. 3. LXXIX. 2. XCIX. 5. & 9. CVI. 23. Et ter — hoc facit in sequentibus locis: Job. III. 5. Pl. LXIIX. 5. CIX. 16.

(9.) E contrario autem quilibet horum in ditione immediata, interdum loco ~ in majori subdistinctivum sede repetit jam positum | ~, si præcedit adhuc vox conjungenda, vel | ~, si ea non præcedit, ut :

Pfal.

Pf. LXIX. 7. ||| בֵּיתָהּ || מְשֻׁבִּים יְחִידִים || אֱלֹהִים ||
.domo - in unicos habitare - faciens Deus

Pf. XLIV. 3. ||| אֶתְּחַן || יָדְךָ || גֵּוֹם הָרִשְׁתָּ ||
.expulisti gentes tua - manu Tu

Pf. XL. 6. ||| רַבּוֹת עֲשִׂיתָ || אֶתְּחַן || יְהוָה אֱלֹהֵי ||
.mi - Deus Domino tu fecisti magna

Confer parall. Pf. XXVII. 1. XLII. 7. XL. 17. Job. XXIV. 11.

(10.) Dux major in ditione duarum vocum per
 servum conjungendarum |[~] adhibet (a) ple-
 rumque, si vox Rbhiata non laborat; (b) perpe-
 tuo, si etiam vox servo afficienda non laborat,
 ubi pro |[~] se |[~] sistit.

(a) Pf. XXXIX. 9. הַשִּׁיעָה וְ אֶת - עַמְּךָ |
.num - populum serva

Confer parall. Pf. VI. 7. XXXIX. 7. XLII. 11. XLIX. 12. LXXII. 4.
 CXVI. 3. Job. XXIV. 18. XXXIX. 28. XXXIII. 27. XXXVII. 4.

Excidit tamen rarius P sik in monosyllabis, ut Psal. LXIX. 36.
 CXIX. 12. Prov. XXV. 21.

(b) Pf. II. 2. יִתְצַבְּרוּ מְלִכֵי - אֶרֶץ |
.terra - reges adfiterunt

Confer parall. Psal. V. 11. XI. 1. XV. 3. XXXVI. 7. XXXIII. 12.
 LIII. 8. LXXXVII. 3. XCI. 15. CXXXVII. 1. Job. V. 20. XIV. 1. Pro-
 verb. VI. 14. XIX. 7.

N O T A.

Dux ~ in tali ditione hanc anomaliam etiam observat,
 sequentibus in locis. Psalm. XII. 2. LXIX. 5. 17. CII. 27.
 CXIX. 27. CXLII. 7. Job. XXXIV. 20. XXIV. 13. Prov. XXIV. 24.
 Et duoloca |[~] pro |[~] habent Pf. XXXIX. 13. XLII. 6.

M 3

MEM-

(α) P̄f. XXXV. 1. ||| אֶת-יְרִיבָהּ | יִרְדּוּ || רִיבָהּ יִהְיֶה | אֶת-יְרִיבָהּ ||

meis-litigatoribus-cum Domine contende : Davidis

Confer parall. P̄falm XXVI. 1. XXVII. 1. XXXVII. 1. LXXII. 1.
CIII. 1. CVI. 1. CXIII. 1. CXXXV. 1. CXXXVIII. 1. CXLVII. 1.
CXLVIII. 1. CL. 1.

(β) P̄f. XXVIII. 1. ||| אֶקְרָא | יְהוָה | אֱלֹהֵי יִהְיֶה || לְדָרְדָר ||

clamabo Jhova te-ad : Davidis

Sic P̄falm. XCII. 1. semel tamen | י repetitur loco P̄faleri
P̄f. CXLIV. 1.

P̄f. XXV. 1. ||| נַפְשִׁי אֲנִי : אֱלֹהֵי יִהְיֶה | אֱלֹהֵי יִהְיֶה || לְדָרְדָר ||

rollam meam-animam, Jhova te-ad : Davidis

Confer parall. P̄f. XXX. 1. CXLVI. 1.

Tria etiam loca occurrunt, quæ citra inscriptionem י ha-
bent, ubi א stationem suam habere posset, P̄fal. XII. 2,
L VIII. 3. Prov. I. 10.

REGULA V.

De

Accentibus Euphonicis, PSIK, METHERG & MAKKAPH.

MEMBRUM I

Accentus Euphonicus tres imprimis sunt,
[1.] Psik, qui vocem tardius efferendam esse
docet, & semper accentui servo inter
duas voces adjungitur, ut:

Jerem. XXIII. 6. יְרִיבָהּ יִהְיֶה : יְרִיבָהּ יִהְיֶה

nostra-justitia Dominus

Gen. III. 15. וְאִיבָהּ אֲשִׁירָה

ponam inimicitiam-Et

Sic Gen. XXII. 14, II. Reg. III. 16. Eccl. XXVI. 3. Eccl. VII. 25.

[2.] Me-

[2.] Metheg, qui syllabam vocis, cui apponitur, de-
core suspendit, & moram lectioni injicit, Estq;
Metheg

[α] primarium, quod vocalibus longis, vel longa-
rum vicariis in tertia syllaba ante accen-
tum tonicum, vel שׁ ante Schva, si tonum
non habet, adscribitur, ut הָאָרְבַּע , בְּקָרָה
 הַלֵּל , וַיִּרְשֶׁד

[β] secundarium, quod vocalibus brevibus ante
schva compositum, vel ante simplex in futuris
verborum וְהָיָה שׁ , וְהָיָה שׁ , vel etiam ante Dagesch
forte apponitur, ut וַיִּשְׁמְעוּ , וְהָיָה , וַיַּעֲשֶׂה

N O T A.

[1.] E duplici causa interdum dantur duo Methegi in una voce,
ut וַאֲבִירָה .

[2.] Metheg etiam Schva mobili ab initio in quibusdam lo-
cis apponitur, & vocatur וַעֲיָר e. g. Esth. IX. 7. 8. 9.
 וְהָיָה , ubi decies reperitur. Hæc vox ex וַמְשָׁרְרִי
(uti Masorethæ vocant) esse videtur, & literæ ejus, si
juxta potestatem numericam in unam conficiantur sum-
mam, conficiunt 84. toties quoq; Metheg puncto Schva
adscriptum esse creditur.

[3.] Makkaph, qui lectionis cursum promovet, &
voces paucarum syllabarum syntactice constru-
ctas copulat, ut וְאֵת כָּל-לֵב

MEMBR. II.

DOmini ׃ pro Methego primario substituunt

[a] servos suos ׃ , & si præcedit vox secun-
da con-

da constructa, accentuatur ut tertia distingvenda
ut :

Gen. II. 7. מן הארץ e-terra.

Confer parall. Gen. III. 23. XXII. 7. Exod. XXXVIII. 23

Deut. XVI. 16. יראה כל־זכרה *conspicietur omnis - masculus - tuus.*

Confer parall. Deut. XXVIII. 1. Ez. XII. 6. XIII. 14. XXXI.

12. Dan. III. 15. & specialiter I. Chron. XXVIII. 11. את־

בתי. Id imitantur Gereschi vicarii sequentibus in locis,

ut Jud. XXI. 21. אם־הצא בנות־שילה *si-egressa fuerint filia Siloh.*

Lev. XXV. 46. ובאחיכם בני־ישראל

Israëlis-filios vestros - fratres in - Et

Job. I. 19. ואמרתי רק־

ego-tantum evasi - Et

Sic Lev. X. 12. Num. XXXIII. 8. Deut. XXVIII. 16. Neh.

XII. 44. II. Chron. XXXV. 25.

Quinqvies etiam   in una voce cum   concurrit, ut

Genes. V. 29. Levit. X. 4. II. Reg. XVII. 13. Ezech. XLIX. 10.

(β) : Dominus unius tantum vocis pro Methego
secundario substituit   , ut:

Exod XIX. 6. ואשתף

Confer parall. Gen. XLIII. 7. Exod. XXVI. 35. XXIX. 3.

Lev. VII. 8. Num. VIII. 9. XXVI. 45. XXIX. 15. Dan. II.

2. 48. &c. Huc referri etiam debent alii Domini, qui subdistingvum suum minorem, vel servum pro Methego certis in locis habent, & quidem

:   quinqvies assumit pro Metheg   I. Lev. XXI. 4. Num. XV. 21. I. Chron. II. 54. Ef. VIII. 17. Hof. II. 6.

N

de

^a decies assumit subdistingtivum minorem ^r, ut Num. XXIX. 26. Jer. II. 3. ubi Masora reliqua loca citat.

Et servum ^r, ut Gen. XXII. 2. XXX. 11. Hoc ultimo tamen loco una vox ^{אֲבִיבִי} legitur ut duæ voces ^{אֲבִיבִי}.

^r Levit. XXIII. 21. II. Reg. XV. 16. I. Chron. XV. 13. Cant. VI. 4. Jer. VIII. 18. Ez. XXXVI. 25. XLIV. 6. Dan. V. 17.

^r Thren. I. 14.

^r Eccl. I. 7. VI. 10. Cant. I. 9. & 12. III. 4.

^r Gen. XLV. 5. Dan. I. 7. Zach. VII. 14. & in voce ^{נִינִי} Exod. XXXII. 31.

^r in ^{נִינִי} Gen. L. 17.

NOTA.

Certi etiam servi interdum inveniuntur in eadem voce concurrentes, imprimis cum vox monosyllabica aut penacuta disyllabica sequitur, ut ^r & ^r Esth. V. 6. Eccl. XL. 7. LXXXVI. 3. rarius ^r & ^r Thren. IV. 9. ^r & ^r Gen. I. 11. Ruth. II. 14. Thren. IV. 7. Ezech. XXVI. 15.

MEMBR. II.

Talis substitutio servorum pro Methego datur etiam nonnunquam in libb. אִמֶּת sub certis dominis, ut:

^r Ps. V. 11. ^{אֲבִיבִי} אֲבִיבִי *a. confliis-suis.*

Sic ^r rejicit suum ^r in præcedentem vocem servo ^r notandam, si tonus suæ vocis incidit in primam syllabam, aut vocem monosyllabicam, ut:

Ps. VIII. 3. ^{אֲבִיבִי} יִסְפְּרֶתָּהּ *Ps. LVI. 9. ||| אֲבִיבִי אֲבִיבִי*
robur firmasti tu numerasti meam fugam

Sic Job. III. 6. Ps. LIII. 5. Prov. XXX. 16,

^r Ps.

^ Pf. XXII. 27. **דורשיו** *quærentes - cum.*

^ vicarius **יאתנים יסלף**; Job. XII. 19. *subvertet fortes - Et*

Sic Pf. LI. 11. LXXVII. 13. CXIX. 142. Job. XVII. 11. XXIX. 17. Prov. I. 3. III. 17. XIII. 10. XXII. 22. &c. de quo vid. reg. IV. membr. II. n. 2.

^ Prov. II. 12. **יחזיקך** *ad-eripiendum-te.*

Sic Job. VI. 18. XXII. 4. XXXIX. 26. & hic **י** anterior mittit servum suum **י** in syllabam tertiam ante tonum Methago primario notandam.

^ vicarius **י** anterioris Pf. XIII. 16. **מגרתך** *tua increpatione ab*

^ Pf. XX. 6. **בישרעתך** *in salute tua*

Sic Job. VI. 10.

^ Pf. L. 16. **יורשעו** *&-impio.*

Sic Pf. XIII. 16. LXV. 6. 9. CVI. 48.

^ Pf. LXV. 10. **יחשקך**

Sic Pf. XXXII. 5.

NOTA.

Quindecim voces in Codice Hebræo arcanioris sensus gratia inveniuntur uno vel pluribus punctis superne notatæ, pro quibus nonnulla exemplaria **י** habent, ut Gen. XVI. 5. **י** **יביתך** Gen. XVIII. 9. **י** **יגור** Gen. XXXIII. 4. **י** **יחשקך**. Reliqua loca sunt Genes. XIX. 33. xxxvii. 12. Num. III. 39. ix. 10. XXI. 20. xxix. 15. Deuter. xxi. 29. II. Sam. XIX. 20. Pf. XXVII. 13. Eccl. XLIV. 9. Ezech. XLI. 20. XLVI. 22. vid Buxt. Tiber. c. 17.

REGULÆ VI.

SECTIO I.

De

Duplici Accentuatione,
Decalogica.

Quoniam duplex accentuatio in Decalogo, Exod. XX, a versu 2. usque ad 17. Deuteronom. V. a 6. usque ad 21. & in nonnullis locis aliis, quæ Piscata dicuntur, occurrit, peculiariter de ea agendum est. Habet quidem parem rationem cum profaica simplici, tam quod ad dictamen Grammaticum & Logicum, quam quod ad consecutionem accentuum regularem & irregularē attinet, sed ob duplices terminos versus sc. & præcepti, duplex quoque accentuum facies (vel expressa vel subintellec̃ta) apparet. Et hoc etiam fundamentum duplicis accentuationis in Decalogo est, quod alius versusum, & alius ibi datur præcepti terminus. Unde & accentuum consecutio tum versicularis est, tum præceptiva. Sciendum est, quod in libb. prof. versiculus brevissimus tribus constet vocibus, & longissimus ultra quadraginta voces non excurrat, vid. regul. II. membr. II. num. 6. Quia vero longiora etiam sunt præcepta, quæ quadragenarium excedunt vocum numerum, ut præc. I. & III. & breviora, quæ duas tantum habent voces, ut præc. V. VI. VII, duplex datur accentuatio, ut hoc modo præcepta a versiculis, & versiculi a præceptis dignosci possint; Nisi terminus versiculi & præcepti coincidat, quod fit in præc. II. & IV. ibi enim simplex accentuum positus, sub duplici tamen respectu, tam versiculi, quam præcepti retinetur. Ut autem res fiat manifestior, tribus membris ea includetur, & exemplis illustrabitur.

MEMBR. I.

Quilibet in Decalogo versiculus eodem modo, ut alias in libb. profaicis juxta regulas accentua-

centuatorias accentuatur, v. g. primi præcepti verſus
funt ſeqventes;

אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ||| אֲנִי } Exod. XX, 2.
Deuter. V. 6.
te - eduxi qvi , tuus - Deus Dominus Ego

מִצְרַיִם מִצְרַיִם || מִבֵּית עֲבָדִים : ||||
servorum domo - e , Egypti terra - e

לֹא יִהְיֶה לְךָ | אֱלֹהִים אֲחֵרִים || על - פְּנֵי ||| } Exod. XX. 3.
Deuter. V. 7.
me - coram alieni Dii tibi erunt - Non

לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ | פֶּסֶל || וְכָל תְּמוּנָתוֹ ||| } Exod. XX. 4.
Deuter. V. 8.
simulacrum - omne - & - sculptile tibi - facies - Non

אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם | מִמַּעַל || וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ | מִתַּחַת ||||
: defubter terra - in qvod - & , defuper calis - in qvod

וְאֲשֶׁר בְּמַיִם | מִתַּחַת לְאָרֶץ : ||||
terram sub - de aquis - in qvod - &

לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם | וְלֹא תַעֲבֹדֵם |||| } Exod. XX. 5.
Deuter. V. 9.
: eis - servies neque , eis te - incurvabis - Non

כִּי אֲנִי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ || וְאַל קִנְיָ ||| פִּקְדוֹן ||| עֲוֹן
iniquitatem viftans, zelotes Deus, tuus - Deus Dominus ego Qvia

אֲבֹתַי | עַל - בְּנֵיהֶם ||| עַל - שְׁלֹשִׁים | וְעַל - רִבְעִים ||||
, quartanos - super - & tertianos - super filios - super patrum

לְשֹׂנְאֵי : ||||
me - odio - habentium

לְאֲחֵי | חֶסֶד לְאֵלֵפוֹם ||| יַעֲשֶׂה } Exod. XX. 6.
Deuter. V. 10.
me - diligentibus , milibus misericordiam faciens - Et

לְשֹׂמְרֵי | מִצְוֹתַי : ||||
mea - præcepta custodientibus - &
N 3 MEMBR.

vero unus idemqve accentus, sub una eadem-
qve voce bis est ponendus, semel tantum expri-
mitur, duplicem tamen habet respectum, unum,
qva consecutionem accentuum versicularem, al-
terum qva præceptivam.

אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
Egypti terra-e re-eduxi qui : tuus-Deus Dominus Ego
 מִבֵּית עַבְדֶּיךָ : לְאַחֲזֶנְתָּ לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-
coram alieni Dii tibi erunt non fervorum domo-e
 פָּנֶיךָ : לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פְסִלִים וְכָל-הַמַּוְנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
caelis - in quod ; simulacrum-omne- & sculpsit tibi facies - non me
 מִמֶּנּוּ וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִחַהֲרֵי וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּת
sub-de aquis-in quod- & . subter-de terra-in quod- & , super- de
 לְאָרֶץ : לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדָם כִּי אֲנִי
ego quia : eis-servies neque , eis te-incurvabis - non terra
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנְיָהּ פֶקֶד עֵינֵי אֲבוֹת
patrum iniquitatem visitans, zelotes Deus tuus-Deus Dominus
 עַל-בְּנֵיהֶם עַל-טֹלְשִׁים וְעַל-רִבְעִים וְשִׁנְאִי :
me-odientium , quartanos-super - & tertianos -super filios-super
 רַעֲשָׂה חֶסֶד לְאֵלֶּפִים לְאֲחֵבֵי וְלְשֹׂמְרֵי
custodientibus- & me-diligentibus , millibus misericordiam faciens - &
 מִצְוֹתַי :
mea - praecepta

NOTA.

Nonum & decimum præceptum uni versiculo ob materiæ affi-
nitatem sunt inclusa, & in termino noni præcepti debet
stare Silluk præceptivus cum prævio suo servo ; Sed
qviantantum duo accentus variant (in Exod. בִּרְתָּ
: רַעַךְ ; & in Deut. אֵשֶׁת רַעַךְ) Athnach absqve Silluko
poni-

ponitur, vices Silluki vero simul gerit, ut non tantum verficularis subdistingtius, sed etiam distingtius præceptivus, seu vicarius Silluki præceptivi sit. Quod & obtingit in locis Piscatis, (excepto Gen. XXXV. 22.) atque huic simillimum reperies exemplum Gen. IV. 8. quod vide infra.

SECTIO II.

De

Locis Piscatis.

Sunt & nonnulla loca, quæ penes Athnachum circellum, פסקא dictum, habent, & spatium ibi relinquunt vacuum, quod indicat finem versus in medio ejus, adeo ut illi duo versiculi in unum coaluerint, & pro duplici versus termino duplicem habeant consecutionem, vel expressam, (ut Gen. XXXV. 21.) vel subintellectam, ut in reliquis omnibus. Masora Gen. IV. 8. habet:

/ פסקא במצעל פסקא. סוף פסקא פסקא. Sunt XXXIX. versus desinentes

in medio versu. Sed Gen. XXXV. 21. tantum סוף XXXV. ponit. Litteræ vero Hebrææ פ & מ ob similem fere figuram facile inter se permutari potuerunt. In enumerandis illis variant Codices Hebræi tam MS&li, quam impressi, & numerum a Masorethis datum nonnulli excedunt, nonnulli vero non implent, spuriiq; nonnunquam ponuntur, & genuini omittuntur, (vide varias lectiones Bibliis Clodianis adjectas, ibi illa loca, quæ פסקא in aliis Codicibus sunt notata, fidelissime exhibentur.) quemadmodum etiam CL. Buxtorffius in Clav. Masoreth. c. XI, loca Piscata XXV. citat, quorum tamen aliqua non possumus admittere. Quænam autem vera & genuina sint, jam dabimus, si prius observentur membra sequentia.

MEM-

MEMBR. I.

Versus Biblicus פסקא notatus in duas partes se-
paratur, & utraqve, tam prior, quam posteri-
or pars, ut integer versiculus accentuatur, ut: Gen.
XXXV. 22. Accentuatio partis prioris versiculi hæc est:

וַיְהִי ॥ בְּשֹׁכֵן יִשְׂרָאֵל ॥ בְּאֶרֶץ חֵוּוּא ॥ בְּנִלְדוֹ רְאוּבֵן ॥
Ruben iuit - Et : illa terra in Israel habitando in fuit - Et

וַיִּשְׁמַע ॥ אֶת-בְּלִחָהּ ॥ פִּלְגֵשׁ אִבְרָו ॥ בְּיִשְׁמַע ॥
audivit - Et sui patris concubina Bilha - cum concubuit - Et

יִשְׂרָאֵל ॥
Israel

Accentuatio posterioris partis ita se habet:

וַיְהִי ॥ בְּנִילְדוֹ רְאוּבֵן ॥ שְׁנַיִם עָשָׂר ॥
.decim = duo Jacob filii fuerunt - Et

MEMBR. II.

Versus Biblicus, per פסקא separatus, jam con-
iunctim, nempe prior & posterior ejus pars
sumitur, & ut unicus versus accentuatur ita:

וַיְהִי ॥ בְּשֹׁכֵן יִשְׂרָאֵל ॥ בְּאֶרֶץ חֵוּוּא ॥ בְּנִלְדוֹ רְאוּבֵן ॥
Ruben iuit - Et : illa terra in Israel habitando in fuit - Et

וַיִּשְׁמַע ॥ אֶת-בְּלִחָהּ ॥ פִּלְגֵשׁ אִבְרָו ॥ בְּיִשְׁמַע ॥ יִשְׂרָאֵל ॥
Israel audivit - Et sui patris concubina Bilha - cum concubuit - Et

וַיְהִי ॥ בְּנִילְדוֹ רְאוּבֵן ॥ שְׁנַיִם עָשָׂר ॥
.decim = duo Jacob filii fuerunt - Et

O

MEM-

Accentus omnes tam partium per פסקא separatarum, quam versus Biblici integri, combinantur; Et quia Gen. XXXV. 22. plures duobus variant accentus, diversi sub quibusdam vocibus apparent. In reliquis locis Piscatis Silluk Piscatus exulat; Sed Arthnach vices ejus gerit. Nam quia duo tantum accentus variant, simplex accentuum consecutio retinetur, & simul Silluki Piscati est vicarius.

Combinatio accentuum tam partium per Pisca separatarum, quam versus integri Biblici hæc est:

וַיְהִי בְשֵׁן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַחַוִּיָּה בְּהַר רָחֵב
,Raben ivit- & ; illa terra-in Israel habitando-in fuit-Et

וַתִּשָּׁב אִתּוֹ בִּלְהָה פִּלְגַשׁ אִמּוֹ וַתִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
Israel audivit- & : sui-patris concubina Bilba-cum concubuit- &

וַיִּהְיֶה בְּנֵי-יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר
.decim = duo Jacob-filii fuerunt - Et

N O T A.

Varia hic occurrunt lectiones. In nonnullis Codicibus ישראל habet Silluk cum adscriptis duobus punctis, Soph Pasuk didis, quæ tamen abesse debent, cum פסקא stet loco Soph Pasuk. In aliis Silluk plane deficit, quod itidem esse non potest; nam ab eo, tanquam ditionis & consecutionis domino, pendent reliqui, unde necessario debet apparere. Omnes vero tam MSti, quam impressi, quos vidimus, Codices אִתּוֹ usque ad initium versus, simplicem ostendunt accentuum faciem, quæ est consecutionis versiculi Piscati separati, id quod etiam oppido falsum

sum est; nam Paschta repetitus stat in **וישכב**, hinc neces-
sario debet præcedere **—**, quod ex plurimis exemplis
Biblicis probari potest, vid. reg. IV. m III. n 5. & sicut po-
stremæ voces habuerunt duplicem accentuum consec-
tionem; ita & præcedanæ de jure eam requirunt. Qua-
re rogantur, qui habent copiam videndi MStos, ut hunc
locum observent, & si geminum accentuum inveniant
positum, orbi literario significent.

Ex reliquis locis Piscatis adjiciemus adhuc unum, qui extat
Gen. IV. 8.

Juxta membr. I. pars prior versus Piscati separati ita ac-
centibus exornatur.

וַיִּצְמַח קַיִן אֶל-אָבֶל אָחִיו: ||
suo-fratre Abele-cum Kain collocutus est-Et

Pars posterior hos habet accentus:

וַיְהִי בְּהִיטְתָם בְּשׂוּדָה ||| וַיִּקַּם קַיִן אֶל-אָבֶל
Abelem-in Kain surrexerit-ut agro-in esent-qvum fuit - Et
אָחִיו ||| וַיַּחַדְּקֵהוּ: ||||
cum-occiderit-Et, suum-fratrem

Juxta membr. II. integri versus Biblici non per Pesca se-
parati, sed conjunctim sumti, tam prioris quam posteri-
oris partis, accentuatio talis est:

וַיִּצְמַח קַיִן אֶל-אָבֶל אָחִיו |||| וַיְהִי בְּהִיטְתָם
esent-qvum, fuit-Et . suo-fratre Abele-cum Kain collocutus est-Et
וַיִּקַּם קַיִן אֶל-אָבֶל אָחִיו ||| בְּשׂוּדָה ||||
suum-fratrem Abelem-in Kain surrexerit-ut agro-in
וַיַּחַדְּקֵהוּ: ||||
cum-occiderit-Et

O

Juxta

Regulae. De Pede Distinctionis aut conjunctionis: Designanda.

- I. Vox quaevis habens constructionem grammaticam cum voce subsequente semper requirit coniunctionem cum eadem per accentum seu uocem; at si habens semper requirit distinctionem ab eadem per distinctionem.
- II. Si utriusque uox continuatur immediate constructiones; si tunc ambae uoces posteriores a eadem plane constructione grammatica, respiciant sequentem uocem primam; coniungendae sunt tantum illae duae posteriores uoces. Si uero tunc & si eadem plane constructione grammatica, respiciant sequentem uocem primam coniungendae sunt tantum duae uoces priores.

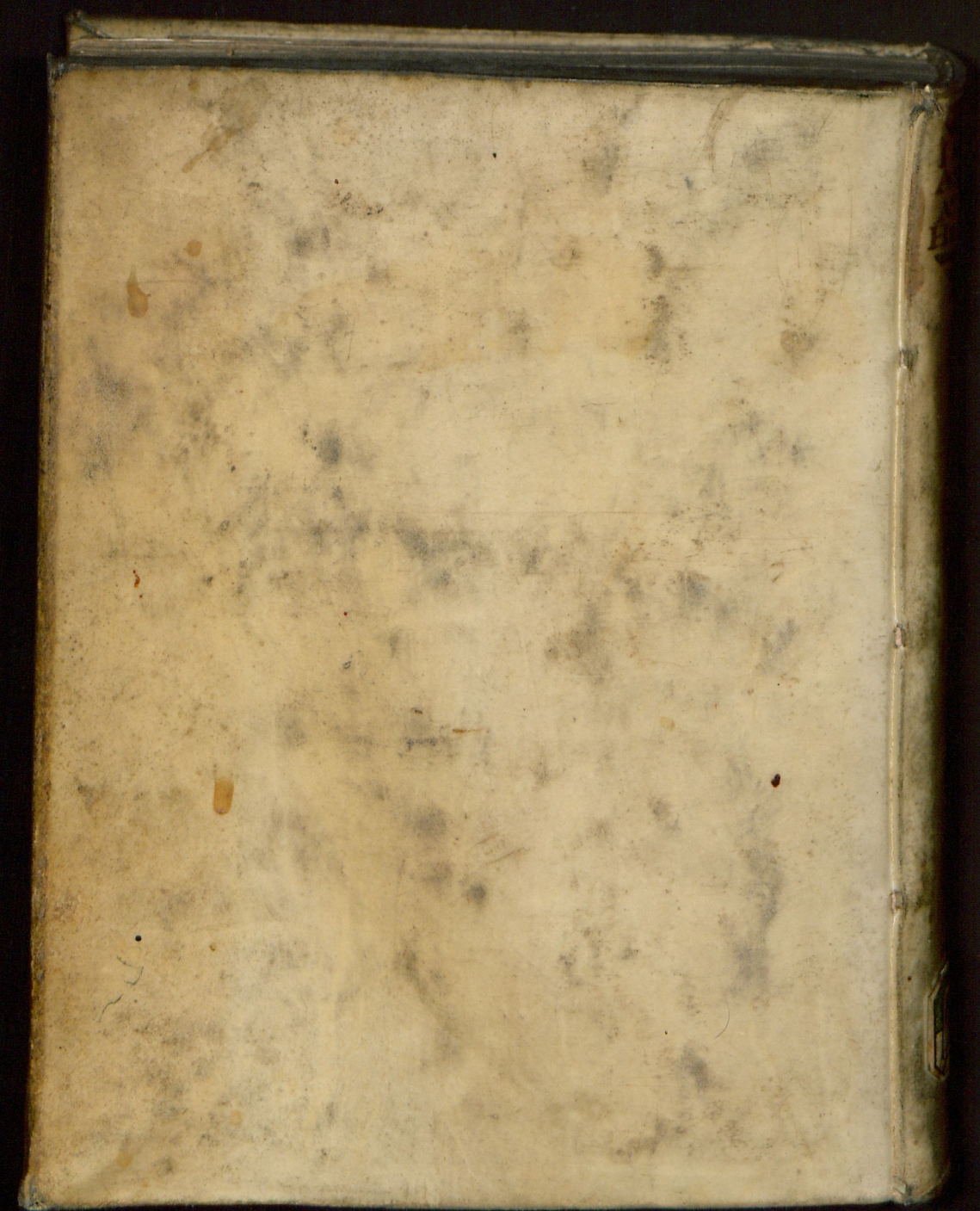
Be 770

ULB Halle
006 306 357

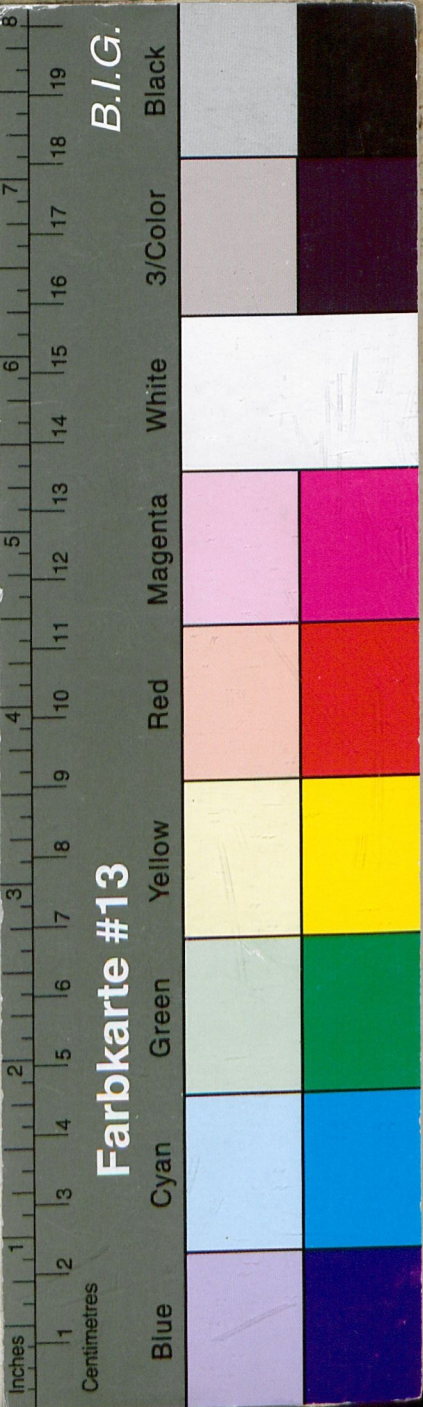
3

B.I.G.

Farbkarte #13

בְּעַם
תּוֹרַת

טַצְמֵי הַמִּקְרָא

M. DANIELIS WEIMARI,

DOCTRINA
ACCENTUATIONIS
HEBRÆÆ

VI regulis accurate & succincte inclusa,
earumque perspicua explicatione ubique declarata,
exemplorum biblicorum inductione comprobata, & facil-
lima methodo concinnata,

ut
quisque vel proprio Marte
eam addiscere possit,

ex qua
infallibile accentuum ministerium in,
conjungendis & distingvendis vocibus,
cui princeps principium Hermeneuticum ad eruendum
verum & genuinum textus V. Test. sensum clarissime
innotescit.

IPSAM HANC

instauravit, emendavit, auxit,
retentis tamen prioribus paginis,

Idem, qui primitus in conficiendo edendoque opere
ADJUTOR,

M. Gottfried MATHESIUS, Oederanus.

Cum privilegio Regis atque Electoris Saxoniae.

LIPSIÆ, Typis BRANDENBURGERIANIS. 1709.

1714. 717

